

RRËFIMI BELG I BESIMIT

(*Confessio Belgica*)

Origjina dhe historia e tij

Rrëfimi Belg është një Rrëfim besimi kalvinist i shkruar në vitin 1561. Zakonisht, ai është quajtur *Rrëfimi "Belg" i besimit*, sepse u shkrua në jug të Vendeve të Ulëta (Belgjika e sotme). Autori kryesor ishte Guy (Guido) de Brès-i (1522–1567), një nga predikuesit udhëtues që vdiqën si martirë gjatë asaj kohe përndjekjeje. Besimtarët e reformuar në këto vende u përndoqën shumë rëndë dhe u trajtuan si revolucionarë nën sundimin e Filipit II të Spanjës, i cili ishte aleat i Kishës Katolike-Romane.

Kalvinizmi nisi të ndikonte në pjesët jugorë të Vendeve të Ulëta pas vitit 1540. Guido de Brès-i, i lindur në vitin 1522 në Bergen (Mons), mund të jetë kthyer në besim gjatë kësaj kohe. Për shkak të përndjekjes, ai u largua së pari në Londër e më pas në Frankfurt am Main (Gjermani), Lozanë dhe Gjenevë (të dyja në Zvicër). Gjatë udhëtimit të tij të fundit (1556–1559), ai u ndikua në mënyrë vendimtare nga kalvinizmi. Me t'u kthyer në Belgjikë, Guido de Brès-i u bë predikues udhëtues dhe shërbeu në disa bashkësi, ndërkohë që kontrollohej dhe burgosej në mënyrë të herëpashershme. Vendi kryesor i punës së tij ishte në Doornik (Tournay), ku edhe shkroi *Rrëfimin Belg*. Mbrëmjen e 1 nëntorit e në të gdhirë të 2 nëntorit, *Rrëfimi* u publikua në portat e qytetit. Duke qenë se pak më vonë i gjithë qyteti u rrethua nga trupat spanjolle, *Rrëfimi* u mbështoll në një paketë dhe u hodh përtej mureve të kështjellës në Doornik, atje ku rrinte guvernatori. Qëllimi ishte që, nëpërmjet Margaritës së Parmës (1522–1586), guvernatore e Holandës nga 1559 deri në 1567 dhe sërish nga 1578 deri më 1582, *Rrëfimi* të arrinte te mbreti Filip II. *Rrëfimi* u shkrua fillimisht si dëshmi për mbretin spanjoll, për të vërtetuar se besimtarët e reformuar nuk ishin rebelë, siç akuzoheshin pa të drejtë, përkundrazi, ata ishin qytetarë të drejtë e të ndershëm që i bindeshin ligjit e që besonin vetëm ato doktrina që gjendeshin në Shkrimet e Shenjta.

Pas botimit të *Rrëfimit Belg*, De Brèsit iu desh të largohej edhe një herë, kësaj here në Francë. Në vitin 1566 ai u kthye në vendlindje. Një vit më pas, më 1567, e arrestuan në Valensie, ku u ekzekutua me varje më 31 maj. Letrat e tij të fundit drejtuar gruas dhe nënës së tij janë shumë prekëse. Pak para martirizimit, ai u dëshmoi të burgosurve të tjerë me fjalët: "Vëllezërit e mi,

jam dënuar me vdekje për shkak të besimit tim në doktrinën e Birit të Perëndisë. Lavdia i qoftë Atij! Nuk do ta kisha menduar kurrë që Perëndia do të më nderonte në këtë mënyrë. E ndiej hirin e Perëndisë që rrjedh gjithnjë e më shumë në mua. Hiri i Tij më forcon çast pas çasti dhe zemra më kërcen përbrenda nga gëzimi.”

Teksti i tij

Rrëfimi Belg i Besimit u shkrua në frëngjisht. Guido de Brès-i mund të ketë përdorur edhe *Rrëfimin francez të besimit* (Confessio Gallicana, 1559), i cili u hartua nga Xhan Kalvini dhe u ndryshua nga kishat franceze. Ky tekst ishte i njohur për De Brèsin. Sidoqoftë, marrëdhëniet politike midis pjesës jugore të Vendeve të Ulëta dhe Francës ishin të tensionuara dhe një rrëfim i shkruar në këto rajone (dhe, si i tillë, “Belg”) do të ishte më i pranueshëm për autoritetet.

Një arsye tjetër përshkruhet në faktin se *Rrëfimi Belg i Besimit* merrej me anabaptizmin më tepër se ai francez. Kjo lëvizje ishte relativisht e fortë në pjesën veriore të Vendeve të Ulëta dhe, deri në njëfarë mase, kishte elemente radikale në mesin e saj. De Brès-i donte të bënte një dallim mes qasjes revolucionare të anabaptistëve dhe besimit të reformuar, në mënyrë që të fitonte më shumë liri për kishat e reformuara.

Ndërkohë që *Rrëfimi Belg* ndjek rendin e zakonshëm doktrinar në kapitujt e tij, gjuha thellësisht personale e tij duket qartë nga fakti se çdo pikë fillon me fjalët: “Ne besojmë ...”, “Ne besojmë dhe rrëfejme ...” ose, “Ne të gjithë besojmë me zemër dhe rrëfejme me gojë ...”

Rendi i doktrinës është i mirëpërpiluar. Pas një letre hyrëse drejtuar mbretit Filip II, vijoje 37 nene. *Rrëfimi* përfundon me një apel drejtuar autoriteteve civile të Vendeve të Ulëta (Holandës). Nenet/pikat renditen si më poshtë:

1. doktrina e Perëndisë (teologji e përveçme), nenet 1–13;
2. doktrina e njeriut (antropologji), nenet 14–17;
3. doktrina e Krishtit (kristologji), nenet 18–21;
4. doktrina e shpëtimit (soteriologji), nenet 22–26;
5. doktrina e kishës (eklesiologji), nenet 27–36;
6. doktrina e ngjarjeve të fundit të botës (eskatologji), neni 37.

Ky *Rrëfim besimi* ballafaqon në veçanti besimin katolik roman (megjithëse është formuluar me kujdes, duke pasur parasysh situatën aktuale politike) dhe lëvizjen anabaptiste. Megjithatë, rrëfimi pohon para së gjithash besimin biblik sipas bindjes kalviniste. Doktrinat katolike-romane që hidhen poshtë janë veçanërisht pikëpamjet mbi traditën (si burim i zbulesës së Perëndisë), vullneti i lirë, domethënia e sakrificës së Krishtit, doktrina e veprave të mira, hierarkia e kishës dhe mesha papale. Ndërsa polemika me anabaptistët shfaqet veçanërisht tek doktrinat e mishërimit të Krishtit (ata mohonin që Krishti mori trajtë njerëzore në mish nga nëna e Tij), pagëzimi i foshnjave dhe qëndrimi revolucionar i disa grupeve anabaptiste.

Kapitulli 36 i këtij *Rrëfimi* shpreh mësimin biblik (Rom. 13:1-7; Tit. 3:1; 1 Pj. 2:13–18) për respektimin e atyre që janë në autoritet, gjë që ishte shumë e rëndësishme pasi ky *Rrëfim* ishte menduar për Filipin II, që ishte edhe sundimtari i kohës. Në vitin 1562, një kopje iu dërgua

mbretit spanjoll, e shoqëruar nga një peticion për lehtësim nga përndjekja, ku nënshkruesit shpallnin se ishin të gatshëm t'i bindeshin qeverisë në të gjitha gjërat e ligjshme, edhe pse ishin të gatshëm “t'u ofronin shpinat e tyre goditjeve, gjuhët e tyre thikave, gojët e tyre shtrëngimeve, dhe të gjithë trupat e tyre, zjarrit, por kurrë nuk do ta mohonin të vërtetën e Fjalës së Perëndisë”.

Përdorimi dhe rëndësia e tij

Kjo apologji rrëfimi, si dhe peticioni shoqëruar, nuk patën asnjë ndikim tek autoritetet spanjolle. Sidoqoftë, ajo shërbeu si mjet mësimi për besimtarët e reformuar dhe u bë kështu shprehje e besimit të një populli që përndiqej për hir të Krishtit. Toni personal që gjendej në të, ngrohtësia e devocionit, si dhe referencat ndaj vuajtjes në të kanë prekur zemrën e shumë besimtarëve dhe kanë formësuar mendjen e shumë të krishterëve.

Rrëfimi u miratua nga disa sinode kombëtare në shekullin XVI: të parët ishin francezët, e më pas kishat që flisnin holandisht. Në vitin 1565, Sinodi i Antverpit (pjesa jugore e Vendeve të Ulëta) mori vendimin që në çdo takim kisha të lexohej një kapitull nga ky *Rrëfim*.

Pas rishikimit të kujdesshëm të tekstit, *Rrëfimi* u miratua dhe u përshtat nga *Sinodi i Dordrehtit* (shkurt: Dort, pjesa veriore e Vendeve të Ulëta), 1618–1619 dhe që nga ajo kohë u bë pjesë e tri Formulave të Unitetit. *Sinodi i Dortit* u kërkonte shërbenjësve të Fjalës dhe profesorëve të teologjisë të nënshkruanin këtë *Rrëfim*, praktikë që ende vazhdon në të gjitha kishat që mbështesin vendimet e këtij sinodi. Edhe sot, *Rrëfimi* është pjesë e mësimëve për të rinjtë dhe për të rriturit në shumë kisha të reformuara.

Me kalimin e kohës, ky *Rrëfim* është përkthyer në shumë gjuhë të botës. Mbresëlënës ka qenë përkthimi në gjuhën greke (1623), kjo për hir të patriarkut ortodoks-grek Ciril I Lukaris i Konstandinopojës, i cili anoi drejt besimit të reformuar.

RRËFIMI BELG I BESIMIT

NENI 1

Ka vetëm një Perëndi

Ne të gjithë besojmë me zemër dhe rrëfejme me gojë se ka vetëm një Qenie më të lartë^a e frymërore^b që ne e thërrasim Perëndi; dhe se Ai është i amshuar^c, i pakapshëm^d, i padukshëm^e, i pandryshueshëm^f, i pakufi^g, i gjithëpushtetshëm, përsosmërisht i urtë^h, i drejtëⁱ, i mirë^j dhe burimi i pashtershëm i gjithë mirësisë^k.

- a **Ef. 4:6** Një Perëndi dhe Atë i të gjithëve, që është përmbi të gjithë, përmes të gjithëve dhe në ju të gjithë.
LiP. 6:4 Dëgjo, Izrael, ZOTI, Perëndia ynë, është ZOTI i vetëm.
- 1 Tim. 2:5** Sepse një është Perëndia, dhe një është ndërmjetësi midis Perëndisë dhe njerëzve: njeriu Krishti Jezus.
- 1 Kor. 8:6** Por për ne ka vetëm një Perëndi, Ati nga i cili janë të gjitha gjërat dhe ne në të; dhe një Zot, Jezu Krishti, me anë të të cilit janë të gjitha gjërat, dhe ne jetojmë me anë të tij.
- b **Gjo. 4:24** Perëndia është Frymë, dhe ata që e adhurojnë, duhet ta adhurojnë në frymë dhe në të vërtetën.
- c **Isa. 40:28** Nuk e di ti, vallë, nuk e ke dëgjuar? Perëndia i përjetësisë, ZOTI, krijuesi i kufijve të tokës nuk mundohet dhe nuk lodhet, zgjuarsia e tij është e panjohshme.
- d **Rom. 11:33** O thellësi pasurie edhe e urtësisë dhe e diturisë së Perëndisë! Sa të pahulumtueshme janë gjykimet e tij dhe të pagjurmueshme janë udhët e tij!
- e **Rom. 1:20** Sepse cilësitë e tij të padukshme, fuqia e tij e përjetshme dhe hyjnia e tij, duke qenë të dukshme nëpërmjet veprave të tij që nga krijimi i botës, shihen qartë, me qëllim që ata të jenë të pashfajësueshëm.
- f **Mal. 3:6** Unë jam ZOTI, nuk ndryshoj; prandaj ju, o bij të Jakobit, nuk jeni konsumuar.
- g **Isa. 44:6** Kështu thotë ZOTI, mbreti i Izraelit dhe Shpengimtari i tij, ZOTI i ushtrive: «Unë jam i pari dhe jam i fundit dhe përveç meje nuk ka Perëndi.
- h **1 Tim. 1:17** Por Mbretit të përjetësisë, të pavdekshmit, të padukshmit, të vetmit Perëndi të urtë, i qoftë nder e lavdi në jetë të jetëve. Amen.
- i **Jer. 12:1** Ti je i drejtë, o ZOT, si mund të diskutoj me ty? Megjithatë do të flas me ty lidhur me gjykimet e tua. Pse udha e të pabesëve shkon mbarë? Pse jetojnë të qetë ata që veprojnë me pabesi?
- j **Mt. 19:17** Dhe ai tha: «Pse më quan të mirë? Askush nuk është i mirë, përveç një të vetmi: Perëndisë. Por në qoftë se do që të hysh në jetë, mbaj urdhërimet».
- k **Jak. 1:17** Çdo dhurëti e mirë dhe çdo dhuratë e përsosur është nga lart dhe zbret nga Ati i dritave, pranë të cilit nuk ka ndërrim dhe as hije ndryshimi.
1 Kro. 29:10–12 Kështu Davidi bekoj ZOTIN përpara tërë asamblesë dhe tha: «I bekuar je ti, o ZOT, Perëndi i Izraelit, ati ynë, për gjithë amshimin. ¹¹Jotja, o ZOT, është madhështia, fuqia, lavdia, shkëlqimi, madhëria, sepse gjithçka që është në qiell dhe mbi tokë është jotja. E jotja, o ZOT, është mbretëria, dhe ti ngrihesh sovran mbi gjithçka. ¹²Nga ti vijnë pasuria dhe lavdia; ti sundon mbi gjithçka; në dorën tënde janë forca dhe fuqia dhe ti ke fuqinë për të bërë të madh dhe për t'u dhënë forcë të gjithëve.

NENI 2

Mënyrat sesi na bëhet i njohur Perëndia

Ne e njohim Atë përmes dy mënyrave; së pari, përmes krijimit, ruajtjes dhe zotërimit të universit^a; që është përpara syve tanë si një libër shumë i hijshëm, përbrenda të cilit të gjitha krijesat, të mëdha e të vogla, janë shkronja që na bëjnë të sodisim gjërat e padukshme të Perëndisë, kryesisht fuqinë dhe hyjninë e Tij, siç thotë apostulli Pal (Rom. 1:20)^b. Gjëra, të cilat, të gjitha janë të mjaftueshme për t'i bindur njerëzit dhe për t'i lënë ata pa shfajësim. **Së dyti**, Ai na e shfaq Vetën më qartë dhe plotësisht përmes Fjalës^c së Tij të Shenjtë e hyjnore, që do të thotë, për aq sa është e nevojshme për ne të dimë në këtë jetë, për lavdinë e Tij dhe për shpëtimin tonë.

- a **Psa. 19:2** Një ditë i flet ditës tjetër dhe një natë ia tregon tjetrës.
- b **Rom. 1:20** Sepse cilësitë e tij të padukshme, fuqia e tij e përjetshme dhe hyjnia e tij, duke qenë të dukshme nëpërmjet veprave të tij që nga krijimi i botës, shihen qartë, me qëllim që ata të jenë të pashfajësueshëm.
- c **Psa. 19:8** Porositë e ZOTIT janë të drejta dhe e gëzojnë zemrën; urdhërimet e ZOTIT janë të pastra dhe ndriçojnë sytë.

NENI 3

Fjala e shkruar e Perëndisë

Ne rrëfejme se Fjala e Perëndisë nuk u dërgua dhe as erdhi nga vullneti i njeriut, por se njerëzit e shenjtë të Perëndisë kanë folur të shtyrë nga Fryma e Shenjtë, siç thotë apostulli Pjetër^d. Dhe se pastaj, Perëndia, për shkak të një përkujdesjeje të veçantë që ka për ne dhe për shpëtimin tonë, i urdhëroi shërbëtorët e Tij, profetët^b dhe apostujt^c, ta ruajnë me shkrim këtë Fjalë të zbuluar, dhe Ai Vetë shkroi me gishtin e Tij dy pllakat e ligjit^d. Prandaj shkrime të tilla ne i quajmë: Shkrime të Shenjta dhe hyjnore.

- a **1 Kor. 12:6** Dhe ka larmi veprueshmërisht por është i njëjti Perëndi i cili i vepron të gjitha gjërat në të gjithë.
- b **2 Pj. 1:21** Sepse asnjë profeci nuk ka ardhur ndonjëherë nga vullneti i njeriut, por njerëzit e shenjtë të Perëndisë kanë folur, të shtyrë nga Fryma e Shenjtë.
- b **Eks. 24:4** Dhe Moisiu i shkroi tërë fjalët e ZOTIT; pastaj u ngrit herët në mëngjes dhe ngriti në këmbët e malit një altar dhe dymbëdhjetë shtylla për të dymbëdhjetë fiset e Izraelit.
Psa. 102:19 Sepse ai shikon nga lartësia e shenjtërores së tij; nga qielli ZOTI këqyr dheun.
Hab. 2:2 Pastaj ZOTI m'u përgjigj dhe tha: «Shkruaje vegimin dhe gdhende mbi rrasa, që të mund të lexohet lirshëm.
- c **2 Tim. 3:16** I gjithë Shkrimi është i frymëzuar nga Perëndia dhe i dobishëm për mësim, bindje, ndreqje dhe për edukim në drejtësi.
Zbu. 1:11 Që thoshte: «Unë jam Alfa dhe Omega, i pari dhe i fundit, dhe çfarë sheh, shkruaje në një libër dhe ua dërgo shtatë kishave në Azi: në Efes, në Smirne, në Pergam, në Tiatirë, në Sardë, në Filadelfi dhe në Laodice».
- d **Eks. 31:18** Kur ZOTI mbaroi së foluri me Moisiun në malin Sinai, i dha dy pllaka të dëshmisë, pllaka guri, të shkruara me gishtin e Perëndisë.

NENI 4

Librat kanonikë të Shkrimit të Shenjtë

Ne besojmë se Shkrimet e Shenjta gjenden në dy libra, të quajtur Dhiata e Vjetër dhe Dhiata e Re, të cilët janë kanonikë, kundër të cilëve asgjë nuk mund të shpifet. Kështu janë quajtur këta në kishën e Perëndisë. Librat e Dhiatës së Vjetër janë: pesë librat e Moisiut, domethënë: Zanafilla, Eksodi, Levitiku, Numrat, Ligji i Përtërirë; librat e Jozueut, të Ruthit, të Gjyqtarëve, dy librat e Samuelit, dy librat e Mbretërve, dy librat e Kronikave, përgjithësisht të quajtur *Paralipomenon* (pra, të lënë jashtë kanonizimit)^a, Libri i parë i Ezdras, i Nehemias, i Esteri, i Jobit, Psalmet e Davidit, tre librat e Solomonit, të quajtur: Fjalët e Urta, Predikuesi dhe Kënga e Këngëve; katër profetët e mëdhenj: Isaia, Jeremia (bashkë me Vajtimet), Ezekieli dhe Danieli; dhe dymbëdhjetë profetët më të vegjël, të quajtur: Osea, Joeli, Amosi, Abdia, Jona, Mikea, Nahumi, Habakuku, Sofonia, Hagai, Zakaria dhe Malakia.

Librat e Dhiatës së Re janë katër Ungjijtë, domethënë: Mateu, Marku, Luka dhe Gjoni; Veprat e Apostujve; katërmëdhjetë letrat e apostullit Pal, domethënë: një drejtuar romakëve, dy drejtuar korintasve, një drejtuar galatasve, një drejtuar efesianëve, një drejtuar filipianëve, një drejtuar kolosianëve, dy drejtuar thesalonikasve, dy drejtuar Timoteut, një drejtuar Titit, një drejtuar Filemonit dhe një drejtuar hebrenjve; shtatë letrat e apostujve të tjerë, të quajtura: një e Jakobit, dy të Pjetrit, tre të Gjonit, një e Judës dhe Zbulesa e apostullit Gjon.

a Përkthyesit, të cilët krijuan versionin grek të Biblës hebraike (Septuaginta), e quajtën këtë libër “Gjëra të përjashtuara”, duke treguar që ata e konsideronin Librin e Kronikave si një shtesë të një vepre tjetër, ndoshta midis Zanafillës dhe Mbretërve. Kjo ide nuk duket e mbështetur, sepse shumica e librave nga Zanafilla te Mbretërve është kopjuar pothuajse pa ndonjë ndryshim.

NENI 5

Nga e merr Shkrimi i Shenjtë dinjitetin dhe autoritetin

Ne i pranojmë të gjithë këta libra, dhe vetëm këta, si të shenjtë dhe kanonikë, për mbarëvajtjen, themelimin dhe për forcimin e besimit tonë; duke besuar, pa asnjë dyshim, të gjitha gjërat që ata përbajnë, jo aq shumë sepse Kisha i pranon dhe i miraton si të tillë, por në mënyrë më të veçantë, sepse Fryma e Shenjtë dëshmon në zemrat tona se ata janë nga Perëndia, prej nga mbartin provën në vetvete. Në fakt, edhe të verbrit janë në gjendje të dallojnë se gjërat e parathëna në to po përbushen.

NENI 6

Dallimi ndërmjet librave kanonikë dhe atyre apokrifëa

Ne i dallojmë këta libra të shenjtë nga apokrifët, domethënë: Libri i tretë i Ezdras^b, librat e Tobisë, e Juditës, e Urtësisë^c, e Jozue Siracidit^d, e Barukut^e, shtojca për Librin e Esterit^f, Kënga e tre fëmijëve në furrë^g, Historia e Suzanës^h, Historia e Belit dhe e Dragoitⁱ, Lutja e Manasit^j, dhe dy librat e Makabenjve^k. Të gjithë këta kisha mund t'i lexojë dhe të marrë mësim prej tyre, për

aq sa ata pajtohen me librat kanonikë; por ata nuk kanë fuqi dhe efektshmëri të tillë që, prej dëshmisë së tyre, ne të mund të pohojmë ndonjë pikë të besimit apo të fesë së krishterë; aq më pak të heqim nga autoriteti i librave të tjerë të shenjtë.

- a “Apokrifë” (nga greqishtja apokryphos) “i errët”, “i fshehur”. Ata libra dhe ato shitesha nuk gjenden në Biblën hebraike dhe në versionet protestante, por në përkthimin grek të Biblës hebraike, Septuaginta, dhe në versione ortodokse dhe katolike-romane.
- b Ky numërim është bërë sipas versioneve të vjetra biblike. Libri i Ezdras numërohej si 1 Ezdra; libri i Nehemias si 2 Ezdra; pastaj dy libra apokrifë: 3 Ezdra dhe 4 Ezdra. Versione protestante të mëvonshme i quajnë ata libra Ezdra dhe Nehemia, dhe librat apokrifë 3 Ezdra dhe 4 Ezdra.
- c Sipas përkthimit grek të Biblës hebraike, Septuaginta, dhe versionit ortodoks “Urtia e Salomonit”. Sipas versionit katolik-roman “Libri i Urtisë”. Emri i parë u bë më i njohur.
- d Sipas përkthimit grek të Biblës hebraike, Septuaginta, dhe versionit ortodoks “Urtia e Siriakut”. Sipas versionit katolik-roman “Libri i Siriacidit”.
- e Sipas përkthimit grek të Biblës hebraike, Septuaginta, dhe versionit ortodoks “Baruh”. Sipas versionit katolik-roman “Libri i Barukut”.
- f Përkthimi grek i Biblës hebraike, Septuaginta, ka një numër shtesash të Libri i Esterit. Versione ortodokse dhe katolike-romane i kanë në 6 kapituj, mbas 10 kapitujve të Esterit, sipas versionit hebraik, si kapitujt 11–16 (disa versione fillojnë të 10:4). Versione katolike-romane moderne i shtojnë në disa vende në tekstin kryesor të Esterit.
- g Sipas përkthimit grek të Biblës hebraike, Septuaginta, dhe versioneve ortodokse dhe katolike-romane, të Libri i Danielit 3:24 fillon “Kënga e Azarisë në furrë” (3:24–50) dhe “Kënga e tre djelmoshave” (3:51–90). Nga 3:91 i këtyre versioneve vazhdon teksti i Danielit 3:24–30, sipas Biblës hebraike dhe versionit protestant.
- h Libri i Danielit ka 12 kapituj në versionin hebraik dhe në versionin protestant. Historia e Suzanës vazhdon në kapitullin 13 të përkthimit grek të Biblës hebraike, Septuaginta, dhe në versione ortodokse dhe katolike-romane.
- i Historia e Belit dhe Dragoit vazhdon në kapitullin 14 të përkthimit grek të Biblës hebraike, Septuaginta, dhe në versione ortodokse dhe katolike-romane.
- j Lutja e Manasit i referohet pendimit të këtij mbreti (2 Kro. 33:11–19). Kjo lutje, që përmban 15 vargje, është një shtesë pas vargut 33:19. Ajo gjendet në disa versione të përkthimit grek të Biblës hebraike, Septuaginta, por jo në versionin zyrtar ortodoks, dhe është pranuar në versionin katolik-roman.
- k Librat 1 dhe 2 të Makabenjve përshkruajnë kryengritjen e judenjve kundër romakëve në vitet 175–134 para Krishtit. Të dy librat u shtuan të Septuaginta dhe bënin pjesë në versionet ortodokse dhe katolike-romane.

NENI 7

Mjaftueshmëria e Shkrimeve të Shenjta për të qenë norma e vetme e besimit

Ne besojmë se Shkrimet e Shenjta përmbajnë plotësisht vullnetin e Perëndisë dhe se, çfarëdo që njeriu duhet të besojë për shpëtimin, është shtjelluar mjaftueshëm aty^a, pasi, përderisa tërë mënyra e adhurimit që Perëndia kërkon prej nesh, është shkruar në to plotësisht, është e paligjshme për këdo, qoftë edhe apostull, të shpallë tjetër mësim^b nga ai që na është mësuar tashmë në Shkrimet e Shenjta: madje, *edhe në qoftë një engjell nga qielli*, siç thotë apostulli Pa^c. Pra, përderisa është e ndaluar *t’i shtosh apo t’i heqësh ndonjë gjë fjalës së Perëndisë*^d, atëherë del qartë se kjo doktrinë është tepër e përsosur dhe e plotë në çdo aspekt.

As nuk e konsiderojmë si të barabartë në vlerë ndonjë shkrim të njerëzve, sado të shenjtë të mund të kenë qenë këta njerëz, me ato Shkrime^e hyjnore, as nuk duhet ta konsiderojmë traditën, apo shumicën e madhe, apo lashtësinë, apo vazhdimësinë e kohërave e njerëzve, apo

këshillave, të dekreteve apo të statuteve, si të barabartë në vlerë me të vërtetën e Perëndisë, pasi e vërteta është mbi gjithçka; *pasi të gjithë njerëzit janë vetiu gënjeshtarë⁸ dhe më të kotë sesa vetë kotësia*. Prandaj ne refuzojmë me gjithë zemër gjithçka që nuk pajtohet me këtë normë^h të pagabueshme që na e kanë mësuar apostujt, duke thënë: Provojeni frymërat nëse janë nga Perëndiaⁱ. Po kështu: *nëse vjen ndokush te ju dhe nuk ju sjell këtë doktrinë, mos e pranoni në shtëpinë tuaj*.

a **Rom. 15:4** Sepse, sa u shkruan më përpara, u shkruan për mësimin tonë, që me anë të durimit dhe të ngushëllimit të Shkrimeve, të kemi shpresë.

Gjo. 4:25 Gruaja i tha: «Unë e di se vjen Mesia, i quajtur Krisht; kur të vijë ai, do të na i kumtojë të gjitha».

2 Tim. 3:15–17 ...dhe se, që nga fëmijëria i njej Shkrimet e Shenjta, të cilat mund të të bëjnë të urtë për shpëtimin me anë të besimit në Krishtin Jezus. ¹⁶I gjithë Shkrimi është i frymëzuar nga Perëndia dhe i dobishëm për mësim, bindje, ndreqje dhe për edukim në drejtësi, ¹⁷që njeriu i Perëndisë të jetë i përkryer, tërësisht i pajisur për çdo vepër të mirë.

1 Pj. 1:1 Pjetri, apostulli i Jezu Krishtit, të zgjedhurve në diasporën e Pontit, të Galatisë, të Kapadokisë, të Azisë dhe të Bitinisë.

Fja. 30:5 Çdo fjalë e Perëndisë është pastruar me zjarr. Ai është një mburojë për atë që gjen strehë tek ai.

Zbu. 22:18 Po u dëshmoj të gjithëve atyre që dëgjojnë fjalët e profecisë së këtij libri: nëse ndokush do t'u shtojë këtyre gjërave, Perëndia do të shtojë mbi të plagët e përshkruara në këtë libër.

Gjo. 15:15 Unë nuk ju quaj më shërbëtorë, sepse shërbëtori nuk e di ç'bën i zoti; por unë ju kam quajtur miq, sepse ju bëra të njihni të gjitha sa dëgjoja nga Ati im.

Vep. 2:27 Sepse ti nuk do ta lësh shpirtin tim në Hades dhe nuk do të lejosh që i Shenjti yt të shohë kalbjen.

b **1 Pj. 4:11** Nëse dikush flet, le ta bëjë si thënie e Perëndisë; kush bën një shërbim, le ta bëjë në forcën që i jep Perëndia, që në gjithçka të përlëvdohet Perëndia nëpërmjet Jezu Krishtit, të cilit i takon lavdia dhe pushteti në jetë të jetëve. Amen!

1 Kor. 15:2–3 ...me anë të të cilit ju edhe shpëtoheni, nëse do ta mbani fjalën që ju kam predikuar, veç nëse besuat kot. ³Sepse unë ju kam transmetuar para së gjithash atë që edhe mora, se Krishti vdiq për mëkatet tona, sipas Shkrimeve...

2 Tim. 3:14 Por ti qëndro në ato që mësove dhe u binde plotësisht, duke e ditur prej kujt i mësove.

1 Tim. 1:3 Ashtu si t'u luta kur u nisa për në Maqedoni, që të qëndrosh në Efes për t'i porositur disa të mos japin mësim tjetër.

2 Gjo. 1:10 Në qoftë se dikush vjen te ju dhe nuk sjell këtë doktrinë, mos e pranoni në shtëpi dhe mos e përshëndetni.

c **Gal. 1:8–9** Por, edhe në qoftë se ne ose një engjell i qiellit t'ju predikonte një ungjill tjetër nga ai që ju kemi predikuar, qoftë i mallkuar. ⁹Ashtu si e thamë më përpara, po e them përsëri: Nëse dikush ju predikon një ungjill tjetër nga ai që keni marrë, qoftë i mallkuar.

1 Kor. 15:2 Me anë të të cilit ju edhe shpëtoheni, nëse do ta mbani fjalën që ju kam predikuar, veç nëse besuat kot.

Vep. 26:22 Por, me ndihmën që pata nga Perëndia po qëndroj deri në këtë ditë, duke u dëshmuar të vegjëlve dhe të mëdhenjve, duke mos thënë tjetër përveç atyre që profetët dhe Moisiu thanë se do të ndodhnin.

Rom. 15:4 Sepse, sa u shkruan më përpara, u shkruan për mësimin tonë, që me anë të durimit dhe të ngushëllimit të Shkrimeve, të kemi shpresë.

1 Pj. 4:11 Nëse dikush flet, le ta bëjë si thënie e Perëndisë; kush bën një shërbim, le ta bëjë në forcën që i jep Perëndia, që në gjithçka të përlëvdohet Perëndia nëpërmjet Jezu Krishtit, të cilit i takon lavdia dhe pushteti në jetë të jetëve. Amen!

2 Tim. 3:14 Por ti qëndro në ato që mësove dhe u binde plotësisht, duke e ditur prej kujt i mësove.

d **LiP. 12:32** Do të kujdeseni të zbatoni tërë gjërat që ju urdhëroj; nuk do t'u shtoni asgjë dhe asgjë nuk do t'u hiqni.

Fja. 30:6 Mos u shtoj asgjë fjalëve të tij, që të mos të të qortojë dhe të dalësh gënjeshtar.

Zbu. 22:18 Po u dëshmoj të gjithëve atyre që dëgjojnë fjalët e profecisë së këtij libri: nëse ndokush do t'u shtojë këtyre gjërave, Perëndia do të shtojë mbi të plagët e përshkruara në këtë libër.

Gjo. 4:25 Gruaja i tha: «Unë e di se vjen Mesia, i quajtur Krisht; kur të vijë ai, do të na i kumtojë të gjitha».

e **Mt. 15:3** Por ai u përgjigj dhe u tha atyre: «Dhe ju përse shkëlmi urdhërimin e Perëndisë për shkak të traditës suaj?»

Mt. 17:5 Ndërsa ai fliste ende, ja, një re plot dritë i mbuloi; dhe, ja, nga reja u dëgjua një zë që thoshte: «Ky

është Biri im i dashur, në të cilin gjeta pëlqim: dëgjojeni!».

Mr. 7:7 Por më kot më nderojnë, duke mësuar doktrina, të cilat janë urdhërime njerëzish».

Isa. 1:12 Kur vini të paraqiteni përpara meje, kush ua ka kërkuar këtë, që të shkëlqejnë oborret e mia?

1 Kor. 2:4 Dhe fjala ime dhe predikimi im nuk u bënë me fjalë mbushamendëse nga urtësia njerëzore, por në dëftim të Frymës dhe të fuqisë.

f **Isa. 1:12** Kur vini të paraqiteni përpara meje, kush ua ka kërkuar këtë, që të shkëlqejnë oborret e mia?

Rom. 3:4 Kurrë mos qoftë; përkundrazi, qoftë Perëndia i vërtetë dhe çdo njeri gënjeshtar, siç është shkruar: «Që ti të dalësh i drejtë në fjalët e tua dhe të fitosh kur të gjykoresh».

2 Tim. 4:3–4 Sepse do të vijë koha kur njerëzit nuk do ta durojnë doktrinën e shëndoshë, por, sipas ëndjeve të veta, do të mbledhin grumbull mësues për të gënjatur veshët dhe do t'i largojnë veshët nga e vërteta e do t'i kthejnë drejt përrallave.

g **Psa. 62:10** Mos kini besim te zhvatja dhe mos ushqeni shpresa të kota te grabitja; mos shkoni pas kotësisë; në rast se pasuritë janë të bollshme, mos u kushtoni zemrën.

h **Gal. 6:16** Dhe të gjithë ata që do të ecin sipas kësaj rregulle mbi ata qoftë paqja dhe mëshira, edhe mbi Izraelin e Perëndisë.

1 Kor. 3:11 Sepse askush nuk mund të hedhë themel tjetër përveç atij që është hedhur, i cili është Jezu Krishti.

2 The. 2:2 Të mos lëkundeni shpejt nga mendja, as të turbulloheni prej fryme, as prej fjale, as prej letre, gjoja të shkruar prej nesh, sikur të kishte ardhur dita e Krishtit.

i **1 Gjo. 4:1** Të dashur, mos i besoni çdo fryme, por i vini në provë frymërat nëse janë prej Perëndisë, sepse shumë profetë të rremë kanë dalë në botë.

j **2 Gjo. 1:10** Në qoftë se dikush vjen te ju dhe nuk sjell këtë doktrinë, mos e pranoni në shtëpi dhe mos e përshëndetni.

NENI 8

Perëndia është një në substancë, por shfaqet në tre Persona

Sipas kësaj të vërtete dhe kësaj Fjale të Perëndisë, ne besojmë në një Perëndi të vetëm, i Cili është një substancë e vetme^a, tek i Cili ka tre Persona^b që janë realisht, vërtet dhe përjetësisht të veçantë, sipas cilësive të Tyre të pakomunikueshme; domethënë: Ati, Biri dhe Fryma e Shenjtë^c. Ati është Shkaku, Burimi dhe Fillesa e gjithçkaje të dukshme e të padukshme^d; Biri është Fjala^e, Urtësia^f dhe Shëmbëllimi i Atit^g; Fryma e Shenjtë është Fuqia dhe Forca e përjetshme^h që rrjedh nga Ati dhe nga Biriⁱ. Sidoqoftë, ky dallim nuk e ndan më tresh Perëndinë, pasi Shkrimet e Shenjta na mësojnë se Ati, Biri dhe Fryma e Shenjtë kanë secili personalitetin e Vet dhe dallohen nga cilësitë e Veta; por, gjithsesi, këta tre Persona janë një Perëndi i vetëm.

Kështu, pra, është e qartë se Ati nuk është Biri, se Biri nuk është Ati, dhe se Fryma e Shenjtë nuk është as Ati, as Biri. Megjithatë, këta Persona, ndonëse të dallueshëm në këtë mënyrë, nuk janë të ndashëm, as të përzier me njëri-tjetrin; sepse nuk ishte Ati që u vesh me natyrën njerëzore, as Fryma e Shenjtë, por vetëm Biriⁱ. Ati nuk ka qenë kurrë pa Birin, as pa Frymën e Tij të Shenjtë. Sepse të tre Ata janë të bashkëpërjetshëm dhe të bashkëqenësishëm. Nuk ka as të parë, as të fundit, sepse Ata janë të tre një në të vërtetë, në fuqi, në mirësi dhe në mëshirë.

a **Isa. 43:10** Dëshmitarët e mi jeni ju, thotë ZOTI, ju dhe shërbëtorit që kam zgjedhur, me qëllim që ju të më njihni dhe të keni besim tek unë, si dhe të merrni vesh që unë jam.

b **1 Gjo. 5:7** Sepse tre janë ata që dëshmojnë në qiell: Ati, Fjala dhe Fryma e Shenjtë; dhe këta të tre janë një.

Heb. 1:3 Ai, duke qenë shkëlqimi i lavdisë së tij dhe vula e qenies së tij dhe, duke i mbajtur të gjitha me fjalën e fuqisë së tij, mbasi e bëri, përmes vetes së tij, pastrimin e mëkateve tona, u ul në të djathtë të Madhërisë, në vendet e larta.

c **Mt. 28:19** Shkoni, pra, dhe bëni dishepuj të gjitha kombet duke i pagëzuar në emër të Atit e të Birit e të Frymës së Shenjtë.

d **1 Kor. 8:6** Por për ne ka vetëm një Perëndi, Ati nga i cili janë të gjitha gjërat dhe ne në të; dhe një Zot, Jezu

Krishti, me anë të të cilit janë të gjitha gjërat, dhe ne jetojmë me anë të tij.

Kol. 1:16 Sepse në të u krijuan të gjitha, ato që janë në qiej dhe ato mbi dhé, ato që duken dhe ato që nuk duken: frone, zotërimi, principata dhe pushtete; të gjitha janë krijuar me anë të tij dhe ndaj tij.

e **Gjo. 1:1–2** Në fillim ishte Fjala dhe Fjala ishte me Perëndinë, dhe Fjala ishte Perëndi. Ai (Fjala) ishte në fillim me Perëndinë.

Zbu. 19:13 Dhe thanë për të dytën herë: «Aleluja! Dhe tymi i saj ngjitet në jetë të jetëve».

f **Fja. 8:12** Unë, urtësia, banoj me zgjuarsinë dhe e gjej njohurinë në mprehtësi.

Fja. 8:22 ZOTI më zotëroi në fillim të rrugës së tij, përpara veprave të tij më të lashta.

g **Kol. 1:15** Ai është shëmbëllimi i Perëndisë të padukshëm, i parëlinduri i çdo krijese.

Heb. 1:3 Ai, duke qenë shkëlqimi i lavdisë së tij dhe vula e qenies së tij dhe, duke i mbajtur të gjitha me fjalën e fuqisë së tij, mbasi e bëri, përmes vetes së tij, pastrimin e mëkateve tona, u ul në të djathtë të Madhërisë, në vendet e larta.

h **Mt. 12:28** Por, në qoftë se unë i dëboj djajtë me anë të Frymës së Perëndisë, atëherë mbretëria e Perëndisë ka ardhur në mes tuaj.

i **Gjo. 15:26** Nuk më keni zgjedhur ju mua, por unë ju kam zgjedhur ju; dhe ju caktova të shkoni dhe të jepni fryt dhe fryti juaj të qëndrojë, që, çfarëdo që t'i kërkonti Atit në emrin tim, ai t'ju japë.

Gal. 4:6 Dhe, duke qenë se jeni bij, Perëndia dërgoi Frymën e Birit të tij në zemrat tuaja që thërret: «Abba, Atë!».

j **Fil. 2:6–7** ...i cili, edhe pse ishte në trajtë Perëndie, nuk e çmoi si një gjë ku të mbahej fort për të qenë barabar me Perëndinë,⁷ por e zbrazi veten e tij, duke marrë trajtë shërbëtori, e u bë i ngjashëm me njerëzit...

Gal. 4:4 Por, kur erdhi plotësimi i kohës, Perëndia dërgoi Birin e tij, të lindur prej gruaje, të vënë nën ligj.

Gjo. 1:14 Dhe Fjala u bë mish dhe ndenji ndër ne dhe ne soditëm lavdinë e tij, si lavdia e të vetëmlindurit nga Ati, plot hir e të vërtetë.

NENI 9

Prova për pikën e mësipërme për Trininë e Personave në një Perëndi

Të gjitha këto i dimë si nga dëshmitë e Shkrimit të Shenjtë, ashtu dhe nga veprimet e tyre, e kryesisht nga ato që ndiejmë në vetvete. Dëshmitë e Shkrimeve të Shenjta, që na mësojnë t'i besojmë kësaj Trinie të Shenjtë, janë shkruar në shumë pasazhe të Dhiatës së Vjetër, të cilat nuk ka nevojë t'i rendisim me radhë, por mjafton t'i përzgjedhim me maturi dhe logjikë.

Te Zanafilla 1:26–27, Perëndia thotë: *Ta bëjmë njeriun sipas shëmbëlltysë sonë dhe në ngjasim me ne* etj.^a Dhe: *Perëndia krijoi njeriun sipas shëmbëlltysë së vet, ... Ai i krijoi mashkull e femër*. Dhe Zan. 3:22: *Ja, njeriu u bë si një prej nesh*^b. Nga kjo thënie: *Ta bëjmë njeriun sipas shëmbëllimit tonë*, del në pah se brenda Hyjnisë ka më tepër se një Person dhe, kur thotë: *Perëndia krijoi*, Ai nënkupton unitetin e tij. Është e vërtetë se nuk na thotë sa Persona janë, por ajo që na duket disi e vagullt në Dhiatën e Vjetër bëhet shumë e qartë në Dhiatën e Re. Sepse, kur Zoti ynë u pagëzua në Jordan^c, u dëgjua zëri i Atit që tha: *Ky është Biri im i dashur*; Biri u pa në ujë, ndërsa Fryma e Shenjtë u shfaq në formën e pëllumbit. Kjo formë caktohet edhe nga Krishti në pagëzimin e gjithë besimtarëve: *Bëni dishepuj të gjitha kombet, duke i pagëzuar në emër të Atit e të Birit e të Frymës së Shenjtë*^d. Në Ungjillin e Lukës, engjëlli Gabriel iu drejtua kështu Marisë, nënës së Zotit tonë: *Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ty dhe pushteti i Më të Lartit do të të mbulojë me hijen e vet; prandaj i shenjtë që do të lindë prej teje do të quhet Biri i Perëndisë*^e. Në mënyrë të ngjashme: *Hiri i Zotit Jezu Krisht, dashuria e Perëndisë dhe bashkësia e Frymës së Shenjtë qofshin me ju të gjithë*^f. Dhe: *Sepse tre janë ata që dëshmojnë në qiell: Ati, Fjala dhe Fryma e Shenjtë: dhe këta të tre janë një*^g.

Në të gjitha këto pasazhe na mësohet plotësisht se gjenden tre Persona brenda një substance të vetme hyjnore. Dhe, ndonëse kjo doktrinë e tejkalon plotësisht çdo mendje njerëzore, gjithsesi, tani ne e besojmë me anë të Fjalës së Perëndisë, por presim që, më vonë, të shijojmë njohurinë e përsosur dhe dobinë e saj në qiell^h.

Për më tepër, duhet të vërejmë ofiqet dhe veprimet e veçanta të këtyre tre Personave ndaj nesh. Ati quhet Krijuesi ynë, me anë të fuqisë së tijⁱ; Biri është Shpëtimtari dhe Shpenguesi ynë, me anë të gjakut të Tij^j; Fryma e Shenjtë është Shenjtëruesi ynë, me anë të banimit të Tij në zemrat tona^k.

Kjo doktrinë e Trinisë së Shenjtë është pohuar dhe është mbështetur gjithmonë nga Kisha e vërtetë, që nga koha e apostujve e deri më sot, kundër judenjve, myslimanëve dhe disa të krishterëve të rremë e heretikëve, si Markioni, Mani, Prakseasi, Sabeli, Samosatani, Ari dhe të tjerë si këta, të cilët janë dënuar me të drejtë nga etërit ortodoksë. Si rrjedhojë, në këtë pikë ne pranojmë me dëshirë tre besoret, pra atë të Apostujve, të Nikesë dhe të Athanasit; po kështu, edhe ato që përputhen me këto besore dhe për të cilat etërit e lashtë ishin dakord.

- a **Zan. 1:26–27** Pastaj Perëndia tha: «Ta bëjmë njeriun sipas shëmbëlltyrës sonë dhe në ngjasim me ne dhe të ushtrorë sundimin e tij mbi peshqit e detit, mbi zogjtë e qiellit, mbi kafshët e mbi gjithë tokën, mbi gjithë rrëshqanorët që zvarriten mbi dhe». ²⁷Kështu Perëndia krijoi njeriun sipas shëmbëlltyrës së vet, sipas shëmbëlltyrës së Perëndisë e krijoi; Ai i krijoi mashkull e femër.
- b **Zan. 3:22** Dhe Zoti Perëndi tha: «Ja, njeriu u bë si një prej nesh, sepse njëh të mirën dhe të keqen. Dhe tani nuk duhet t'i lejohet të shtrijë dorën e vet për të marrë edhe nga pema e jetës, kështu që, duke ngrënë nga ajo, të jetojë përgjithnjë»
- c **Mt. 3:16–17** Dhe Jezusi, sapo u pagëzua, doli nga uji; dhe, ja, qiejt u hapën dhe ai pa Frymën e Perëndisë të zbresë si një pëllumb e të vijë mbi të; ¹⁷dhe, ja, një zë prej qiellit që tha: «Ky është Biri im i dashur, në të cilin gjeta pëlqim».
- d **Mt. 28:19** Shkoni, pra, dhe bëni dishepuj të gjitha kombet duke i pagëzuar në emër të Atit e të Birit e të Frymës së Shenjtë.
- e **Lu. 1:35** Dhe engjëlli duke u përgjigjur, i tha: «Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ty dhe pushteti i Më të Lartit do të mbulojë me hijen e vet; prandaj i shenjtë që do të lindë prej teje do të quhet Biri i Perëndisë».
- f **2 Kor. 13:13** Hiri i Zotit Jezu Krisht, dashuria e Perëndisë dhe bashkësia e Frymës së Shenjtë qofshin me ju të gjithë. Amen!
- g **1 Gjo. 5:7** Sepse tre janë ata që dëshmojnë në qiell: Ati, Fjala dhe Fryma e Shenjtë; dhe këta të tre janë një.
- h **Psa. 45:8** Tërë rrobat e tua mbajnë erë mirre, aloeje dhe kasie; nga pallatet e fildishta veglat muzikore me tela të gëzojnë.
Isa. 61:1 Fryma e Zotit, ZOTI, është mbi mua, sepse ZOTI më ka vajosur për t'u dhënë një lajm të mirë të përlururve; më ka dërguar të lidh plagën e atyre që e kanë zemrën të thyer, t'u shpall çlirimin atyre në robëri, hapjen e burgut të burgosurve.
- i **Pre. 12:3** Në moshën gjatë së cilës rojtarët e shtëpisë dridhen, njerëzit e fortë përkulen, bluesit nuk punojnë më, se kanë mbetur pak, ata që shikojnë nga dritaret errësohen.
Mal. 2:10 A nuk kemi të gjithë të njëjtin Atë? A nuk na ka krijuar i njëjti Perëndi? Pse, pra, veprojmë me pabesi me njëri-tjetrin, duke përdhosur besëlidhjen e etërve tanë?
1 Pj. 1:2 Të zgjedhurve sipas paranjohjes së Perëndisë, Atit, me anë të shenjtërimit të Frymës, për bindje dhe për spërkatje me gjakun e Jezu Krishtit: hir dhe paqe ju shtoftë.
- j **1 Pj. 1:2** Të zgjedhurve sipas paranjohjes së Perëndisë, Atit, me anë të shenjtërimit të Frymës, për bindje dhe për spërkatje me gjakun e Jezu Krishtit: hir dhe paqe ju shtoftë.
1 Gjo. 1:7 Por, po të ecim në dritë, sikurse ai është në dritë, kemi bashkësi me njëri-tjetrin, dhe gjaku i Jezu Krishtit, Birit të tij, na pastron nga çdo mëkat.
1 Gjo. 4:14 Dhe kemi parë dhe dëshmojmë se Ati ka dërguar Birin si Shpëtimtar të botës.
- k **1 Kor. 6:11** Dhe të tillë qetë disa prej jush; por u latë, por u shenjtëruat, por u drejtësuar në emër të Zotit Jezus dhe nëpërmjet Frymës së Perëndisë tonë.
1 Pj. 1:2 Të zgjedhurve sipas paranjohjes së Perëndisë, Atit, me anë të shenjtërimit të Frymës, për bindje dhe për spërkatje me gjakun e Jezu Krishtit: hir dhe paqe ju shtoftë.

Gal. 4:6 Dhe, duke qenë se jeni bij, Perëndia dërgoi Frymën e Birit të tij në zemrat tuaja që thërret: «Abba, Atë!».

Tit. 3:5 Na shpëtoi jo me anë të veprave të drejta, që ne bëmë, por sipas mëshirës së tij, me anë të larjes së rilindjes dhe të ripërtëritjes së Frymës së Shenjtë.

Rom. 8:9 Nëse Fryma e Perëndisë banon në ju, ju nuk jeni më në mish, por në Frymë. Por në qoftë se ndokush nuk ka Frymën e Krishtit, nuk është i tij.

Gjo. 14:16 Jezusi i tha: «Unë jam udha, e vërteta dhe jeta; askush nuk vjen tek Ati përveçse nëpërmjet meje...

NENI 10

Jezu Krishti është Perëndi i vërtetë dhe i përjetshëm

Ne besojmë që Jezu Krishti, sipas natyrës së Vet hyjnore, është Biri i vetëmlindur i Perëndisë^a, i lindur nga përjetësia^b, jo i bërë, as i krijuar (sepse përndryshe do të kishte qenë krijesë), por i së njëjtës substancë^c dhe i bashkëpërjetshëm^d me Atin, shëmbëllimi i plotë i substancës së Tij dhe shkëlqimi i lavdisë së Tij^e, i barabartë me të në gjithçka^f. Ai është Biri i Perëndisë, jo vetëm që nga koha kur mori natyrën tonë, por që nga përjetësia^g, siç na mësojnë këto dëshmi, kur krahasohen me njëra-tjetrën. Moisiu thotë se botën e krijoi Perëndia^h; dhe Gjoni thotë se të gjitha gjërat janë krijuar nga ai Fjala, që ai e quan Perëndiⁱ. Dhe apostulli thotë se Perëndia e bëri botën me anë të Birit të Vet^j; gjithashtu, se Perëndia i krijoi të gjitha gjërat me anë të Jezu Krishtit^k. Kështu, nga kjo rrjedh medoemos se ai që quhet Perëndi, Fjala, Bir dhe Jezu Krisht, ekzistonte në kohën kur të gjitha gjërat u krijuan me anë të Tij^l. Si rrjedhojë, profeti Mikea thotë: *...originat e të cilit janë nga kohërat e lashta, nga ditët e përjetësisë^m*. Ndërsa apostulli thotë: *...pa pasur as fillim ditësh, as fund jeteⁿ*. Kështu, Ai është ai Perëndi i vërtetë, i përjetshëm dhe i gjithëfuqishëm, të Cilit i bëjmë thirrje, e adhurojmë dhe i shërbejmë.

- a **Gjo. 1:18** Askush s'pa Perëndinë kurrë; i vetëmlinduri Bir, që është në gjirin e Atit, ai e bëri të njohur.
Gjo. 1:49 Natanaeli duke iu përgjigjur tha: «Mësues, ti je Biri i Perëndisë, ti je mbreti i Izraelit!».
- b **Gjo. 1:14** Dhe Fjala u bë mish dhe ndenji ndër ne dhe ne soditëm lavdinë e tij, si lavdia e të vetëmlindurit nga Ati, plot hir e të vërtetë.
Kol. 1:15 Ai është shëmbëllimi i Perëndisë të padukshëm, i parëlinduri i çdo krijese.
- c **Gjo. 10:30** Unë dhe Ati jemi një.
Fil. 2:6 I cili, edhe pse ishte në trajtë Perëndie, nuk e çmoi si një gjë ku të mbahej fort për të qenë barabar me Perëndinë.
- d **Gjo. 1:2** Ai (Fjala) ishte në fillim me Perëndinë.
Gjo. 17:5 Dhe tani, më përlëvdo, ti o Atë, pranë teje, me lavdinë që unë e kisha pranë teje para se të bëhej bota.
Zbu. 1:8 «Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi», thotë Zoti «që është dhe që ishte dhe që vjen, i Gjithëpushtetshmi».
- e **Heb. 1:3** Ai, duke qenë shkëlqimi i lavdisë së tij dhe vula e qenies së tij dhe, duke i mbajtur të gjitha me falën e fuqisë së tij, mbasi e bëri, përmes vetes së tij, pastrimin e mëkateve tona, u ul në të djathtë të Madhërisë, në vendet e larta.
- f **Fil. 2:6** I cili, edhe pse ishte në trajtë Perëndie, nuk e çmoi si një gjë ku të mbahej fort për të qenë barabar me Perëndinë.
- g **Gjo. 8:23** Dhe ai u tha atyre: «Ju jeni nga poshtë, kurse unë jam nga lart; ju jeni prej kësaj bote, unë nuk jam prej kësaj bote».
Gjo. 8:58 Jezusi u tha atyre: «Në të vërtetë, në të vërtetë, unë po ju them: Para se të kishte lindur Abrahami, unë jam».
Gjo. 9:35–37 Jezusi e mori vesh që e nxorën jashtë dhe, kur e gjeti, i tha: «A beson ti në Birin e Perëndisë?».
³⁶Ai u përgjigj dhe i tha: «Kush është, Zot, që unë të besoj në të?».
³⁷Dhe Jezusi i tha: «Edhe e ke parë; dhe ai që po flet me ty, ai është».

Vep. 8:37 Dhe Filipi tha: «Nëse ti beson me gjithë zemër, mund ta bësh». Dhe ai u përgjig duke thënë: «Unë besoj se Jezu Krishti është Biri i Perëndisë».

Rom. 9:5 Të tyrët janë edhe etërit, prej të cilëve rrjedh sipas mishit Krishti, i cili është përmbi çdo gjë Perëndi, i bekuar përjetë. Amen!

h **Zan. 1:1** Në fillim Perëndia krijoi qiejt dhe tokën.

i **Gjo. 1:3** Të gjitha u bënë me anë të tij (Fjalës) dhe pa atë nuk u bë as edhe një nga ato që janë bërë.

j **Heb. 1:2** Në këto ditët e fundit, na foli me anë të Birit, të cilin e bëri trashëgimtar të të gjitha gjërave, me anë të të cilit e krijoi dhe gjithësinë.

k **Kol. 1:16** Sepse në të u krijuan të gjitha, ato që janë në qiej dhe ato mbi dhé, ato që duken dhe ato që nuk duken: frone, zotërime, principata dhe pushtete; të gjitha janë krijuar me anë të tij dhe ndaj tij.

l **Kol. 1:16** Sepse në të u krijuan të gjitha, ato që janë në qiej dhe ato mbi dhé, ato që duken dhe ato që nuk duken: frone, zotërime, principata dhe pushtete; të gjitha janë krijuar me anë të tij dhe ndaj tij.

m **Mik. 5:2** «Por ti, o Bethlehem Efratah, megjithëse je i vogël midis mijërave të Judës, nga ti do të dalë për mua ai që do të jetë sundues në Izrael, origjinat e të cilit janë nga kohërat e lashta, nga ditët e përjetësisë».

n **Heb. 7:3** Pa atë, pa nënë, pa gjenealogji, pa pasur as fillim ditësh, as fund jete, por i përngjashëm me Birin e Perëndisë, ai mbetet prift përgjithnjë.

NENI 11

Fryma e Shenjtë është Perëndi i vërtetë dhe i përjetshëm

Ne besojmë dhe rrëfejme gjithashtu se Fryma e Shenjtë rrjedh nga përjetësia prej Atit^a dhe Birit^b; dhe, si rrjedhë, nuk është as i bërë, as i krijuar, as i lindur, por vetëm rrjedh nga të dy; i Cili, për nga rendi, është Personi i tretë i Trinisë së Shenjtë; i së njëjtës substancë, madhështi dhe lavdi si Ati dhe Biri dhe, si rrjedhë, është Perëndi i vërtetë dhe i përjetshëm, siç na mësojnë Shkrimet e Shenjta^c.

a **Psa. 33:6** Qiejt u bënë me anë të fjalës së ZOTIT dhe tërë ushtria e tyre me anë të frymës së gojës së tij.

Psa. 33:17 Kali është një shpresë e kotë shpëtimi dhe me forcën e tij të madhe nuk mund të shpëtojë asnjëri nga rreziku.

Gjo. 14:16 Dhe unë do t'i lutem Atit dhe ai do t'ju japë një Ngushëllues tjetër, që do të qëndrojë përgjithmonë me ju.

b **Gal. 4:6** Dhe, duke qenë se jeni bij, Perëndia dërgoi Frymën e Birit të tij në zemrat tuaja që thërret: «Abba, Atë!».

Rom. 8:9 Nëse Fryma e Perëndisë banon në ju, ju nuk jeni më në mish, por në Frymë. Por në qoftë se ndokush nuk ka Frymën e Krishtit, nuk është i tij.

Gjo. 15:26 Por kur të vijë Ngushëlluesi, që unë do t'ju dërgoj prej Atit, Fryma e së Vërtetës, që del nga Ati, ai do të dëshmojë për mua.

c **Zan. 1:2** Toka ishte pa trajtë, e zbrazët dhe errësira mbulonte sipërfaqen e humnerës; dhe Fryma e Perëndisë lëvizte mbi sipërfaqen e ujërave.

Isa. 48:16 Afrohuni tek unë, dëgjoni këtë: “Qysh në fillim nuk fola në fshtësi; kur këto fakte ndodhnin, unë isha atje. Dhe tani Zoti, ZOTI, dhe Fryma e tij më kanë dërguar”.

Isa. 61:1 Fryma e Zotit, ZOTI, është mbi mua, sepse ZOTI më ka vajosur për t'u dhënë një lajm të mirë të përlurur; më ka dërguar të lidh plagën e atyre që e kanë zemrën të thyer, t'u shpall çlirimin atyre në robëri, hapjen e burgut të burgosurve.

Vep. 5:3–4 Por Pjetri i tha: «Anania, pse Satani ta mbushi zemrën që të gënjes Frymën e Shenjtë dhe të mbash një pjesë të fitimit të vendit? ⁴Po të mbetjesh e pashitur, a nuk do të ngelte e jotja? Edhe pasi u shit a nuk ishte në pushtetin tënd? Pse e shtive në zemër këtë gjë? Ti nuk gënjeve njerëzit, por Perëndinë!».

Vep. 28:25 Dhe, duke mos qenë në një mendje njëri me tjetrin, u larguan, pasi Pali u tha një fjalë: «Mirë u foli Fryma e Shenjtë me anë të profetit Isaia etërve tanë...»

1 Kor. 3:16 A nuk e dini se jeni tempulli i Perëndisë dhe se Fryma e Perëndisë banon në ju?

1 Kor. 6:19 A nuk e dini se trupi juaj është tempulli i Frymës së Shenjtë që është në ju, të cilin e keni nga Perëndia, dhe se nuk i përkthni vetvetes?

Psa. 139:7 Ku do të mund të shkoja larg Frymës sate, ose ku do të mund të ikja larg pranisë sate?

NENI 12

Krijimi i gjithçkaje

Ne besojmë se Ati, me anë të Fjalës, pra, me anë të Birit të Vet^a, ka krijuar nga asgjëja qiellin, tokën dhe të gjitha krijesat, kur iu duk e përshtatshme Atij, duke i dhënë çdo krijese ekzistencën, pamjen, formën dhe një sërë detyrash për t'i shërbyer Krijuesit të vet se, gjithashtu, Ai i mban dhe i drejton me anë të providencës së Tij të përjetshme dhe të fuqisë së pakufishme^b në shërbim të njerëzimit^c, me qëllim që njeriu të mund t'i shërbejë Perëndisë së vet^d.

Edhe engjëjt i krijoi të mirë^e, që të ishin lajmëtarë të Tij^f dhe t'u shërbenin të zgjedhurve^g; disa prej tyre kanë rënë nga ajo pozitë e shkëlqyer ku i kishte krijuar Perëndia, në humbje të përjetshme^h, ndërsa të tjerët, me anë të hirit të Perëndisëⁱ, kanë qëndruar besnikë dhe kanë vazhduar në gjendjen e tyre të parë. Djajtë dhe frymët e liga janë kaq të zvetënuar, saqë janë armiq të Perëndisë dhe të çdo gjëje të mirë, me gjithë fuqinë e tyre^j, si vrasës, duke pritur rastin që ta shkatërrojnë Kishën dhe çdo anëtar të saj dhe, me anë të strategjive të tyre të liga, t'i shkatërrojnë të gjithë^k; ndaj, si rrjedhojë, për shkak të vetë ligësisë së tyre, ata janë gjykuar për dënim të përjetshëm dhe përditë presin mundimet e tyre të tmerrshme^l.

Si rrjedhojë, ne e mohojmë dhe e përçmojmë gabimin e saducenjve, të cilët mohojnë ekzistencën e frymërave dhe të engjëjve^m; edhe gabimin e manikenjve, të cilët pretendojnë se djajtë e kanë origjinën nga vetja dhe se janë të ligj nga natyra, pra nuk janë shprishur.

a **Zan. 1:1** Në fillim Perëndia krijoi qiejt dhe tokën.

Isa. 40:26 Ngrini sytë tuaj lart dhe shikoni: Kush i krijoi këto gjëra? Ai që e nxjerr ushtrinë e tyre me shumicë dhe thërret gjithçka me emër; për madhësitin e fuqisë së tij dhe forcën e tij asnjë nuk mungon.

Heb. 3:4 Sepse çdo shtëpi ndërtohet prej dikujt, por ai, që ka ndërtuar gjithçka, është Perëndia.

Zbu. 4:11 «I denjë je, o Zot, të marrësh lavdinë, nderimin dhe fuqinë, sepse ti i krijove të gjitha gjërat, dhe për hir të vullnetit tënd janë dhe u krijuan».

1 Kor. 8:6 Por për ne ka vetëm një Perëndi, Ati nga i cili janë të gjitha gjërat dhe ne në të; dhe një Zot, Jezu Krishti, me anë të të cilit janë të gjitha gjërat, dhe ne jetojmë me anë të tij.

Gjo. 1:3 Të gjitha u bënë me anë të tij (Fjalës) dhe pa atë nuk u bë as edhe një nga ato që janë bërë.

Kol. 1:16 Sepse në të u krijuan të gjitha, ato që janë në qiejt dhe ato mbi dhé, ato që duken dhe ato që nuk duken: frone, zotërimi, principata dhe pushtete; të gjitha janë krijuar me anë të tij dhe ndaj tij.

b **Heb. 1:3** Ai, duke qenë shkëlqimi i lavdisë së tij dhe vula e qenies së tij dhe, duke i mbajtur të gjitha me fjalën e fuqisë së tij, mbasi e bëri, përmes vetes së tij, pastrimin e mëkateve tona, u ul në të djathtë të Madhërisë, në vendet e larta.

Psa. 104:10 Ai bën që të dalin burime në lugina; ato rrjedhin midis maleve.

Vep. 17:25 Dhe as shërbehet nga duart e njerëzve, sikur të kishte nevojë për ndonjë gjë, sepse ai u jep të gjithëve jetë, frymëmarrje dhe gjithçka...

c **1 Tim. 4:3-4** ...të cilët do të ndalojnë martesën dhe do të urdhërojnë të mos hani ushqimet që Perëndia i krijoi, të merren me falënderim nga ata që besojnë dhe e njohin të vërtetën. ⁴Sepse çdo krijesë e Perëndisë është e mirë dhe asgjë është për t'u hedhur, nëse merret me falënderim...

Zan. 1:29-30 Dhe Perëndia tha: «Ja, unë po ju jap çdo bar që lëshon farë mbi sipërfaqen e mbarë tokës dhe çdo pemë që ka fruta që përbajnë farë; kjo do t'ju shërbejë si ushqim. ³⁰Dhe çdo kafshe të tokës, çdo zogu të qiellit dhe çdo gjëje që lëviz mbi tokë dhe ka jetë në vetvete, unë i jap çdo bar të gjelbër si ushqim». Dhe kështu u bë.

Zan. 9:2-3 Dhe frika dhe tmerri juaj do të ushtrohet mbi të gjitha kafshët e tokës, mbi të gjithë zogjtë e qiellit, mbi gjithçka që lëviz mbi tokë, si edhe mbi të gjithë peshqit e detit. Ata janë lënë nën pushtetin tuaj. ³Çdo gjë që lëviz dhe ka jetë do t'ju shërbejë si ushqim; unë ju jap tërë këto gjëra; ju jap edhe barin e gjelbër...

Psa. 104:14-15 Ai bën që të rritet bari për bagëtinë dhe bimësia në shërbim të njeriut, duke nxjerrë nga toka ushqimin e tij ¹⁵dhe verën që gëzon zemrën e njeriut, vajin që bën të shkëlqejë fytyra e tij dhe bukën që i jep forcë zemrës së njeriut.

d **1 Kor. 3:22** qoftë Pali, qoftë Apoli, qoftë Kefa, qoftë bota, qoftë jeta, qoftë vdekja, qoftë gjërat e tanishme,

qoftë gjërat e ardhshme, të gjitha janë tuajat.

1 Kor. 6:20 Sepse u bletë me një çmim! Përlëvdoni Perëndinë, pra, me trupin tuaj dhe në frymën tuaj, që i përkasin Perëndisë.

Mt. 4:10 Atëherë Jezusi i tha: «Shporru, Satan, sepse është shkruar: “Adhuro Zotin, Perëndinë tënd, dhe shërbeji vetëm atij”».

e **Kol. 1:16** Sepse në të u krijuan të gjitha, ato që janë në qiej dhe ato mbi dhë, ato që duken dhe ato që nuk duken: frone, zotërime, principata dhe pushtete; të gjitha janë krijuar me anë të tij dhe ndaj tij.

f **Psa. 103:20** Bekoni ZOTIN ju, engjëj të tij të pushtetshëm dhe të fortë, që bëni atë që thotë ai, duke iu bindur zërit të falës së tij.

Psa. 34:8 Provojeni dhe shihni sa i mirë është ZOTI; lum ai njeri që gjen strehë tek ai.

Psa. 148:2 Lëvdoheni, ju të gjithë engjëjt e tij, lëvdoheni ju mbarë ushtritë e tij.

g **Heb. 1:14** A nuk janë të gjithë frymëra shërbenjëse, që dërgohen për t’u shërbyer atyre që kanë për të trashëguar shpëtimin?

Psa. 34:8 Provojeni dhe shihni sa i mirë është ZOTI; lum ai njeri që gjen strehë tek ai.

h **Gjo. 8:44** Ju jeni nga djalli, që është ati juaj, dhe doni të bëni dëshirat e atit tuaj; ai ishte vrasës që nga fillimi dhe nuk qëndroi në të vërtetë, sepse në të nuk ka të vërtetë. Kur thotë gënjeshtrën, flet nga vetvetja, sepse është gënjeshtrar dhe ati i saj.

2 Pj. 2:4 Sepse, në qoftë se Perëndia nuk i kurseu engjëjt që mëkatuan, por i hodhi në skëterrë të lidhur me pranga terri që të ruhen për gjyq...

Lu. 8:31 Dhe ata e lutën të mos i urdhëronte të shkonin në humnerë.

Jud. 1:6 Dhe ata engjëjt që nuk e mbajtën gjendjen e tyre të parë, po lanë banesën e vet, i mbajti me pranga të përjetshme poshtë në errësirë për gjyqin e ditës së madhe.

i **Mt. 25:31** «Dhe kur të vijë Biri i njeriut në lavdinë e tij, dhe gjithë engjëjt e shenjtë bashkë me të, atëherë do të ulet mbi fronin e lavdisë së vet.

j **1 Pj. 5:8** Jini të kthjellët, vigjiloni; sepse kundërshtari juaj, djalli, sillet rreth e qark si një luan vrumbullues, duke kërkuar cilin mund të përpijë.

Job. 1:7 ZOTI i tha Satanit: «Nga vjen?». Satani iu përgjigj ZOTIT dhe tha: «Nga ecejaket mbi dhë, duke e përshkuar lart e poshtë».

k **Zan. 3:1** Por gjarpri ishte më dinaku ndër të gjitha bishat e fushave që ZOTI Perëndi kishte krijuar, dhe i tha gruas: «A ka thënë me të vërtetë Perëndia: “Mos hani nga të gjitha pemët e kopshtit?”

Mt. 13:25 Por, ndërsa njerëzit po flinin, erdhi armiku i tij dhe mbolli egjër nëpër grurë dhe iku.

2 Kor. 2:11 Që të mos na shfrytëzojë Satani, sepse mendimet e tij nuk na janë të panjohura.

2 Kor. 11:3 Por druaj se mos, ashtu si gjarpri e gënjeu Evën me dinakërinë e tij, kështu edhe prishet mendja juaj duke rënë nga thjeshtësia, që është në Krishtin.

2 Kor. 11:14 Dhe nuk është për t’u çuditur, sepse Satani vetë shndërrohet në engjell drite.

l **Mt. 25:41** Atëherë do t’u thotë edhe atyre që do të jenë në të majtë: “Largohuni nga unë, të mallkuar, në zjarr të përjetshëm, të përgatitur për djallin dhe engjëjt e tij.

Lu. 8:30–31 Dhe Jezusi e pyeti duke thënë: «Si e ke emrin?». Dhe ai u përgjigj: «Legjion». Sepse shumë demonë kishin hyrë në të.³¹Dhe ata e lutën të mos i urdhëronte të shkonin në humnerë.

m **Vep. 23:8** Sepse saducenjtë thonë se nuk ka ringjallje, as engjell, as frymë, ndërsa farisenjtë që të dyja.

NENI 13

Providenca e Perëndisë

Ne besojmë se po ky Perëndi i mirë, pasi krijoi të gjitha gjërat, nuk i braktisi, as nuk i la në mëshirë të fatit apo të rastësisë, por sundon mbi to dhe i administron sipas vullnetit të Tij të shenjtë^a, aq sa asgjë nuk ndodh në këtë botë pa caktimin e Tij^b; gjithsesi, Perëndia nuk është as Autor i mëkateve që kryhen, as nuk mund të akuzohet për to. Sepse fuqia dhe mirësia e Tij janë kaq madhështore dhe të pakuptueshme, sa që Ai e drejton dhe e kryen punën e Vet në mënyrën më të shkëlqyer dhe më të drejtë të mundshme, edhe kur djajtë dhe njerëzit e ligj veprojnë padrejtësisht^c. Dhe, sa për atë që bën Ai dhe që ia tejkalon zgjuarsisë njerëzore, ne nuk

do të hetojmë me kërshtëri më tej nga ç'mund të mbajë kapaciteti ynë; por, me përlësinë dhe nderimin maksimal, ne adhurojmë gjykimet e drejta të Perëndisë, të cilat janë të fshehura prej nesh^d, duke u kënaqur me faktin se jemi nxënës të Krishtit, në mënyrë që të mësojmë vetëm ato gjëra që Ai na i ka zbuluar në Fjalën e Vet, pa i shkelur ato caqe.

Kjo doktrinë na ofron një ngushëllim të pamasë, pasi na mëson se asgjë nuk na ndodh dot rastësisht, por vjen nga drejtimi i Atit tonë qiellor dhe tejet të hirshëm, i Cili vigjilon mbi ne me një kujdes atëror, duke i ruajtur me fuqinë e Vet të gjitha krijesat^e, në mënyrë të tillë, që *asnjë fije floku (sepse të gjitha janë të numëruara), dhe asnjë harabel nuk bie në tokë pa dashjen e Atit tonë^f*, në të Cilin ne besojmë plotësisht, duke qenë të bindur se Ai e ndalon kaq mirë djallin dhe gjithë armiqtë tanë, saqë, pa vullnetin dhe lejen e Tij, ata s'na lëndojnë dot.

Si rrjedhojë, ne e mohojmë gabimin e dënueshëm të epikurianëve, të cilët thonë se Perëndia s'do t'ia dijë për asgjë, por ia lë gjithçka rastësisë.

a **Gjo. 5:17** Por Jezusi iu përgjigj atyre: «Im Atë vepron deri më tash, dhe unë veproj».

Heb. 1:3 Ai, duke qenë shkëlqimi i lavdisë së tij dhe vula e qenies së tij dhe, duke i mbajtur të gjitha me fjalën e fuqisë së tij, mbasi e bëri, përmes vetes së tij, pastrimin e mëkateve tona, u ul në të dhathtë të Madhërisë, në vendet e larta.

Fja. 16:4 ZOTI ka bërë çdo gjë për veten e tij, edhe të pabesin për ditën e fatkeqësisë.

Psa. 104:9 Ti u vure ujërave një kufi që nuk duhet ta kapërcenin; ata nuk do të kthehen më të mbulojnë tokën.

Psa. 139:2 Ti e di kur ulem dhe kur ngrihem, ti e kupton nga larg mendimin tim.

b **Jak. 4:15** Në vend që të thoni: «Në dashtë Zoti dhe në paçim jetë, ne do të bëjmë këtë ose atë gjë».

Job. 1:21 Dhe tha: «Lakuriq dola nga barku i nënës sime dhe lakuriq do të kthehem. ZOTI ka dhënë dhe ZOTI ka marrë. Qoftë i bekuar emri i ZOTIT».

1 Mbr. 22:20 ZOTI tha: «Kush do t'ia prishë mendjen Ashabit që të dalë dhe të vritet në Ramoth të Galaadit?». Tani dikush përgjigjet në një mënyrë dhe dikush në një tjetër.

Vep. 4:28 për të bërë të gjitha ato, që dora jote dhe këshilli yt kishin paracaktuar se do të ndodhnin.

1 Sam. 2:25 Në rast se një njeri mëkaton kundër një njeriu tjetër, Perëndia e gjykon, por në rast se një njeri mëkaton kundër ZOTIT, kush do të ndërhyjë për të?». Por ata nuk e dëgjuan zërin e atit të tyre, sepse ZOTI dëshironte të vdisnin.

Psa. 115:3 Por Perëndia ynë është në qiejt dhe bën tërë atë që i pëlqen.

Psa. 45:7 Ti e do drejtësinë dhe e urren mbrapshtinë; prandaj Perëndia, Perëndia yt, të ka vajosur me vaj gëzimi përmbi shokët e tu.

Amo. 3:6 Në rast se në qytet i bien borisë, a nuk do të trembet vallë populli? Në rast se në një qytet ndodh një fatkeqësi, a nuk e ka shkaktuar vallë ZOTI?

LiP. 19:5 Kështu, kur dikush shkon me shokun e tij në pyll për të prerë dru dhe, ndërsa i bie një druri me sëpatë, sëpata del nga bishti dhe godet shokun që pastaj vdes, ai do të strehohet në një nga këto qytete dhe do ta shpëtojë jetën

Fja. 21:1 Zemra e mbretit në duart e ZOTIT është si rrjedhat e ujit; e drejton ku do ai.

Psa. 105:25 Pastaj ndryshoi zemrën e tyre, me qëllim që të urrenin popullin e tij dhe të kurdisnin mashtrime kundër shërbëtorëve të tij.

Isa. 10:5–7 Mjerë Asiria, shkopi i zemërimit tim, në duart e së cilës ndodhet shufra e indinjatës sime! «Unë do ta dërgoj kundër një kombi të pabesë dhe kundër popullit të zemërimit tim. Do ta urdhëroj që ta plaçkitë, ta zhveshë dhe ta shkelë si baltën e rrugëve. 7Por ajo mendon ndryshe dhe në zemrën e vet ka plane të tjera, por dëshiron të shkatërrojë dhe të shfarosë një numër të madh kombesh.

2 The. 2:11 Dhe prandaj Perëndia do t'u dërgojë atyre veprim kobimi, që t'i besojnë gënjeshtrës.

Eze. 14:9 Por në rast se profeti lë të mashtrohet dhe thotë ndonjë fjalë, unë, ZOTI e kam bërë për vete këtë profet; do ta shtrij dorën time pastaj kundër tij dhe do ta shkatërroj në mes të popullit tim të Izraelit.

Rom. 1:28 Dhe, meqenëse nuk e quajten me vend të njohin Perëndinë, Perëndia i dorëzoi në një mendje të çoroditur, për të bërë gjëra të pahijshme.

Zan. 45:8 Nuk jeni ju, pra, që më dërguat këtu, por është Perëndia; ai më caktoi si atë të Faraonit, si zot të krejt shtëpisë së tij dhe si qeveritar të tërë vendit të Egjiptit.

Zan. 1:20 Dhe Perëndia tha: «Të gjallërohen ujërat nga një numër i madh gjallesash dhe të fluturojnë zogjtë

përmbi tokë nëpër hapësirën e kupës qiellore të qiellit».

2 Sam. 16:10 Por mbreti iu përgjigj: «Ç'ka mes meje dhe jush, bijtë e Tserujahës? Prandaj lëri në mallkojë, sepse ZOTI i ka thënë: "Mallko Davidin!". Dhe kush mund të thotë: "Pse sillësh kështu?"».

Zan. 27:20 Por Isaku i tha të birit: «Por si bërë që e gjete kaq shpejt, biri im?». Ai u përgjigj: «Sepse ZOTI, Perëndia yt, bëri që të vijë tek unë».

Psa. 75:7–8 Sepse Perëndia është ai që gjykon; ai ul njërin dhe ngre tjetrin. ⁸Sepse ZOTI ka në dorë një kupë vere që shkumon dhe plot me erëza, që ai e zbraz. Me siguri tërë të pabesët e dheut do ta kullojnë dhe do të pinë deri llumin.

Isa. 45:7 Unë formoj dritën dhe krijoj terrin, sjell mirëqenien dhe krijoj fatkeqësinë. Unë, ZOTI, i bëj të gjitha këto gjëra».

Fja. 16:4 ZOTI ka bërë çdo gjë për veten e tij, edhe të pabesin për ditën e fatkeqësisë.

Vaj. 3:37–38 Vallë kush thotë diçka që më pas realizohet, në rast se Zoti nuk e ka urdhëruar? ³⁸E keqja dhe e mira a nuk vijnë vallë nga goja e Shumë të Lartit?

1 Mbr. 22:34 Por një njeri lëshoi rastësisht shigjetë me harkun e tij dhe goditi mbretin e Izraelit midis sythave të parzmores së tij; prandaj mbreti i tha karrocierit: «Kthehu dhe më çoj jashtë rrëmujës, sepse jam i plagosur».

1 Mbr. 22:38 Pas kësaj e lanë qerren dhe armët në një hanz të Samarisë dhe qentë lëpinë gjakun e tij, sipas fjalës që kishte thënë ZOTI.

Eks. 21:13 Në qoftë se nuk i ka ngritur kurrfarë prite, por Perëndia ka bërë që t'i bjerë në dorë, unë do të caktoj një vend ku ai mund të gjejë strehë.

c **Mt. 8:31–32** Dhe demonët iu lutën duke i thënë: «Në qoftë se na dëbon, na lejo të shkojmë në tufën e derrave». ³²Dhe u tha atyre: «Shkoni!». Kështu ata, pasi dolën, hynë në tufën e derrave...

Gjo. 3:8 Era fryn ku të dojë dhe ti ia dëgjon zërin, por nuk e di nga vjen dhe ku po shkon; kështu është edhe çdo njeri që është lindur nga Fryma».

d **Rom. 11:33–34** O thellësi pasurie edhe e urtësisë dhe e diturisë së Perëndisë! Sa të pahulumtueshme janë gjykimet e tij dhe të pagjurmueshme janë udhët e tij! ³⁴«Sepse kush e njohu mendjen e Zotit? Ose kush u bë këshilltar i tij?»

e **Mt. 8:31** Dhe demonët iu lutën duke i thënë: «Në qoftë se na dëbon, na lejo të shkojmë në tufën e derrave».

Job. 1:12 ZOTI i tha Satanit: «Ja, të gjitha ato që ai zotëron janë në pushtetin tënd, por mos e shtri dorën mbi personin e tij». Kështu Satan i largua nga prania e ZOTIT.

Job. 2:6 ZOTI i tha Satanit: «Ja, ai është në pushtetin tënd, por mos ia merr jetën».

f **Mt. 10:29–30** A nuk shiten vallë dy harabela për një aspër? Dhe, megjithatë asnjë prej tyre nuk bie përtokë pa dashjen e Atit tuaj. ³⁰Por te ju edhe të gjitha fjetet e flokëve të kokës janë të numëruara.

NENI 14

Krijimi dhe rënia e njeriut, dhe paaftësia e tij për të bërë atë që është vërtet e mirë

Ne besojmë se Perëndia e krijoi njeriun nga pluhuri i tokës, e bëri dhe e formoi sipas shëmbëllimit dhe ngjashmërisë së Tij^a, të mirë, të drejtë dhe të shenjtë, të aftë që, në gjithçka, vullneti i tij të jetë në harmoni me vullnetin e Perëndisë^b. Por, ndonëse iu dha nder, ai nuk *pati gjykim*, as nuk e njohu pozitën e vet të shkëlqyer^c, por, me kryeneçësi, iu nënshtrua mëkatit dhe, si rrjedhojë, vdekjes dhe mallkimit, duke ua vënë veshin fjalëve të Djallit^d. Sepse urdhërimin e jetës, të cilin e kishte marrë^e, e shkeli dhe, me anë të mëkatit, e ndau veten nga Perëndia^f, i Cili ishte jeta e tij e vërtetë, pasi e shprishi gjithë natyrën e vet^g, ai ia nënshtrou veten vdekjes trupore dhe frymërore^h. Dhe, kështu, si u bë i lig, i shthurur dhe i shprishur në të gjitha udhët e veta, i humbi të gjitha dhuratat e përsosura që kishte marrë nga Perëndiaⁱ dhe mbajti vetëm disa mbetje të vogla të tyre^j, të cilat, gjithsesi, mjaftojnë që ta lënë njeriun pa shfajësim^k; sepse gjithë drita që është në ne është kthyer në errësirë^l, siç na mësojnë Shkrimet, kur thonë: *Drita ndrit në*

errësirë dhe errësira nuk e kuptoi^m, ku Gjoni i quan njerëzit *errësirë*.

Si rrjedhojë, ne mohojmë gjithçka që mësohet në kundërshtim me këtë, në lidhje me vullnetin e lirë të njeriut, pasi njeriu është thjesht skllav i mëkatit^m dhe *nuk mund të marrë asgjë, nëse nuk i është dhënë nga qielliⁿ*. Sepse, kush mund të guxojë të mburret se ai vetë është në gjendje të bëjë diçka të mirë, kur Krishti thotë: *Askush nuk mund të vijë tek Unë, po qe se Ati që më ka dërguar nuk e tërheq^q*? Kush do të mburret në vullnetin e vet, nëse e kupton se *mendja e mishit është armiqësi ndaj Perëndisë^o*? Kush mund të flasë për njohurinë e vet, kur *njeriu natyror nuk i pranon gjërat e Frymës së Perëndisë^o*? Shkurt, kush guxon të sugjerojë ndonjë mendim, kur e di se *jo se jemi të aftë nga vetja të kuptojmë ndonjë gjë sikur vjen nga vetja jonë, por se aftësia jonë është prej Perëndisë^o*? Si rrjedhojë, ajo që thotë apostulli duhet ruajtur e sigurt dhe e patundur, pra se *Perëndia vepron në ne edhe vullnetin, edhe veprimtarinë, sipas pëlqimit të Tij^f*. Sepse nuk ka asnjë mendje apo vullnet në përputhje me mendjen dhe vullnetin hyjnor, përveç atij që ka vënë në funksionim Krishti në njeriun, gjë që Ai na e mëson, kur thotë: *Pa mua nuk mund të bëni asgjë^a*.

- a **Zan. 1:26** Pastaj Perëndia tha: «Ta bëjmë njeriun sipas shëmbëlltyrës sonë dhe në ngjasim me ne dhe të ushtrojë sundimin e tij mbi peshqit e detit, mbi zogjtë e qiellit, mbi kafshët e mbi gjithë tokën, mbi gjithë rrëshqanorët që zvarriten mbi dhe».
- Pre. 7:29** «Ja, vetëm këtë gjeta: Perëndia e ka bërë njeriun të drejtë, por njerëzit kanë kërkuar shumë marifete».
- Ef. 4:24** Dhe të vishni njeriun e ri, të krijuar sipas Perëndisë në drejtësinë dhe shenjtërinë e së vërtetës.
- b **Zan. 1:31** Atëherë Perëndia pa të gjitha ato që kishte bërë dhe, ja, ishte shumë mirë. Dhe u bë mbrëmje dhe u bë mëngjes: dita e gjashtë.
- Ef. 4:24** Dhe të vishni njeriun e ri, të krijuar sipas Perëndisë në drejtësinë dhe shenjtërinë e së vërtetës.
- c **Psa. 49:20** Njeriu që jeton në mes të pasurive, pa pasur gjykim, është njëllë si kafshët që zhduken.
- Isa. 59:2** Por paudhësitë tuaja kanë shkaktuar një ndarje midis jush dhe Perëndisë tuaj dhe mëkatet tuaja kanë bërë të fshihet fytyra e tij prej jush, që të mos ju dëgjojë më.
- d **Zan. 3:6** Dhe gruaja pa që pema ishte e mirë për t'u ngrënë, që ishte e këndshme për sytë dhe që pema ishte e dëshirueshme për ta bërë të zgjuar dikë; dhe ajo mori nga fruta e saj, e hëngri dhe i dha edhe burrit të saj që ishte me të, dhe hëngri edhe ai.
- Zan. 3:17** Pastaj i tha Adamit: «Meqenëse dëgjoje zërin e gruas sate dhe hëngre nga pema për të cilën të kisha urdhëruar duke thënë: "Mos ha prej saj", toka do të jetë e mallkuar për shkakun tënd, ti do të hash frytin e saj me mund tërë ditët e jetës sate.
- e **Zan. 1:3** Pastaj Perëndia tha: «U bëftë drita!». Dhe drita u bë.
- Zan. 1:7** Dhe Perëndia krijoi kupën qiellore dhe ndau ujërat që ishin poshtë kupës qiellore nga ujërat që ishin sipër kupës qiellore. Dhe kështu u bë.
- f **Isa. 59:2** Por paudhësitë tuaja kanë shkaktuar një ndarje midis jush dhe Perëndisë tuaj dhe mëkatet tuaja kanë bërë të fshihet fytyra e tij prej jush, që të mos ju dëgjojë më.
- g **Ef. 4:18** Të errësuar në mendje, të larguar nga jeta e Perëndisë, për shkak të padijes që është në ta dhe të ngurtësimit të zemrës së tyre.
- h **Rom. 5:12** Prandaj, ashtu si me anë të një njeriu të vetëm mëkati hyri në botë dhe me anë të mëkatit vdekja, po ashtu vdekja i arriti të gjithë njerëzit, sepse të gjithë mëkatuan;
- Zan. 2:17** Por mos ha nga pema e njohjes të së mirës dhe të së keqes, sepse ditën që do të hash prej saj, ke për të vdekur me siguri».
- Zan. 3:19** «Do të hash bukën me djersën e ballit, derisa të rikthehesh në dhé, sepse nga ai ke dalë; sepse ti je pluhur dhe në pluhur do të rikthehesh».
- i **Rom. 3:10** Siç është shkruar: «Nuk ka asnjë të drejtë, as edhe një».
- j **Vep. 14:16–17** «Në brezat, që shkuan, ai la të gjitha kombet të ndjekin rrugët e tyre;¹⁷ por nuk e la veten e vet pa dëshmi, duke bërë mirë, duke na dhënë shira prej qiellit dhe stinë të frytshme dhe duke i mbushur zemrat tona me ushqim dhe gëzim».
- Vep. 17:27** Që të kërkojnë Zotin, mbase mund ta prekin edhe ta gjejnë, ndonëse ai nuk është larg nga secili prej nesh.
- k **Rom. 1:20–21** Sepse cilësitë e tij të padukshme, fuqia e tij e përjetshme dhe hyjnia e tij, duke qenë të dukshme nëpërmjet veprave të tij që nga krijimi i botës, shihen qartë, me qëllim që ata të jenë të pashfajësueshëm.

²¹Sepse, megjithëse e njohën Perëndinë, nuk e përlëvduan as e falënderuan si Perëndi, përkundrazi u bënë të pamend në arsyetimet e tyre dhe zemra e tyre pa gjykim, u errësua.

Vep. 17:27 Që të kërkojnë Zotin, mbase mund ta prekin edhe ta gjejnë, ndonëse ai nuk është larg nga secili prej nesh.

l **Ef. 5:8** Sepse dikur ishit errësirë, por tani jeni dritë në Zotin; ecni, pra, si bij të dritës.

Mt. 6:23 Por në qoftë se syri yt është i lig, gjithë trupi yt do të jetë i errët; në qoftë se drita, pra, që është në ty është errësirë, sa e madhe do të jetë errësira!

m **Gjo. 1:5** Dhe drita ndrit në errësirë dhe errësira nuk e kuptoi.

n **Isa. 26:12** O ZOT, ti do të vendosësh paqen për ne, sepse ti kryen për ne çdo vepër tonën.

Psa. 94:11 ZOTI i njeh mendimet e njeriut dhe e di që nuk janë veçse kotësi.

Gjo. 8:34 Jezusi iu përgjigj atyre: «Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Kush bën mëkat është skllav i mëkatit».

Rom. 6:17 Por qoftë falënderuar Perëndia, sepse ishit shërbëtorë të mëkatit, por iu bindët me zemër formës së mësimit që iu është dhënë.

Rom. 7:5 Sepse, kur ishim në mish, pasionet mëkatore, që ishim me anë të ligjit, vepronin në gjymtyrët tona, për të sjellë fryt për vdekjen.

Rom. 7:17 Por tani nuk jam më unë që veproj, por mëkati që banon në mua.

o **Gjo. 3:27** Gjoni u përgjigj dhe tha: «Një njeri nuk mund të marrë asgjë, nëse nuk i është dhënë nga qielli».

Isa. 26:12 O ZOT, ti do të vendosësh paqen për ne, sepse ti kryen për ne çdo vepër tonën.

p **Gjo. 3:27** Gjoni u përgjigj dhe tha: «Një njeri nuk mund të marrë asgjë, nëse nuk i është dhënë nga qielli».

Gjo. 6:44 Askush nuk mund të vijë tek unë, po qe se Ati që më ka dërguar nuk e tërheq dhe unë do ta ringjall atë në ditën e fundit.

Gjo. 6:65 Dhe thoshte: «Për këtë arsye ju thashë se askush nuk mund të vijë tek unë, nëse nuk i është dhënë nga Ati im».

q **Rom. 8:7** Sepse mendja e mishit është armiqësi ndaj Perëndisë, sepse nuk i nënshtrohet ligjit të Perëndisë dhe as nuk mundet.

r **1 Kor. 2:14** Dhe njeriu natyror nuk i pranon gjërat e Frymës së Perëndisë; sepse për të janë marrëzi dhe nuk mund t'i njohë; sepse ato hetohen frymërisht.

Psa. 94:11 ZOTI i njeh mendimet e njeriut dhe e di që nuk janë veçse kotësi.

s **2 Kor. 3:5** Jo se jemi të aftë nga vetja, të kuptojmë ndonjë gjë sikur vjen nga vetja jonë, por aftësia jonë është prej Perëndisë.

t **Fil. 2:13** Sepse Perëndia është ai që vepron në ju edhe vullnetin edhe veprimtarinë, sipas pëlqimit të tij.

u **Gjo. 15:5** Unë jam hardhia, ju jeni shermendet; kush qëndron në mua dhe unë në të, ai jep shumë fryt, sepse pa mua nuk mund të bëni asgjë.

NENI 15

Mëkati fillestar

Ne besojmë se, përmes mosbindjes së Adamit, mëkati fillestar i transmetohet gjithë njerëzimit^a; ai është shprehje e krejt natyrës dhe sëmundje e trashëgueshme, me të cilën infektohen edhe fëmijët në barkun e nënës^b, dhe që prodhon brenda njeriut gjithfarëlloj mëkatesh, duke qenë rrënja e tyre brenda atij^c dhe, si rrjedhojë, është kaq e ndyrë dhe e neveritshme në sytë e Perëndisë, sa që mjafton që ta dënojë gjithë njerëzimin^d. Po kështu, ky mëkat fillestar nuk anulohet plotësisht dhe nuk çrrënjohet krejtësisht as nga rilindja, pasi nga ky burim i kobshëm rrjedh gjithmonë mëkati, si uji nga burimi; pavarësisht kësaj, ai nuk u llogaritet fëmijëve të Perëndisë për dënim, por, për shkak të hirit dhe mëshirës së Tij, u falet atyre. Jo se ata duhet të prehen të sigurt në mëkate, por se vetëdija për këtë shprehje duhet t'i bëjë shpesh besimtarët të psherëtimtë, duke dëshiruar të çlirohen nga ky trup vdekjeje^e.

Prandaj, ne e mohojmë gabimin e pelagjanëve, të cilët shprehen se mëkati buron vetëm nga imitimi.

- a **Rom. 5:12-13** Prandaj, ashtu si me anë të një njeriu të vetëm mëkati hyri në botë dhe me anë të mëkatis vdekja, po ashtu vdekja i arriti të gjithë njerëzit, sepse të gjithë mëkatuan; 13sepse, deri te ligji, mëkati ishte në botë; por mëkati nuk numërohet nëse nuk ka ligj...
Psa. 51:7 Më pastro me hisop dhe do të jem i dëlirë; më laj dhe do të jem më i bardhë se bora.
Rom. 3:10 Siç është shkruar: «Nuk ka asnjë të drejtë, as edhe një».
Zan. 6:3 Dhe ZOTI tha: «Fryma im nuk do të ahahet gjithnjë me njeriun, sepse në shturjen e tij ai nuk është veçse mish; ditët e tij do të jenë, pra, njëqind e njëzet vjet».
Gjo. 3:6 Ç'ka lindur nga mishi, është mish; dhe ç'ka lindur nga Fryma, është frymë.
Gjo. 4:14 «Por kush pi nga uji që do t'i jap unë, nuk do të ketë më etje përjetë; por uji, që unë do t'i jap, do të bëhet në të një burim uji, që buron në jetë të përjetshme».
- b **Isa 48:8** Jo, ti as nuk i ke dëgjuar, as nuk i ke ditur, as veshi yt nuk ishte i hapur atëherë, sepse e dija që ti do të veproje me pabesi dhe që do të quheshe "rebel" që në bark të nënës.
Rom. 5:14 Por vdekja mbretëroi nga Adami deri te Moisiu edhe mbi ata që nuk kishin mëkatur me të njëjtën shkelje si Adami, që është figura e atij që duhej të vinte.
- c **Gal. 5:19** Por veprat e mishit janë të shfaqura dhe janë: kurorëshkelja, kurvëria, papastërtia, shturja.
Rom. 7:8 Por mëkati, duke marrë shkas nga ky urdhërim, ngjalli në mua çdo epsh, sepse, pa ligj, mëkati është i vdekur.
Rom. 7:10 dhe urdhërimi që u dha për jetë, ai u gjet tek unë për vdekje.
Rom. 7:13 Ajo gjë, pra, që është e mirë u bë vdekje për mua? Kurrë mos qoftë; por mëkati, që të duket mëkat, me anë të së mirës më pruri vdekjen, që mëkati të bëhet edhe më tepër mëkat nëpërmjet urdhërimit.
Rom. 7:17-18 Por tani nuk jam më unë që veproj, por mëkati që banon në mua. ¹⁸Sepse unë e di se tek unë, domethënë në mishin tim, nuk banon asgjë e mirë, sepse dëshira ndodhet tek unë, por të bëj të mirën nuk e gjej.
Rom. 7:20 Edhe, në qoftë se bëj atë që nuk dua, s'jam më vetë ai që e bëj, por është mëkati që rri në mua.
Rom. 7:23 Por shoh një ligj tjetër në gjymtyrët e mia, që lufton kundër ligjit të mendjes sime dhe që më bën rob të ligjit të mëkatis që është në gjymtyrët e mia.
- d **Ef. 2:3** Ndërmjet të cilëve, edhe ne dikur, jetuam në lakmitë e mishit tonë duke i plotësuar vullnetet e mishit dhe të mendjes; dhe ishim prej natyre bij të zemërimit, si edhe të tjerët.
Ef. 2:5 Ndonëse ne ishim të vdekur nëpërmjet shkeljeve, na dha jetë bashkë me Krishtin (ju jeni të shpëtuar me anë të hirit).
- e **Rom. 7:18** Sepse unë e di se në mua, domethënë në mishin tim, nuk banon asgjë e mirë, sepse dëshira ndodhet tek unë, por të bëj të mirën nuk e gjej.
Rom. 7:24 Oh, i mjeri njeri që jam! Kush do të më çlirojë nga ky trup i vdekjes?

NENI 16

Zgjedhja e përjetshme

Ne besojmë se, pasi gjithë pasardhja e Adamit ra, në këtë mënyrë, në humbje dhe në rrënim nga mëkati i prindërve tanë të parë, Perëndia e shfaq Vetën ashtu siç është, pra si i mëshirshëm dhe i drejtë; i mëshirshëm^a, pasi çliron dhe ruan nga kjo humbje të gjithë ata që Ai i ka zgjedhur në vullnetin e përjetshëm e të pandryshueshëm të mirësisë së Vet, në Krishtin Jezus, Zotin tonë, pa marrë parasysh veprat e tyre^b; i drejtë, pasi i lë të tjerët në rënie dhe në humbjen ku e kanë futur veten^c.

- a **Rom. 9:18** Kështu, pra, ai ka mëshirë për atë që do dhe e ngurtëson atë që do.
Rom. 9:22-23 Dhe çfarë të thuash, nëse Perëndia, duke dashur të tregojë zemërimin e tij dhe të bëjë të njohur autoritetin e tij, duroi me shumë zemërgjerësi enët e zemërimit që qenë bërë për prishje? ²³Dhe që të bëjë të njohur pasurinë e lavdisë së tij ndaj enëve të mëshirës, të cilat i përgatiti për lavdi.
Rom. 3:12 Të gjithë kanë dalë nga udha, që të gjithë janë bërë të padobishëm, nuk ka asnjë që të bëjë të mirën, as edhe një.
- b **Rom. 9:15-16** Sepse ai i thotë Moisiut: «Do të kem mëshirë për atë që do të kem mëshirë, dhe do të kem

dhembshuri për atë që do të kem dhembshuri». ¹⁶Kështu, pra, nuk varet as prej atij që do, as prej atij që vrapon, por nga Perëndia që ka mëshirë.

Rom. 11:32 Sepse Perëndia i mbylli të gjithë në mosbindje, që të ketë mëshirë për të gjithë.

Ef. 2:8–10 Sepse, me anë të hirit jeni të shpëtuar, nëpërmjet besimit; dhe kjo jo prej jush, por është dhurata e Perëndisë, 9jo prej veprave, që askush të mos mburret. ¹⁰Sepse jemi vepra e tij, e krijuar në Krishtin Jezus për vepra të mira që Perëndia përgatiti që më parë, që ne të ecim në to.

Psa. 100:3 Pranoni që ZOTI është Perëndia; na ka bërë ai dhe jo ne vetë; ne jemi populli i tij dhe kopeja e kullotës së tij.

1 Gjo. 4:10 Në këtë është dashuria: jo se ne e deshëm Perëndinë, por që ai na deshi ne dhe dërgoi Birin e tij si shlyerje për mëkatet tona.

LiP. 32:8 Kur Shumë i Larti u dha kombeve trashëgiminë e tyre, kur ndau bijtë e Adamit, ai përcaktoi kufijtë e popujve, në bazë të numrit të bijve të Izraelit.

1 Sam. 12:22 Sepse ZOTI nuk do ta braktisë popullin e tij, për hir të emrit të tij të madh, sepse i pëlqeu Zotit t'ju bëjë popullin e vet.

Psa. 115:5 Kanë gojë, por nuk flasin; kanë sy, por nuk shohin...

Mal. 1:2 «Unë ju kam dashur», thotë ZOTI. Por ju thoni: «Si na ke dashur?». «Vallë Esau nuk ishte vëllai i Jakobit?», thotë ZOTI. «Megjithatë unë e kam dashur Jakobin».

2 Tim. 1:9 Që na shpëtoi dhe na thirri me një thirrje të shenjtë, jo sipas veprave tona, por sipas qëllimit të tij dhe sipas hirit, që na u dha në Krishtin Jezus përpara kohërave të përjetshme.

Rom. 8:29 Sepse, ata që ai i ka njohur që më parë, edhe i ka paracaktuar që të jenë njësoj me shëmbëllimin e Birit të tij, kështu që ai të jetë i parëlinduri në mes të shumë vëllezërve.

Rom. 9:11 (Sepse para se t'i lindnin fëmijët dhe para se të bënin ndonjë të mirë a të keqe, që të mbetej i patundur qëllimi i Perëndisë për të zgjedhur jo sipas veprave, po prej atij që thërret).

Rom. 9:21 A nuk ka vallë pushtet poçari mbi argjilën për të bërë nga po ai brumë një enë për nderim, edhe një tjetër për çnderim?

Rom. 11:5–6 Kështu, pra, edhe në kohën e tanishme ka mbetur një mbetje sipas zgjedhjes së hirit. ⁶Edhe nëse është prej hirit, nuk është më prej veprash, përndryshe hiri nuk do të ishte më hir, por, po të jetë nëpërmjet veprave, nuk është më prej hirit, përndryshe vepra nuk do të ishte më vepër.

Ef. 1:4 Sikurse na zgjodhi në të përpara themelimit të botës, që të jemi të shenjtë dhe të patëmetë përpara tij në dashuri.

Tit. 3:4–5 Po kur u shfaq dashamirësia e Perëndisë, Shpëtimtarit tonë dhe dashuria e tij për njerëzit, ⁵na shpëtoi jo me anë të veprave të drejta, që ne bëmë, por sipas mëshirës së tij, me anë të larjes së rilindjes dhe të ripërtëritjes së Frymës së Shenjtë...

Vep. 2:47 Duke lavdëruar Perëndinë dhe duke pasur hir përpara gjithë popullit. Dhe Zoti i shtonte kishës çdo ditë ata që ishin shpëtuar.

Vep. 13:48 Edhe johebrenjtë, kur dëgjuan, u gëzuan dhe lëvdonin fjalën e Zotit; dhe të gjithë sa ishin të caktuar për jetën e përjetshme, besuan.

2 Tim. 2:19–20 Megjithatë themeli i fortë i Perëndisë qëndron i patundur, dhe ka këtë vullë: “Zoti i njej të vetët”, dhe: “Le t'i largohet paudhësisë kushdo që përmend emrin e Krishtit”. ²⁰Në një shtëpi të madhe nuk ka vetëm enë prej ari dhe argjendi, por edhe prej druri dhe balte; disa për të nderuar, të tjerat për të çnderuar.

1 Pj. 1:2 Të zgjedhurve sipas paranjohjes së Perëndisë, Atit, me anë të shenjtërimit të Frymës, për bindje dhe për spërkatje me gjakun e Jezu Krishtit: hir dhe paqe ju shtoftë.

Gjo. 6:27 «Mos punoni për ushqimin që prishet, por për ushqimin që mbetet për jetë të përjetshme, të cilin do t'ju japë Biri i njeriut, sepse atë e vulosi Ati, Perëndia».

Gjo. 15:16 Nuk më keni zgjedhur ju mua, por unë ju kam zgjedhur ju; dhe ju caktova të shkoni dhe të jepni fryt dhe fryti juaj të qëndrojnë, që, çfarëdo që t'i kërkoni Atit në emrin tim, ai t'ju japë.

Gjo. 17:9 Dhe për ta shenjtëroju vetveten, që edhe ata të jenë të shenjtëruar në të vërtetë.

Rom. 9:17–18 Sepse Shkrimi i thotë Faraonit: «Pikërisht për këtë gjë të ngrita, që të tregoj te ti fuqinë time dhe që të shpallet emri im mbi mbarë dheun». ¹⁸Kështu, pra, ai ka mëshirë për atë që do dhe e ngurtëson atë që do.

2 Tim. 2:20 Në një shtëpi të madhe nuk ka vetëm enë prej ari dhe argjendi, por edhe prej druri dhe balte; disa për të nderuar, të tjerat për të çnderuar.

NENI 17

Rimëkëmbja e njeriut të rënë

Ne besojmë se Perëndia ynë i gjithëhershëm, në urtësinë dhe mirësinë e Tij të mahnitshme, kur pa se njeriu e kishte hedhur veten në vdekje fizike dhe frymërore, dhe e kishte bërë veten plotësisht të mjerueshëm, i pëlqeu që ta kërkonte dhe ta ngushëllonte, kur ai, duke u dridhur^a, mori arratinë nga prania e Perëndisë, duke i premtuar se do të jepte Birin e Vet (i Cili *do të lindte nga një grua*) për t'i shtypur kokën gjarprit dhe për ta bekuar njeriun^b.

a **Zan. 3:8–9** Pastaj dëgjuan zërin e ZOTIT Perëndi që shëtiste në kopsht në flladin e ditës; dhe njeriu e gruaja e vet u fshehën nga prania e ZOTIT Perëndi midis pemëve të kopshtit. ⁹Atëherë ZOTI Perëndi thirri njeriun dhe i tha: «Ku je?».

Zan. 3:19 «Do të hash bukën me djersën e ballit, derisa të rikthehesh në dhé, sepse nga ai ke dalë; sepse ti je pluhur dhe në pluhur do të rikthehesh»

Isa. 65:1–2 Më kanë kërkuar ata që nuk pyesnin për mua, më gjetën ata që nuk më kërkonin. Dhe thashë: «Ja ku jam, ja ku jam» një kombi që nuk e thërriste emrin tim. ²I shtriva tërë ditën duart e mia drejt një populli rebel, që ecën nëpër një rrugë jo të mirë, duke ndjekur mendimet e tij...

b **Heb. 2:14** Sepse, duke qenë se bijtë kanë të përbashkët mishin dhe gjakun, po ashtu edhe ai u bë pjesëtar në po ato gjëra, që të shkatërronte, me anë të vdekjes atë, që ka pushtetin e vdekjes, domethënë djallin.

Zan. 22:18 «Dhe tërë kombet e tokës do të bekohen te pasardhja jote, sepse ti iu binde zërit tim».

Isa. 7:14 Prandaj vetë ZOTI do t'ju japë një shenjë: Ja, e virgjra do të mbetet me barrë dhe do të lindë një fëmijë të cilin do ta quajë Emanuel.

Gjo. 7:42 A nuk thotë Shkrimi se Krishti vjen nga fara e Davidit dhe nga Bethlehemi, fshati nga ishte Davidi? **2 Tim. 2:8** Kujto Jezu Krishtin, prej farës së Davidit, të ngjallur prej së vdekurish, sipas ungjillit tim.

Heb. 7:14 Sepse është e qartë se Zoti ynë lindi nga Juda, fis për të cilin Moisiu nuk tha asgjë lidhur me priftërinë.

Zan. 3:15 Dhe unë do të shtie armiqësi midis teje dhe gruas, midis farës sate dhe farës së saj; fara e saj do të shtypë kokën tënde dhe ti do të plagosësh thembrenë e farës së saj.

Gal. 4:4 Por, kur erdhi plotësimi i kohës, Perëndia dërgoi Birin e tij, të lindur prej gruaje, të vënë nën ligj.

NENI 18

Jezu Krishti u bë mish

Kështu, ne rrëfejme se Perëndia e ka përmbyshur premtimin që u pati bërë etërve, me anë të gojës së profetëve të Tij të shenjtë, kur dërgoi në botë, në kohën e caktuar prej Tij, vetë Birin e Tij të vetëmlindur dhe të përjetshëm^a, i Cili mori *trajtë shërbëtori e u bë i ngjashëm me njerëzit*^b, duke marrë natyrën e vërtetë njerëzore me gjithë dobësitë e saj, me përjashtim të mëkatit; Ai u ngjiz në mitrën e virgjëreshës së bekuar Mari, me anë të fuqisë së Frymës së Shenjtë, pa përfshirjen e burrit^d; dhe nuk mori natyrë njerëzore vetëm për sa i përket trupit, por edhe një shpirt të vërtetë njerëzor^e, që të mund të ishte njeri i vërtetë. Sepse, për shkak se ishte i humbur jo vetëm trupi, por edhe shpirti, ishte e domosdoshme që ai të vishej me të dy së bashku, për t'i shpëtuar të dy.

Prandaj ne rrëfejme (në kundërshtim me herezinë e anabaptistëve, të cilët mohojnë se Krishti e mori mishin njerëzor nga e ëma) se Krishti u bë pjesëmarrës në mishin dhe gjakun e fëmijëve^f; se Ai është pasardhës i Davidit, sipas mishit^g; i lindur nga fara e Davidit sipas mishit^h; fryt i barkut të Marisëⁱ; i lindur nga një grua^j; dega e Davidit^k; filiz nga rrënja e Jeseut^l; i dalë

nga fisi i Judës^m; me prejardhje nga judenjtë sipas mishitⁿ; nga fara e Abrahamit, pasi Ai mori mbi Vete farën e Abrahamit^o, dhe u bë si vëllezërit e Vet në gjithçka, me përjashtim të mëkatit^p; kështu që Ai është me të vërtetë EMANUELI ynë, pra Perëndia me ne^q.

- a **Isa. 11:1** Pastaj një degëz do të dalë nga trungu i Isait dhe një filiz do të mbijë nga rrënjët e tij.
Lu. 1:55 «Ashtu si ua pati deklaruar etërvet tanë, Abrahamit dhe pasardhjes së tij, përgjithmonë».
Zan. 26:4 Dhe do ta shumoj pasardhjen tënde si yjet e qiellit; do t'i jap pasardhjes sate tërë këto vende dhe të gjitha kombet e tokës do të bekohen te pasardhja jote.
2 Sam. 7:12 Kur t'i kesh mbushur ditët e tua dhe të jesh duke pushuar bashkë me etërit e tu, unë do të ngre mbas teje pasardhjen tënde që do të dalë nga barku yt dhe do të vendos mbretërinë tënde.
Psa. 132:11 ZOTI iu betua Davidit në të vërtetë dhe nuk do të ndryshojë: «Unë do të vë mbi fronin tënd një fryt të të përbrendshmëve të tua.
Vep. 13:23 Prej farës së këtij, Perëndia, sipas premtimit të vet, i ngriti Izraelit Shpëtimtarin Jezus.
- b **1 Tim. 2:5** Sepse një është Perëndia, dhe një është ndërmjetësi midis Perëndisë dhe njerëzve: njeriu Krishti Jezus.
1 Tim. 3:16 Dhe pa kundërshtim misteri i përshtirshmërisë është i madh: Perëndia u shfaq në mish, u drejtësua në Frymë, iu duk engjëjve, u predikua ndër paganë, u besua në botë, u ngrit në lavdi.
Fil. 2:7 Por e zbrazti veten e tij, duke marrë trajtë shërbëtori, e u bë i ngjashëm me njerëzit...
- c **Heb. 2:14–15** Sepse, duke qenë se bijtë kanë të përbashkët mishin dhe gjakun, po ashtu edhe ai u bë pjesëtar në po ato gjëra, që të shkatërronte, me anë të vdekjes atë, që ka pushtetin e vdekjes, domethënë djallin,¹⁵ edhe të çlironte të gjithë ata, që nga frika e vdekjes i ishin nënshtruar robërisë për tërë jetën.
Heb. 4:15 Sepse ne nuk kemi një kryepriut që nuk mund të vuajë bashkë me dobësitë tona, por që u tundua në të gjitha njësoj si ne, por pa mëkat.
- d **Lu. 1:31** Dhe ja, ti do të mbetesh shtatzënë dhe do të lindësh një djalë dhe do t'ia vësh emrin Jezus.
Lu. 1:34–35 Dhe Maria i tha engjëllit: «Si do të ndodhë kjo, përdërisa unë nuk njoh burrë?». ³⁵Dhe engjëlli duke u përgjigjur, i tha: «Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ty dhe pushteti i Më të Lartit do të mbulojë me hijen e vet; prandaj i shenjtji që do të lindë prej teje do të quhet Biri i Perëndisë.
- e **Mt. 26:38** Atëherë ai u tha atyre: «Shpirti im është thellësisht i trishtuar, deri në vdekje; qëndroni këtu dhe rini zgjuar bashkë me mua».
Gjo. 12:37 Por ndonëse kishte bërë shumë shenja para tyre, ata nuk besonin në të.
- f **Heb. 2:14** Sepse, duke qenë se bijtë kanë të përbashkët mishin dhe gjakun, po ashtu edhe ai u bë pjesëtar në po ato gjëra, që të shkatërronte, me anë të vdekjes atë, që ka pushtetin e vdekjes, domethënë djallin.
- g **Vep. 2:30** Ai, pra, duke qenë profet, e dinte se Perëndia i kishte premtuar me betim se nga fryti i belit të tij, sipas mishit, do të ngjallet Krishti për t'u ulur mbi fronin e tij...
- h **Psa. 132:11** ZOTI iu betua Davidit në të vërtetë dhe nuk do të ndryshojë: «Unë do të vë mbi fronin tënd një fryt të të përbrendshmëve të tua.
Rom. 1:3 Lidhur me Birin e tij, të lindur nga fara e Davidit sipas mishit.
- i **Lu. 1:42** Dhe thërriti me zë të lartë, duke thënë: «Ti je e bekuar ndër gratë dhe i bekuar është fryti i barkut tënd.
- j **Gal. 4:4** por, kur erdhi plotësimi i kohës, Perëndia dërgoi Birin e tij, të lindur prej gruaje, të vënë nën ligj.
- k **Jer. 33:15** Në ato ditë dhe në atë kohë do të bëjë që të mbijë për Davidin një filiz drejtësie, që do të ushtrojë gjykimin dhe drejtësinë në vend.
- l **Isa. 11:1** Pastaj një degëz do të dalë nga trungu i Isait dhe një filiz do të mbijë nga rrënjët e tij.
- m **Heb. 7:14** Sepse është e qartë se Zoti ynë lindi nga Juda, fis për të cilin Moisiu nuk tha asgjë lidhur me priftërinë.
- n **Rom. 9:5** Të tyrët janë edhe etërit, prej të cilëve rrjedh sipas mishit Krishti, i cili është përmbi çdo gjë Perëndi, i bekuar përjetë. Amen!
- o **Zan. 22:18** «Dhe tërë kombet e tokës do të bekohen te pasardhja jote, sepse ti iu binde zërit tim».
2 Sam. 7:12 Kur t'i kesh mbushur ditët e tua dhe të jesh duke pushuar bashkë me etërit e tu, unë do të ngre mbas teje pasardhjen tënde që do të dalë nga barku yt dhe do të vendos mbretërinë tënde.
Mt. 1:1 Libri i gjenealogjisë së Jezu Krishtit, birit të Davidit, birit të Abrahamit.
Gal. 3:16 Edhe premtimet iu bënë Abrahamit edhe pasardhësit të tij. Nuk thotë: «Edhe pasardhësve» si për shumë, por si për një: «Dhe pasardhësit tënd», që është Krishti.

- p **Heb. 2:15–17** ...edhe të çlironte të gjithë ata, që nga frika e vdekjes i ishin nënshtruar robërisë për tërë jetën.¹⁶Sepse ai, pra, nuk kujdeset për engjëjt, por kujdeset për farën e Abrahamit.¹⁷Prandaj ai duhej t'u ngjante në çdo gjë vëllezërve, që të bëhej kryeprift i mëshirshëm e besnik në punët e Perëndisë, për të pajtuar mëkatet e popullit.
- q **Isa. 7:14** Prandaj vetë ZOTI do t'ju japë një shenjë: Ja, e virgjira do të mbetet me barrë dhe do të lindë një fëmijë të cilin do ta quajë Emanuel.
Mt. 1:23 «Ja, virgjëresha do të mbetet shtatzënë e do të lindë një djalë, dhe do t'i vënë emrin Emanuel, që e përkthyer do të thotë: "Perëndia me ne"».

NENI 19

Bashkimi dhe dallimi i dy natyrave në Personin e Krishtit

Ne besojmë se, sipas këtij kuptimi, Personi i Birit është i bashkuar dhe i lidhur në mënyrë të pandashme me natyrën njerëzore; në këtë mënyrë, nuk ka dy Bij të Perëndisë, as dy Persona, por dy natyra të bashkuara në një Person të vetëm; sidoqoftë, secila natyrë i ruan cilësitë e Veta të veçanta. Pra, ashtu si natyra hyjnore ka mbetur gjithmonë e pakrijuar, pa fillim ditësh apo fund jete^a, duke mbushur qiejt dhe tokën, kështu dhe natyra njerëzore nuk i ka humbur cilësitë e saj, por ka mbetur një krijesë, duke pasur fillim ditësh, duke qenë natyrë e fundme dhe duke ruajtur të gjitha cilësitë e një trupi të vërtetë^b. Dhe, ndonëse me anë të ringjalljes së Vet, Ai i ka dhënë pavdekësi natyrës së Vet njerëzore, gjithsesi nuk ia ka ndryshuar vërtetësinë; kjo, për shkak se shpëtimi dhe ringjallja janë varen edhe nga vërtetësia e trupit të Tij. Por këto dy natyra janë të bashkuara kaq ngushtë në një Person të vetëm, sa që nuk u ndanë as nga vdekja e Tij. Kështu, kur po vdiste, ajo që Ai i besoi Atit ishte një frymë e vërtetë njerëzore, e cili po largohej nga trupi i Vet^c. Por, ndërkaq, natyra hyjnore mbeti gjithmonë e bashkuar me njerëzoren, edhe kur Ai dergjej në varr; po kështu, natyra hyjnore nuk reshti së qeni në Të, ashtu siç nuk kishte reshtur së qeni në Të, kur ai ishte foshnjë, ndonëse, për njëfarë kohe, nuk u shfaq shumë qartë. Prandaj ne rrëfejme se Ai është plotësisht Perëndi dhe plotësisht njeri: plotësisht Perëndi me anë të fuqisë së Vet për të mposhtur vdekjen dhe plotësisht njeri, në mënyrë që të vdiste për ne sipas dobësisë së mishit të Tij.

- a **Heb. 7:3** Pa atë, pa nënë, pa gjenealogji, pa pasur as fillim ditësh, as fund jete, por i përngjashëm me Birin e Perëndisë, ai mbetet prift përgjithnjë.
- b **1 Kor. 15:13** Por në qoftë se nuk ka ringjallje të të vdekurve, as Krishti nuk u ringjall.
1 Kor. 15:22 Sepse, ashtu sikurse në Adamin të gjithë vdesin, kështu të gjithë do të ngjallen në Krishtin.
Fil. 3:21 I cili do ta transformojë trupin tonë të përlules, që të bëhet i një forme me trupin e tij të lavdisë, sipas veprueshmërisë së tij që t'i nënshtrojë ndaj vetes të gjitha gjërat.
Mt. 26:11 Sepse të varfrit do t'i keni përherë me ju, por mua nuk do të më keni përherë.
Vep. 1:2 Deri në ditën në të cilën u mor në qiell, pasi u kishte dhënë urdhërime nëpërmjet Frymës së Shenjtë, apostujve që ai kishte zgjedhur.
Vep. 1:11 Dhe thanë: «Burra galileas, çfarë qëndroni e shikoni drejt qiellit? Ky Jezus, që u mor nga mesi juaj në qiell, do të kthehet në të njëjtën mënyrë, me të cilën e keni parë atë të shkojë në qiell».
Vep. 3:21 Të cilin qielli duhet ta pranojë deri në kohën e ripërtëritjes së të gjitha gjërave, të cilat Perëndia i ka folur nëpërmjet gojës së gjithë profetëve të tij të shenjtë, që nga fillimi i botës.
Lu. 24:39 Shikoni duart e mia dhe këmbët e mia, se jam unë vetë. Më prekni dhe shikoni, sepse një frymë nuk ka mish e eshtra, si po shihni se unë kam!».
Gjo. 20:25 Dishepujt e tjerë, pra, i thanë: «Kemi parë Zotin». Por ai u tha atyre: «Po nuk pashë në duart e tij shenjen e gozhdëve dhe po nuk vura gishtin tim te shenja e gozhdëve dhe po nuk vura dorën time në brinjën e tij, unë nuk do të besoj».
Gjo. 20:27 Pastaj i tha Thomait: «Vëre gishtin tënd këtu dhe shiko duart e mia; dhe shtrije dorën tënde dhe

vëre në brinjën time; dhe mos ji mosbesues, por besues!».

- c **Lu. 23:46** Dhe Jezusi thirri me zë të lartë dhe tha: «O Atë, në duart e tua po e dorëzoi frymën tim!». Dhe, si tha këto, dha frymë.

Mt. 27:50 Dhe Jezusi duke bërëtitur përsëri me zë të lartë dha frymën.

NENI 20

Perëndia shfaqti drejtësinë dhe mëshirën e Vet në Krishtin

Ne besojmë se Perëndia, i Cili është përsosmërisht i mëshirshëm dhe i drejtë, dërgoi Birin e Vet që të merrte atë natyrë në të cilën ishte kryer mosbindja, në mënyrë që ta bënte shlyerjen pikërisht në atë natyrë dhe që të mbartte ndëshkimin e mëkatit, me anë të mundimit dhe të vdekjes së Tij tejet të hidhur^a. Prandaj Perëndia e shfaqti drejtësinë e Vet kundër Birit të Tij, kur vuri mbi Të^b paudhësitë tona dhe derdhi mbi ne mëshirën dhe mirësinë e Tij, ndonëse ishim fajtorë dhe të denjë për dënim, thjesht për shkak të dashurisë së Tij të përsosur, duke ia dorëzuar Birin e Vet vdekjes për ne dhe duke e ringjallur për drejtësimin^c tonë që, përmes Tij, të mund të marrim pavdekësinë dhe jetën e përjetshme.

- a **Heb. 2:14** Sepse, duke qenë se bijtë kanë të përbashkët mishin dhe gjakun, po ashtu edhe ai u bë pjesëtar në po ato gjëra, që të shkatërronte, me anë të vdekjes atë, që ka pushtetin e vdekjes, domethënë djallin.

Rom. 8:3 Sepse atë që ishte e pamundur për ligjin, sepse ishte pa forcë për shkak të mishit, Perëndia, duke dërguar birin e tij në shëmbëllim mishi mëkatar, edhe për mëkat, e dënoi mëkatin në mish.

Rom. 8:32–33 Sepse ai që nuk e kurseu Birin e vet, por e dha për ne të gjithë, qysh nuk do të na dhurojë të gjitha gjërat bashkë me të? 33 Kush do t'i padisë të zgjedhurit e Perëndisë? Perëndia është ai që i drejtëson.

- b **Isa. 53:6** Ne të gjithë endeshim si dele; secili prej nesh ndiqte rrugën e vet dhe ZOTI bëri që të bjerë mbi të paudhësia e ne të gjithëve.

Gjo. 1:29 Të nesërmen, Gjoni e pa Jezusin që po vinte drejt tij dhe tha: «Ja, Qengji i Perëndisë, që ngre mëkatin e botës!

I Gjo. 4:9 Në këtë është shfaqur dashuria e Perëndisë ndaj nesh, se Perëndia dërgoi Birin e tij të vetëmlindurin në botë që ne të rrojmë përmes tij.

- c **Rom. 4:25** Ndërsa atij që nuk bën vepra, por beson në atë që drejtëson të pabesin, besimi i tij i llogaritet për drejtësi.

NENI 21

Shlyerja e Krishtit, Kryepriutit tonë të vetëm, për ne

Ne besojmë se Jezu Krishti është shuguruar me betim, për të qenë Kryepriut i përjetshëm, sipas rendit të Melkisedekut^a dhe se Ai e ka paraqitur veten e Vet për hirin tonë përpara Atit, për t'ia fashitur zemërimin me anë të shlyerjes së Vet të plotë^b, duke ofruar veten në drurin e kryqit dhe duke derdhur gjakun e Vet të çmuar, për të na pastruar mëkatet, siç patën parathënë profetët. Siç është shkruar: *Ai u tejshpua për shkak të shkeljeve tona, u shtyp për paudhësitë tona; ndëshkimi për të cilin kemi paqen është mbi Të; dhe për shkak të vurratave të Tij ne jemi shëruar. Si një qengj që e çojnë në thertore, e përfshinë mes keqbëresve^c; dhe u dënua nga Ponc Pilati si keqbërës, ndonëse në fillim ai e pati shpallur të pafajshëm^d. Kështu, ai ktheu atë që nuk kishte vjedhur^e dhe vuajti, i drejti për të padrejtëf, si në trup, ashtu dhe në shpirt, duke ndier ndëshkimin e tmerrshëm që meritonin mëkatet tona; madje, aq shumë, sa dhe djersa e Tij po bëhej si pika gjaku të mpiksur që binin mbi dhe^f. Ai thirri: Perëndia im, Perëndia im, përse më ke*

braktisur?^h Dhe e vuajti gjithë këtë për shlyerjen e mëkateve tona.

Prandaj ne me të drejtë themi bashkë me apostullin Pal: Sepse e vendosa që të mos di tjetër gjë ndër ju, *veç Jezu Krishtit, dhe Atë të kryqëzuar*; ne i konsiderojmë të gjitha këto *se janë dëm* dhe si *pleh për madhëstinë e njohjes së Krishtit Jezus, Zotit tonë*, në plagët e të Cilit gjejmë çdolloj ngushëllimi. Po kështu, nuk është e nevojshme që të kërkojmë apo të shpikim ndonjë mënyrë tjetër për t'u pajtuar me Perëndinë, përveç këtij flijimi të vetëm, të ofruar vetëm një herë, me anë të të cilit Ai i ka përkryer përjetë ata që shenjtërohen^k. Kjo është dhe arsyeja pse engjëlli i Perëndisë e quajti JEZUS, pra SHPËTIMTAR, sepse Ai do ta shpëtojë popullin e Tij nga mëkatet e tyre^l.

- a **Psa. 110:4** ZOTI është betuar dhe nuk do të pendohet: «Ti je prift përjetë sipas rendit të Melkisedekut».
Heb. 5:10 Duke qenë i quajtur kryeprift nga Perëndia sipas rendit të Melkisedekut.
- b **Kol. 1:14** Në të cilën ne kemi shpengimin me anë të gjakut të tij, faljen e mëkateve.
Kol. 2:14 Duke fshirë dorëshkrimin e porosive, që ishte kundër nesh dhe ishte kundërshtar, dhe e hoqi prej mesit duke e mbërthyer në kryq...
Heb. 2:17 Prandaj ai duhej t'u ngjante në çdo gjë vëllezërve, që të bëhej kryeprift i mëshirshëm e besnik në punët e Perëndisë, për të pajtuar mëkatet e popullit.
Heb. 9:14 Aq më shumë gjaku i Krishtit, i cili me anë të Frymës së përjetshëm ia ofroi veten e tij të patëmetë Perëndisë, do ta pastrojë ndërgjegjen tuaj nga veprat e vdekura për t'i shërbyer Perëndisë së gjallë!
Rom. 3:24 Por janë drejtësuar falas me anë të hirit të tij, nëpërmjet shpengimit që është në Krishtin Jezus.
Rom. 8:2 Sepse ligji i Frymës së jetës në Krishtin Jezus më çliroi nga ligji i mëkatit dhe i vdekjes.
Gjo. 15:3 Ju tashmë jeni të pastër, për shkak të fjalës që ju kumtova.
Vep. 2:24 Por Perëndia e ka ringjallur, pasi e zgjidhi nga ankthet e vdekjes, sepse nuk ishte e mundur që ai të mbahej nga vdekja.
Vep. 13:28 Dhe, ndonëse nuk i gjetën asnjë faj që të meritonte vdekjen, i kërkuan Pilatit që të vritet.
Gjo. 3:16 Sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij të vetëmlindurin, që, kushdo që beson në të, të mos humbasë, por të ketë jetën e përjetshme.
1 Tim. 2:6 I cili e dha veten e tij si shpërblësë për të gjithë, për dëshmim në kohën e vet.
- c **Isa. 53:5** Por ai u tejshpua për shkak të shkeljeve tona, u shtyp për paudhësitë tona; ndëshkimi për të cilin kemi paqen është mbi të, dhe për shkak të vurratave të tij ne jemi shëruar.
Isa. 53:7 I keqtrajtuar dhe i përlulur, nuk e hapi gojën. Si një qengj që e çojnë në thertore, si një dele e heshtur përpara atyre që e qethin, nuk e hapi gojën.
Isa. 53:12 Prandaj do t'i jap pjesën e tij midis të mëdhenjve, dhe ai do ta ndajë plaçkën me të fuqishmit, sepse e ka përkushtuar jetën e tij deri në vdekje dhe u përfshi midis keqbërësve; ai ka mbajtur mëkatën e shumë vetave dhe ka ndërhyrë në favor të shkelësve.
- d **Lu. 23:22** Për të tretën herë ai u tha atyre: «Po ç'të keqe ka bërë ky? Unë nuk gjeta në të asnjë faj që të meritojë vdekjen. Prandaj, pasi ta ndëshkoj, do ta lëshoj».
Lu. 23:24 Dhe Pilati vendosi që të bëhej kërkesa e tyre.
Vep. 13:28 Dhe, ndonëse nuk i gjetën asnjë faj që të meritonte vdekjen, i kërkuan Pilatit që të vritet.
Psa. 22:16 Sepse qentë më kanë rrethuar, një grup keqbërësish më rri rrotull; më kanë shpuar duart dhe këmbët.
Gjo. 18:38 Pilati i tha: «Ç'është e vërteta?». Dhe, si tha këtë, doli përsëri pranë judenjve dhe u tha atyre: «Unë nuk po gjej në të asnjë faj!»
Psa. 69:5 O Perëndi, ti e di marrëzinë time dhe fajet e mia nuk të janë fshehur.
- 1 Pj. 3:18** Sepse edhe Krishti ka vuajtur një herë për mëkatet, i drejti për të padrejtët, për të na çuar te Perëndia. U vra sipas mishit, por u ngjall me anë të Frymës.
- e **Psa. 69:5** O Perëndi, ti e di marrëzinë time dhe fajet e mia nuk të janë fshehur.
- f **1 Pj. 3:18** Sepse edhe Krishti ka vuajtur një herë për mëkatet, i drejti për të padrejtët, për të na çuar te Perëndia. U vra sipas mishit, por u ngjall me anë të Frymës.
- g **Lu. 22:44** Dhe ai, duke qenë në agoni, lutej edhe më fort; dhe djersa e tij po i bëhej si pika gjaku të mpiksuar që bien mbi dhe.
- h **Psa. 22:2** O Perëndia im, unë klith ditën, por ti nuk përgjigjesh, edhe natën nuk rri në heshtje.
Mt. 27:46 Por rreth orës së nëntë, Jezusi bërtiti me zë të lartë duke thënë: «Eli, Eli, lama sabakthani?»,

domethënë: «Perëndia im, Perëndia im, përse më ke braktisur?».

- i **1 Kor. 2:2** Sepse e vendosa që të mos di tjetër gjë ndër ju, veç Jezu Krishtit edhe atë të kryqëzuar.
- j **Fil. 3:8** Po me të vërtetë i konsideroj të gjitha se janë dëm për madhështinë e njohjes së Krishtit Jezus, Zotit tim, për shkak të të cilit i humba të gjitha këto dhe i konsideroj se janë pleh, që unë të fitoj Krishtin.
- k **Heb. 9:25–26** ...edhe jo për ta ofruar si fli veten e vet shumë herë, sikurse kryeprifti që hyn vit për vit në shenjtërore me gjakun e një tjetri, ²⁶sepse përndryshe ai duhej të vuante shumë herë qëkurse u krijua bota; por tani, vetëm një herë, në fund të shekujve, Krishti u shfaq për të prishur mëkatën me anë të flijimit të vetvetes.
- Heb. 10:14** Sepse, me një blatë të vetme, ai i bëri të përsosur përgjithnjë ata që shenjtërohen.
- l **Mt. 1:21** Dhe ajo do të lindë një djalë dhe do t'i vësh emrin Jezus, sepse ai do të shpëtojë popullin e tij nga mëkatet e tyre».
- Vep. 4:12** Dhe në asnjë tjetër nuk ka shpëtim, sepse nuk ka asnjë emër tjetër nën qiell, që u është dhënë njerëzve, me anë të të cilit duhet të shpëtohemi».

NENI 22

Besimi në Jezu Krishtin

Ne besojmë se, për të arritur njohurinë e vërtetë të këtij misteri të madh, Fryma e Shenjtë ndez në zemrën tonë një besim të drejtë, i cili e përfaqon Jezu Krishtin me gjithë meritat e Tij, e përvetëson^a dhe nuk kërkon asgjë më tepër përveç Tij^b. Sepse është rrjedhim i padiskutueshëm se, ose në Krishtin nuk gjenden të gjitha gjërat që janë të domosdoshme për shpëtimin tonë, ose, nëse të gjitha gjërat janë në Të, atëherë ata që kanë Jezu Krishtin me anë të besimit kanë shpëtim të plotë në Krishtin^c. Kështu, do të ishte blasfemi tepër e rëndë, nëse dikush do të shprehej se Krishti nuk mjafton, por se krahas Tij kërkohet diçka më tepër; në këtë mënyrë, Krishti i bie të ishte vetëm një gjysmë Shpëtimtari.

Prandaj ne themi me të drejtë bashkë me Palin se *njeriu është i drejtësuar nëpërmjet besimit*, ose *me anë të besimit, jo nga veprat*^d. Sidoqoftë, që të flasim më qartë, nuk po nënkuptojmë se ai që na drejtëson është vetë besimi, pasi ai është vetëm një instrument me të cilin përqafojmë Krishtin, drejtësinë tonë. Por, duke na i llogaritur neve të gjitha meritat e Tij, si dhe shumë e shumë vepra të shenjta që Ai ka kryer për ne dhe në vendin tonë, Jezu Krishti është drejtësia jonë^e. Dhe besimi është një mjet që na mban në bashkësi me Krishtin në të gjitha dobitë e Tij, të cilat, kur bëhen tonat, janë më tepër se të mjaftueshme për të na drejtësuar nga mëkatet.

- a **Ef. 3:16–17** ...që t'ju japë, sipas pasurisë së lavdisë së tij, të forcoheni me fuqi nëpërmjet Frymës të tij në njeriun e brendshëm, ¹⁷që Krishti të banojë në zemrat tuaja me anë të besimit, dhe ju të jeni të rrënjosur dhe të themeluar në dashuri.
- Psa. 51:13** Atëherë do t'u mësoj rrugët e tua shkelësve dhe mëkatarët do të kthehen drejt teje.
- Ef. 1:17–18** ...që Perëndia i Zotit tonë Jezu Krisht, Ati i lavdisë, t'ju japë juve frymën e urtësisë dhe të zbulësës, në njohurinë e tij, ¹⁸dhe t'ju ndriçojë sytë e mendjes suaj, që të dini cila është shpresa e thirrjes së tij dhe cila është pasuria e lavdisë së trashëgimisë së tij në shenjtoretë.
- 1 Kor. 2:12** Dhe ne nuk kemi marrë frymën e botës, por Frymën që vjen nga Perëndia, që të njohim gjërat që na janë dhuruar nga Perëndia.
- b **1 Kor. 2:2** Sepse e vendosa që të mos di tjetër gjë ndër ju, veç Jezu Krishtit edhe atë të kryqëzuar.
- Vep. 4:12** Dhe në asnjë tjetër nuk ka shpëtim, sepse nuk ka asnjë emër tjetër nën qiell, që u është dhënë njerëzve, me anë të të cilit duhet të shpëtohemi».
- Gal. 2:21** Unë nuk e hedh poshtë hirin e Perëndisë sepse, në qoftë se drejtësia vjen përmes ligjit, atëherë Krishti ka vdekur më kot.
- Jer. 23:6** Në ditët e tij Juda do të shpëtohet dhe Izraeli do të qëndrojë në siguri. Ky do të jetë emri me të cilin do të thirret: "ZOTI drejtësia jonë".
- 1 Kor. 1:30** Edhe prej tij ju jeni në Krishtin Jezus, i cili u bë për ne urtësi prej Perëndisë, drejtësi edhe

shenjtërim dhe shpengim...

Jer. 31:10 O kombe, dëgjoni fjalën e ZOTIT, shpalleni në ishujt e largët dhe thoni: Ai që e ka shpërndarë Izraelin e mbledh dhe e ruan ashtu si vepron bariu me kopenë e vet.

c **Mt. 1:21** Dhe ajo do të lindë një djalë dhe do t'i vësh emrin Jezus, sepse ai do të shpëtojë popullin e tij nga mëkatet e tyre».

Rom. 3:27 Ku është, pra, mburrja? Është përjashtuar. Nëpërmjet cilit ligj? Të veprave? Jo, por nëpërmjet ligjit të besimit.

Rom. 8:1 Tani, pra, nuk ka asnjë dënim për ata që janë në Krishtin Jezus, që nuk ecin sipas mishit, por sipas Frymës.

Rom. 8:33 Kush do t'i padisë të zgjedhurit e Perëndisë? Perëndia është ai që i drejtëson.

d **Rom. 3:27** Ku është, pra, mburrja? Është përjashtuar. Nëpërmjet cilit ligj? Të veprave? Jo, por nëpërmjet ligjit të besimit.

Gal. 2:6 Por nga ana e atyre që gëzonin njëfarë kredie (s'më duhet se kush ishin, Perëndia nuk shikon dukjen e njeriut), pra, ata që gëzonin kredinë më të madhe nuk shtuan gjë.

1 Pj. 1:4-5 ...për një trashëgim të paprishshëm, të panjollë dhe të pafishkur, që është ruajtur në qiejt për ju, ⁵që nga fuqia e Perëndisë me anë të besimit jeni të ruajtur, për shpëtimin që është gati për t'u zbuluar në kohën e fundit.

Rom. 10:4 Sepse fundi i ligjit është Krishti, për drejtësi të kujtdo që beson.

e **Jer. 23:6** Në ditët e tij Juda do të shpëtohet dhe Izraeli do të qëndrojë në siguri. Ky do të jetë emri me të cilin do të thirret: "ZOTI drejtësia jonë".

1 Kor. 1:30 Edhe prej tij ju jeni në Krishtin Jezus, i cili u bë për ne urtësi prej Perëndisë, drejtësi edhe shenjtërim dhe shpengim...

2 Tim. 1:2 Timoteut, birit të dashur: hir, mëshirë, paqe prej Perëndisë, Atit dhe prej Krishtit Jezus, Zotit tonë.

Lu. 1:77 Për t'i dhënë popullit të tij njohurinë e shpëtimit, në faljen e mëkateve të tyre...

Rom. 3:24-25 ...por janë drejtësuar falas me anë të hirit të tij, nëpërmjet shpengimit që është në Krishtin Jezus, ²⁵të cilin e paraqiti Perëndia si pajtimore nëpërmjet besimit në gjakun e tij, për të treguar kështu drejtësinë e tij për faljen e mëkateve, që janë kryer më parë gjatë kohës së durimit të Perëndisë.

Rom. 4:5 Ndërsa atij që nuk bën vepra, por beson në atë që drejtëson të pabesin, besimi i tij i llogaritet për drejtësi.

Psa. 32:1-2 Lum ai të cilit i kanë falur shkeljen, ai të cilit i kanë mbuluar mëkatit!²Lum ai njeri të cilin ZOTI nuk e padit për paudhësi dhe në frymën e të cilit nuk ka vend mashtrimi.

Fil. 3:9 Dhe, që të gjendem në të, duke pasur jo drejtësinë time nga ligji, por atë përmes besimit në Krishtin: drejtësia prej Perëndisë, me anë të besimit.

Tit. 3:5 Na shpëtoi jo me anë të veprave të drejta, që ne bëmë, por sipas mëshirës së tij, me anë të larjes së rilindjes dhe të ripërtëritjes së Frymës së Shenjtë.

2 Tim. 1:9 Që na shpëtoi dhe na thirri me një thirrje të shenjtë, jo sipas veprave tona, por sipas qëllimit të tij dhe sipas hirit, që na u dha në Krishtin Jezus përpara kohërave të përjetshme.

NENI 23

Çfarë nënkupton drejtësimi ynë përpara Perëndisë

Ne besojmë se shpëtimi ynë përfshin faljen e mëkateve tona për hir të Jezu Krishtit dhe se këtu nënkuptohet dhe drejtësia jonë para Perëndisë; ashtu siç na mëson Davidi dhe Pali, kur shpallin të bekuar njeriun, të cilit Perëndia i llogarit drejtësinë pa vepra^a. Po ky apostull thotë se ne drejtësohemi falas me anë të hirit të Tij, nëpërmjet shpengimit që është në Krishtin Jezus^b.

Për këtë arsye, ne e mbajmë gjithmonë fort këtë themel, duke ia përshkruar gjithë lavdinë Perëndisë^c, duke e përlulur veten para Tij dhe duke pranuar se cilët jemi në të vërtetë, pa supozuar se mund t'i besojmë diçkaje që gjendet në veten tonë apo ndonjë meritës sonë^d, por duke u mbështetur dhe duke u prehur vetëm në bindjen e Krishtit të kryqëzuar^e, e cila bëhet e jona kur besojmë në Të^f. Kjo mjafton për të na mbuluar të gjitha paudhësitë dhe për të na dhënë siguri

besimi që t'i afrohem Perëndisë; ajo na e çliron ndërgjegjen nga frika, tmerri dhe lemeria, pa ndjekur shembullin e atit tonë të parë, Adamit, i cili, duke u dridhur, u përpoq të mbulohej me gjethe fiku^h. Dhe vërtet, nëse do të dilnim përpara Perëndisë, duke besuar sadopak te vetja apo te ndonjë krijesë tjetër, mjerë ne! Do të shkrumboheshimⁱ. Prandaj gjithsecili duhet të lutet bashkë me Davidin: *O ZOT, ...mos hyr në gjyq me shërbëtorin tënd, sepse asnjë i gjallë nuk do të jetë i drejtë para teje!*...

- a **Lu. 1:77** Për t'i dhënë popullit të tij njohurinë e shpëtimit, në faljen e mëkateve të tyre...
Kol. 1:14 Në të cilën ne kemi shpengimin me anë të gjakut të tij, faljen e mëkateve.
Psa. 32:1–2 Lum ai të cilit i kanë falur shkeljen, ai të cilit i kanë mbuluar mëkatit! ²Lum ai njeri të cilin ZOTI nuk e padit për paudhësi dhe në frymën e të cilit nuk ka vend mashtrimi.
Rom. 4:6–7 Sikurse dhe Davidi shpall lumturinë e njeriut të cilit Perëndia i llogarit drejtësi pa vepra, duke thënë: ⁷«Lum ata të cilëve u janë falur paudhësitë dhe të cilëve mëkatet u janë mbuluar...»
- b **Rom. 3:23–24** ...sepse të gjithë kanë mëkatuar dhe nuk e arrijnë lavdinë e Perëndisë, ²⁴por janë drejtësuar falas me anë të hirit të tij, nëpërmjet shpengimit që është në Krishtin Jezus...
Vep. 4:12 Dhe në asnjë tjetër nuk ka shpëtim, sepse nuk ka asnjë emër tjetër nën qiell, që u është dhënë njerëzve, me anë të të cilit duhet të shpëtohem.
- c **Psa. 115:1** Jo neve, o ZOT, jo neve, por emrit tënd jepi lavdi, për mirësinë tënde dhe për besnikërinë tënde.
1 Kor. 4:7 Sepse ç'të dallon nga tjetri? Çfarë ke që nuk e ke marrë? Dhe, nëse e ke marrë, pse mburrësh sikur nuk e ke marrë?
Rom. 4:2 Sepse, nëse Abrahami u drejtësua nëpërmjet veprave, ai ka me se të mburret; por jo përpara Perëndisë.
- d **1 Kor. 4:7** Sepse ç'të dallon nga tjetri? Çfarë ke që nuk e ke marrë? Dhe, nëse e ke marrë, pse mburrësh sikur nuk e ke marrë?
Rom. 4:2 Sepse, nëse Abrahami u drejtësua nëpërmjet veprave, ai ka me se të mburret; por jo përpara Perëndisë.
1 Kor. 1:29 Që asnjë mish të mos mburret përpara tij.
1 Kor. 1:31 Që, sikurse është shkruar: «Ai që mburret, le të mburret në Zotin.»
- e **Rom. 5:19** Sepse, ashtu si nëpërmjet mosbindjes së një njeriu të vetëm, të shumtët u bënë mëkatarë, ashtu edhe nëpërmjet bindjes së një të vetmi, të shumtët do të bëhen të drejtë.
- f **Heb. 11:6–7** Edhe pa besim është e pamundur t'i pëlqesh Atij, sepse ai që i afrohet Perëndisë duhet të besojë se Perëndia është, dhe se është shpërblyesi i atyre që e kërkojnë atë. ⁷Me anë të besimit Noeu, i lajmëruar hyjnisht për ato që ende nuk shiheshin, druante Perëndinë dhe ndërtoi arkën për shpëtimin e shtëpisë së tij, me anë të të cilit e dënoi botën dhe u bë trashëgimtar i drejtësisë sipas besimit.
Ef. 2:8 Sepse, me anë të hirit jeni të shpëtuar, nëpërmjet besimit; dhe kjo jo prej jush, por është dhurata e Perëndisë.
2 Kor. 5:19 Sepse Perëndia ishte në Krishtin duke pajtuar botën me veten e tij, pa ua llogaritur atyre fajet e tyre dhe vuri ndër ne, si shërbesë, fjalën e paqtitimit.
1 Tim. 2:6 I cili e dha veten e tij si shpërblesë për të gjithë, për dëshmim në kohën e vet.
- g **Rom. 5:1** Të drejtësuar, pra, prej besimit, kemi paqe me Perëndinë, nëpërmjet Jezu Krishtit, Zotit tonë.
Ef. 3:12 Në të cilin kemi lirinë dhe hyrjen te Perëndia në mirëbesimin nëpërmjet besimit në të.
1 Gjo. 2:1 Djema të mi, ju shkruaj këto që të mos mëkatoni; dhe në qoftë se ndokush ka mëkatuar, kemi një avokat tek Ati, Jezu Krishtin, të drejtin.
- h **Zan. 3:7** Atëherë iu hapën sytë të dyve dhe e panë që ishin lakuriq; kështu ata qepën gjethe fiku dhe bënë breza për t'u mbuluar.
- i **Isa. 33:14** Paçka juaj e luftës do të mblidhet ashtu siç mblidhen vemjet; ashtu si turren karkalecat, kështu do të turren mbi të.
LiP. 27:26 “Mallkuar qoftë ai që nuk u përmbahet fjalëve të këtij ligji për t'i zbatuar!”. Tërë populli do të thotë: “Amen!”
Jak. 2:10 Sepse kushdo që e zbaton gjithë ligjin, por e shkel në një pikë të vetme, është fajtor në të gjitha.
- j **Psa. 130:3** Në rast se ti do të merrje parasysh fajet, o ZOT, kush do të mund të qëndronte, o ZOT?
Mt. 18:23–26 Prandaj mbretëria e qiejve i ngjan një mbreti që dëshoi të bënte llogaritë me shërbëtorët e vet. ²⁴Dhe kur filloi t'i bëjë llogaritë, i sollën një që i detyrohej dhjetë mijë talenta. ²⁵Dhe, duke qenë se ky nuk kishte të paguante, i zoti urdhëroi që të shitej ai dhe gruaja e tij, dhe bijtë e tij dhe gjithë ç'kishte, dhe të shlyejë detyrimin. ²⁶Atëherë shërbëtori i ra ndër këmbë e i lutej duke thënë: “Zot, ji zemërgjerë me mua dhe do të t'i paguaj të gjitha”.

Psa. 143:2 Dhe mos hyr në gjyq me shërbëtorin tënd, sepse asnjë i gjallë nuk do të jetë i drejtë para teje.
Lu. 16:15 Dhe ai u tha atyre: «Ju jeni ata që e nxirrni veten të drejtë përpara njerëzve, por Perëndia i njeh zemrat tuaja; sepse çështje e lartë ndër njerëzit, është e neveritshme para Perëndisë.

NENI 24

Shenjtërimi i njeriut dhe veprat e mira

Ne besojmë se ky besim i vërtetë, i krijuar në njeriun nga dëgjimi i Fjalës së Perëndisë dhe nga veprimi i Frymës së Shenjtë^a, e shenjtëron atë dhe e bën njeri të ri, duke bërë që ai të jetojë një jetë të re^b dhe duke e çliruar nga skllavëria e mëkatit^c. Prandaj jo vetëm që nuk është aspak e vërtetë se ky besim drejtësues i bën njerëzit neglizhues për jetën e përsëritshme dhe të shenjtë^d, por, përkundrazi, pa këtë besim ata nuk do të bënin kurrë asgjë nga dashuria për Perëndinë, por vetëm nga dashuria për veten apo nga frika e dënimit. Prandaj është e pamundur që ky besim i shenjtë të jetë i pafrytshëm në njeriun; sepse ne nuk po flasim për një besim të kotë^e, por për një besim të tillë që në Shkrimet quhet *besim që vepron me anë të dashurisë*^f, i cili e nxit njeriun për të praktikuar ato vepra që Perëndia ka porositur në Fjalën e Vet.

Këto vepra, të cilat burojnë nga rrënja e mirë e besimit, janë të mira dhe të pranueshme në sytë e Perëndisë, për shkak se të gjitha janë të shenjtëruara nga hiri i Tij. Sidoqoftë, ato nuk vlejnë aspak në lidhje me drejtësimin tonë^g, sepse ne drejtësohemi me anë të besimit në Krishtin edhe përpara se të bëjmë vepra të mira^h; përndryshe ato nuk mund të ishin vepra të mira më tepër se ç'mund të jetë i mirë fryti i pemës, përpara se pema vetë të jetë e mirëⁱ.

Kështu, ne bëjmë vepra të mira, por jo që të fitojmë merita me anë të tyre (sepse çfarë mund të meritojmë ne?); përkundrazi, ne i jemi borxhlinj Perëndisë për veprat e mira që bëjmë dhe jo ai neve^j, pasi është Ai që *vepron në ne, edhe vullnetin, edhe veprimtarinë, sipas pëlqimit të Tij*^k. Prandaj, le t'i vëmë veshin asaj që është shkruar: *Kur të keni bërë të gjitha ato që ju urdhërohen, thoni: "Jemi shërbëtorë të padobishëm. Ne kemi bërë atë që kishim detyrë të bënim!"* Ndërkohë, ne nuk e mendojmë se Perëndia i shpërblen veprat e mira, por ai i kurorëzon dhuratat e Tija përmes hirit të Vet^m.

Për më tepër, ndonëse bëjmë vepra të mira, ne nuk e bazojmë shpëtimin në toⁿ; sepse ne nuk bëjmë dot asnjë vepër që të mos jetë e ndotur nga mishi ynë dhe e ndëshkueshme^o; madje, edhe sikur të ishim në gjendje të kryenim vepra të tilla, gjithsesi, kujtesa e një mëkati të vetëm mjafton që ta bëjë Perëndinë t'i hedhë poshtë. Kështu pra, do të ishim gjithmonë në dyshim, të lëkundur, as andej, as këtej, pa asnjë siguri, dhe ndërgjegjja jonë e gjerë do të pezmatohet vazhdimisht, nëse nuk do të mbështetej në meritat e vuajtjes dhe të vdekjes së Shpëtimtarit tonë^p.

a **1 Pj. 1:23** Të rilindur jo nga një farë që priset, por që nuk priset, me anë të fjalës së gjallë të Perëndisë, që mbetet përjetë.

Rom. 10:17 Besimi, pra, vjen nga dëgjimi, dhe dëgjimi vjen nga fjala e Perëndisë.

Gjo. 5:24 Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Ai që e dëgjon fjalën time dhe beson në atë që më ka dërguar, ka jetë të përjetshme, dhe ai nuk vjen në gjyq, por ka kaluar nga vdekja në jetë.

b **1 The. 1:5** Sepse ungjilli ynë nuk erdhi deri te ju vetëm me fjalë, por edhe me fuqi dhe me Frymën e Shenjtë, dhe me shumë siguri; siç e dini si jemi sjellë në mes tuaj për shkakun tuaj.

Rom. 8:15 Sepse ju nuk keni marrë një frymë skllavërie, që të keni përsëri frikë, po keni marrë frymën e birërisë, me anë të së cilës ne thërrasim: «Aba, o Atë!».

Gjo. 6:29 Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: «Kjo është vepra e Perëndisë: Që ju të besoni në atë që ka dërguar ai».

- Kol. 2:12** Të varrosur bashkë me të nëpërmjet pagëzimit, ju edhe u ringjallët bashkë me të, përmes besimit në veprueshmërinë e Perëndisë, që e ka ringjallur prej së vdekurish.
- Fil. 1:1** Pali dhe Timoteu, shërbëtorë të Jezu Krishtit, gjithë shenjtorëve në Krishtin Jezus që janë në Filipi, bashkë me peshkopët dhe dhjakët.
- Fil. 1:29** Sepse juve ju është dhënë hiri për Krishtin, jo vetëm që të besoni në të, por edhe të vuani për të.
- Ef. 2:8** Sepse, me anë të hirit jeni të shpëtuar, nëpërmjet besimit; dhe kjo jo prej jush, por është dhurata e Perëndisë.
- c **Vep. 15:9** Dhe ai nuk bëri asnjë dallim midis nesh dhe atyre, duke i pastruar zemrat e tyre me anë të besimit.
- Rom. 6:4** U varrosëm, pra, me të me anë të pagëzimit në vdekje, që, ashtu si Krishti u ringjall prej së vdekurish me anë të lavdisë së Atit, kështu edhe ne të ecim në risinë e jetës.
- Rom. 6:22** Por tani, pasi u çliruat nga mëkati dhe u bëtë shërbëtorë të Perëndisë keni frytin tuaj që çon në shenjtërim dhe për fund jetën e përjetshme.
- Tit. 2:12** Dhe na mëson të mohojmë pabesinë dhe ëndjet e botës, që të rrojmë me maturi, me drejtësi dhe me përshtirshmëri në këtë jetë.
- Gjo. 8:36** «Pra, nëse Biri do t'ju bëjë të lirë, do të jeni me të vërtetë të lirë».
- d **Tit. 2:12** Dhe na mëson të mohojmë pabesinë dhe ëndjet e botës, që të rrojmë me maturi, me drejtësi dhe me përshtirshmëri në këtë jetë.
- e **Tit. 3:8** Kjo fjalë është e besueshme, dhe dua që ti t'i pohosh me forcë këto gjëra, që ata, që kanë besuar në Perëndinë, të kujdesen për të kryer vepra të mira. Këto gjëra janë të mira dhe të dobishme për njerëzit.
- Gjo. 15:5** Unë jam hardhia, ju jeni shermendet; kush qëndron në mua dhe unë në të, ai jep shumë fryt, sepse pa mua nuk mund të bëni asgjë.
- Heb. 11:6** Edhe pa besim është e pamundur t'i pëlqesh Atij, sepse ai që i afrohet Perëndisë duhet të besojë se Perëndia është, dhe se është shpërblyesi i atyre që e kërkojnë atë.
- 1 Tim. 1:5** Por qëllimi përfundimtar i kësaj porosie është dashuri, prej zemre të pastër, prej ndërgjegjeje të pastër dhe prej besimi pa hipokrizi.
- f **1 Tim. 1:5** Por qëllimi përfundimtar i kësaj porosie është dashuri, prej zemre të pastër, prej ndërgjegjeje të pastër dhe prej besimi pa hipokrizi.
- Gal. 5:6** Sepse në Krishtin Jezus as rrethprerja, as parrethprerja s'kanë ndonjë forcë, por besimi që vepron me anë të dashurisë.
- Tit. 3:8** Kjo fjalë është e besueshme, dhe dua që ti t'i pohosh me forcë këto gjëra, që ata, që kanë besuar në Perëndinë, të kujdesen për të kryer vepra të mira. Këto gjëra janë të mira dhe të dobishme për njerëzit.
- g **2 Tim. 1:9** Që na shpëtoi dhe na thirri me një thirrje të shenjtë, jo sipas veprave tona, por sipas qëllimit të tij dhe sipas hirit, që na u dha në Krishtin Jezus përpara kohërave të përjetshme.
- Rom. 9:32** Përse? Sepse e kërkoi jo prej besimit, por si të ishte me anë të veprave të ligjit; sepse u penguan në gurin e pengesës.
- Tit. 3:5** Na shpëtoi jo me anë të veprave të drejta, që ne bëmë, por sipas mëshirës së tij, me anë të larjes së rilindjes dhe të ripërtëritjes së Frymës së Shenjtë.
- h **Rom. 4:4** Por atij që bën vepra, paga nuk i llogaritet sipas hirit por si detyrim...
- Zan. 4:4** Por Abeli i solli edhe ai nga të parëlindurit e kopesë së vet dhe yndyrën e tyre. Dhe ZOTI e çmoi Abelin dhe ofertën e tij.
- i **Heb. 11:6** Edhe pa besim është e pamundur t'i pëlqesh Atij, sepse ai që i afrohet Perëndisë duhet të besojë se Perëndia është, dhe se është shpërblyesi i atyre që e kërkojnë atë.
- Rom. 14:23** Por ai që dyshon, kur ha, është i dënuar, sepse nuk ha me besim; dhe gjithçka që nuk bëhet me besim, është mëkat.
- Zan. 4:4** Por Abeli i solli edhe ai nga të parëlindurit e kopesë së vet dhe yndyrën e tyre. Dhe ZOTI e çmoi Abelin dhe ofertën e tij.
- Mt. 7:17** Kështu çdo pemë e mirë jep fruta të mira; por pema e kalbur jep fruta të këqija.
- j **1 Kor. 4:7** Sepse ç'të dallon nga tjetri? Çfarë ke që nuk e ke marrë? Dhe, nëse e ke marrë, pse mburresh sikur nuk e ke marrë?
- Isa. 26:12** O ZOT, ti do të vendosësh paqen për ne, sepse ti kryen për ne çdo vepër tonën.
- Gal. 3:5** Ai, pra, që ju jep juve Frymën, dhe kryen midis jush vepra të fuqishme, i bën prej veprave të ligjit apo prej të dëgjuarit të besimit?
- 1 The. 2:13** Prandaj edhe ne e falënderojmë pa pushim Perëndinë, se kur e morët fjalën e Perëndisë, që dëgjuat nga ne, e pritët jo si fjalë njerëzish, por, sikurse është me të vërtetë, si fjalë Perëndie, që edhe vepron në ju që besoni.

- k **Fl. 2:13** Sepse Perëndia është ai që vepron në ju edhe vullnetin edhe veprimtarinë, sipas pëlqimit të tij.
- l **Lu. 17:10** Kështu edhe ju, kur të keni bërë të gjitha ato që ju urdhërohen, thoni: “Jemi shërbëtorë të padobishëm. Ne kemi bërë atë që kishim detyrë të bënim”».
- m **Mt. 10:42** Dhe kushdo që i jep për të pirë qoftë edhe vetëm një gotë uji të ftohtë ndonjërit prej këtyre të vegjëlve, në emër të një dishepulli, në të vërtetë ju them se nuk do ta humbë aspak shpërblimin e tij.
Mt. 25:34–35 Atëherë Mbreti do t’u thotë atyre që do të jenë në të djathtë të tij: “Ejani, të bekuar të Atit tim; trashëgoni mbretërinë që u bë gati për ju që nga themelimi i botës. ³⁵Sepse pata uri dhe më dhatë për të ngrënë, pata etje dhe më dhatë për të pirë; isha i huaj dhe më pritët...”
Zbu. 3:12 Kush fiton, do ta bëj shtyllë në tempullin e Perëndisë tim, dhe ai nuk do të dalë më kurrë përjashta; dhe do të shkruaj mbi të emrin e Perëndisë tim, dhe emrin e qytetit të Perëndisë tim, të Jerusalemit të ri, që zbrit prej qiellit nga Perëndia im, dhe emrin tim të ri.
Zbu. 3:21 Atij që fiton do t’i jap të ulet me mua në fronin tim, sikurse edhe unë fitova dhe u ula me Atin tim në fronin e tij.
Rom. 2:6 Që do ta shpagojë secilin sipas veprave të tij.
Zbu. 2:11 Kush ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë kishave: kush fiton nuk do të dëmtohet fare nga vdekja e dytë».
 2 Gjo. 1:8 Vështroni veten tuaj që të mos humbim ato që punuam, por të marrim pagë të plotë.
Rom. 11:6 Edhe nëse është prej hirit, nuk është më prej veprash, përndryshe hiri nuk do të ishte më hir, por, po të jetë nëpërmjet veprave, nuk është më prej hirit, përndryshe vepra nuk do të ishte më vepër.
- n **Ef. 2:9–10** ...jo prej veprave, që askush të mos mburret. ¹⁰Sepse jemi vepra e tij, e krijuar në Krishtin Jezus për vepra të mira që Perëndia përgatiti që më parë, që ne të ecim në to.
- o **Isa. 64:6** Jemi të gjithë si një gjë e papastër dhe të gjitha veprat tona të drejtësisë janë si një rrobë e ndotur; po fishkemi të gjithë si një gjethë dhe paudhësitë tona na çojnë larg si era.
- p **Isa. 28:16** Prandaj kështu thotë Zoti, ZOTI: «Ja, unë vendos si themel në Sion një gur, një gur të provuar, një kokë qosheje të çmuar, një themel të sigurt; kush i beson atij nuk do të ngutet.
Rom. 10:11 Sepse Shkrimi thotë: «Kushdo që beson në të, nuk do të turpërohet».
Hab. 2:4 Ja, shpirti i është krenuar, nuk është i drejtë, por i drejti do të rrojë për shkak të besimit të tij.

NENI 25

Shfuqizimi i ligjit ceremonial

Ne besojmë se ceremonitë dhe simbolet e ligjit përfunduan me ardhjen e Krishtit^a, dhe se të gjitha pikat janë përmbushur; prandaj përdorimi i tyre duhet shfuqizuar ndër të krishterët^b; gjithsesi e vërteta dhe thelbi i tyre mbetet për ne në Jezu Krishtin, në të Cilin ato gjejnë plotësim. Ndërkohë ne i përdorim ende dëshmitë e nxjerra nga ligji dhe profetët, për të na themeluar në doktrinën e Ungjillit^c dhe për të na rregulluar jetën në çdo gjë të nderuar për lavdinë e Perëndisë, sipas vullnetit të Tij.

- a **Rom. 10:4** Sepse fundi i ligjit është Krishti, për drejtësi të kujtdo që beson.
- b **Gal. 5:2–4** Ja, unë, Pali, po ju them se, në qoftë se rrethpriteni, Krishti nuk do t’ju bëjë dobi aspak. ³Por i dëshmoj përsëri çdo njeriu që rrethpriet, se ai është i detyruar të zbatojë mbarë ligjin. ⁴Ju që kërkonit të drejtësoheni nëpërmjet ligjit, u ndatë nga Krishti; ratë poshtë nga hiri.
Gal. 3:1 O galatas të pamend! Kush ju ka yshtur që të mos i bindeni së vërtetës, ju, që para syve tuaj Jezu Krishti u përshkrua i kryqëzuar midis jush?
Gal. 4:10–11 Sepse ju i mbani me kujdes ditë, muaj, stinë dhe vite. ¹¹Kam frikë se mos jam munduar më kot për ju.
Kol. 2:16–17 Prandaj askush të mos ju gjykojë për ushqime ose pije, për festa o hënë të re, apo shabat; ¹⁷këto gjëra janë hija e atyre që kanë për të ardhur; por trupi është i Krishtit.
- c **2 Pj. 1:19** Ne e kemi edhe më të përforcuar fjalën profetike, së cilës bëni mirë t’i kushtoni kujdes, si një kandil që ndriçon në një vend të errët, derisa të zbardhë dita dhe ylli i mëngjesit të lindë në zemrat tuaja.

NENI 26

Ndërmjetësimi i Krishtit

Ne besojmë se nuk kemi asnjë mundësi për të hyrë te Perëndia, përveçse nëpërmjet Ndërmjetësit dhe Avokatit tonë të vetëm, Jezu Krishtit, të Drejtit^a; i Cili, për këtë shkak u bë njeri, duke bashkuar në një Person të vetëm natyrën hyjnore me atë njerëzore, në mënyrë që njerëzit të kenë mundësi hyrjeje te Madhëria hyjnore, një hyrje që përndryshe do të na ishte ndaluar. Por ky Ndërmjetës, të Cilin Ati e ka caktuar midis Vetes së Tij dhe nesh, nuk duhet të na frikësojë aspak me madhështinë e Vet, as të na shtyjë të kërkojmë ndonjë tjetër sipas parapëlqimit tonë^b. Sepse nuk ka asnjë krijesë, qoftë në qiell apo në tokë, që të na dojë më tepër se Jezu Krishti^c; i Cili, *edhe pse ishte në trajtë Perëndie, e zbrasi veten e Tij, duke marrë trajtë shërbëtori për ne^d, që t'u ngjante në çdo gjë vëllezërve të Tij*. Prandaj, nëse do të kërkonim një tjetër ndërmjetës që të ishte i prirur pozitivisht ndaj nesh, kë mund të gjenim që të na donte më tepër se Ai që dha jetën e Vet për ne, madje *në një kohë që ishim armiq të Tij^e*. Dhe, nëse kërkojmë dikë që të ketë pushtet dhe madhështi, kush tjetër mund t'i ketë kaq shumë të dyja këto sa Ai *që ulet në të djathtë të Perëndisë dhe të Cilit i është dhënë çdo pushtet në qiell e në tokë^f*. Dhe kujt do t'ia vërë më shpejt veshin Perëndia, sesa vetë Birit të Tij të shumëdashur?

Prandaj vetëm për shkak të mosbesimit u fut praktika e turpërimit, jo e nderimit, të shenjtorëve, duke bërë atë që ata nuk e kanë bërë ose kërkuar kurrë, por, përkundrazi, e kanë refuzuar në mënyrë të patundur sipas detyrës që u takon, siç duket nga shkrimet e tyre^g. Në këtë pikë nuk duhet as ta përdorim si justifikim padenjësinë tonë; sepse ideja nuk është që Perëndisë duhet t'i ofrojmë lutje mbi bazën e denjësisë sonë, por vetëm mbi bazën e përsosmërisë dhe të denjësisë së Zotit Jezu Krisht^h, drejtësia e të Cilit u bë e jona me anë të besimit.

Prandaj, për të na larguar këtë frikë të kotë, apo më mirë mosbesim, apostulli thotë me të drejtë se Jezu Krishti u bë *t'u ngjante në çdo gjë vëllezërve të Tij, që të bëhej Kryeprift i mëshirshëm e besnik, ...për të pajtuar mëkatet e popullit*. Sepse në atë që vuajti vetë kur u tundua, mund t'u ndihmojë atyre që tundohejⁱ. Dhe, për të na inkurajuar më tej që të shkojmë te Jezusi, ai thotë: *Duke pasur, pra, një Kryeprift të madh që ka përshkuar qiejt, Jezusin, Birin e Perëndisë, le ta mbajmë fort rrëfim të tonë*. Sepse ne nuk kemi një kryeprift që nuk mund të vuajë bashkë me dobësitë tona, por që u tundua në të gjitha njësoj si ne, por pa mëkat. *Le t'i afrohem, pra, me guxim fronit të hirit, që të marrim mëshirë e të gjejmë hir për të pasur ndihmë në kohën e duhur^j*. Po ky apostull thotë: *Duke pasur, pra, o vëllezër, guxim për të hyrë në shenjtërore me anë të gjakut të Jezusit, ...le t'i afrohem me zemër të vërtetë, në siguri të plotë besimi etj.^k* Po kështu: *Krishti ka priftëri të patjetërshueshme; prandaj, edhe mund të shpëtojë plotësisht ata, që me anë të Tij i afrohen Perëndisë, sepse gjithmonë rron që të ndërmjetësojë për ta^l*.

Çfarë mund të kërkohet më tepër? Pasi vetë Krishti thotë: *Unë jam udha, e vërteta dhe jeta; askush nuk vjen tek Ati përveçse nëpërmjet Meje^m*. Atëherë, për çarsye duhet të kërkojmë një avokat tjetër, kur Perëndia është kënaqur duke na dhënë Birin e Vet si avokat?ⁿ Le të mos e braktisim për të pranuar ndonjë tjetër^o apo për të kërkuar ndonjë tjetër, pa qenë kurrë në gjendje që ta gjejmë; sepse Perëndia e dinte mirë, kur na dha Krishtin, se ne ishim mëkatarë.

Prandaj, sipas urdhërimit të Krishtit, ne i bëjmë thirrje Atit qiellor, nëpërmjet Jezu Krishtit, Ndërmjetësit tonë të vetëm, ashtu siç na mësohet në Lutjen e Zotit^p, duke pasur sigurinë se, çfarëdo që t'i kërkojmë Atit në emër të Tij, do të na jepet^q.

- a **1 Tim. 2:5** Sepse një është Perëndia, dhe një është ndërmjetësi midis Perëndisë dhe njerëzve: njeriu Krishti Jezus.
1 Gjo. 2:1 Djema të mi, ju shkruaj këto që të mos mëkatoni; dhe në qoftë se ndokush ka mëkatuar, kemi një avokat tek Ati, Jezu Krishtin, të drejtin.
Rom. 8:33 Kush do t'i padisë të zgjedhurit e Perëndisë? Perëndia është ai që i drejtëson.
- b **Ose. 13:9** Ti je shkatërruar, o Izrael, sepse je kundër meje, kundër ndihmës sate.
Jer. 2:13 «Sepse populli im ka kryer dy të këqija: më ka braktisur mua, burimin e ujit të gjallë, për të hapur sterna, sterna të prishura, që nuk e mbajnë ujin.
Jer. 2:33 Sa bukur di t'i përdorësh mënyrat e tua për të siguruar dashurinë! Kështu ua ke mësuar mënyrat e tua madje edhe grave të këqija.
- c **Gjo. 10:11** Unë jam bariu i mirë; bariu i mirë jep jetën e vet për delet.
1 Gjo. 4:10 Në këtë është dashuria: jo se ne e deshëm Perëndinë, por që ai na deshi ne dhe dërgoi Birin e tij si shlyerje për mëkatet tona.
Rom. 5:8 Por Perëndia e tregon dashurinë e tij ndaj nesh në atë që, kur ende ishim mëkatarë, Krishti vdiq për ne.
Ef. 3:19 Dhe ta njihni dashurinë e Krishtit që tejkalon çdo njohuri, që të mbusheni në gjithë plotësinë e Perëndisë.
Gjo. 15:13 Askush s'ka dashuri më të madhe se kjo, që të japë dikush jetën e vet për miqtë e tij.
- d **Fil. 2:7** Por e zbrazi veten e tij, duke marrë trajtë shërbëtori, e u bë i ngjashëm me njerëzit...
- e **Rom. 5:8** Por Perëndia e tregon dashurinë e tij ndaj nesh në atë që, kur ende ishim mëkatarë, Krishti vdiq për ne.
- f **Mr. 16:19** Zoti, pra, mbasi u foli atyre, u mor në qiell dhe u ul në të djathtë të Perëndisë.
Kol. 3:1 Në qoftë se, pra, u ringjallët me Krishtin, kërkoni ato gjëra që janë lart, ku Krishti është ulur në të djathtë të Perëndisë.
Rom. 8:33 Kush do t'i padisë të zgjedhurit e Perëndisë? Perëndia është ai që i drejtëson.
Mt. 11:27 Çdo gjë m'u dha në dorë nga Ati im, dhe asnjëri nuk e njeh Birin, përveç Atit; dhe asnjëri nuk e njeh Atin, përveç Birit dhe atij të cilit Biri don t'ia zbulojë.
Mt. 28:18 Dhe Jezusi u afrua dhe u foli atyre duke thënë: «Mua më është dhënë çdo pushtet në qiell e në tokë.
- g **Vep. 10:26** Por Pjetri e ngriti duke thënë: «Ngrihu, edhe unë njeri jam!».
Vep. 14:15 «O burra, ç'është këtu? Edhe ne jemi njerëz me të njëjtat ndjenja si ju, dhe po ju shpallim lajmin e mirë, që ju nga këto gjëra të kota të ktheheni te Perëndia i gjallë që ka bërë qiellin dhe dheun dhe detin dhe gjithçka në ta.
- h **Dan. 9:17–18** Prandaj dëgjo, o Perëndia ynë, lutjen e shërbëtorit tënd dhe përgjërimet e tij dhe bëj që të shkëlqejë, për hir të Zotit, fytyra jote mbi shenjtëroren tënde që është e shkretuar.¹⁸O Perëndia im, vër vesh dhe dëgjo; hap sytë e tu dhe shiko shkretimet tona dhe qytetin ku thirret emri yt, sepse ne nuk paraqesim para teje lutjet tona për veprat tona të drejta, por për dhembshuritë e tua të mëdha.
Gjo. 16:23 Dhe atë ditë ju nuk do të më pyesni më asgjë. Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se çdo gjë që t'i kërkoni Atit në emrin tim, ai do t'ju japë.
Ef. 3:12 Në të cilin kemi lirinë dhe hyrjen te Perëndia në mirëbesimin nëpërmjet besimit në të.
Vep. 4:12 Dhe në asnjë tjetër nuk ka shpëtim, sepse nuk ka asnjë emër tjetër nën qiell, që u është dhënë njerëzve, me anë të të cilit duhet të shpëtohemi.
1 Kor. 1:31 ...që, sikurse është shkruar: «Ai që mburret, le të mburret në Zotin»
Ef. 2:18 Sepse, përmes tij, që të dy kemi hyrje tek Ati nëpër një Frymë të vetëm.
- i **Heb. 2:17–18** Prandaj ai duhej t'u ngjante në çdo gjë vëllezërve, që të bëhej kryeprift i mëshirshëm e besnik në punët e Perëndisë, për të pajtuar mëkatet e popullit.¹⁸Sepse, në atë, që vuajti vetë kur u tundua, mund t'u ndihmojë atyre, që tundohen.
- j **Heb. 4:14–16** Duke pasur, pra, një kryeprift të madh që ka përshkuar qiejt, Jezusin, Birin e Perëndisë, le të mbajmë fort rrëfimin tonë.¹⁵Sepse ne nuk kemi një kryeprift që nuk mund të vuajë bashkë me dobësitë tona, por që u tundua në të gjitha njësoj si ne, por pa mëkat.¹⁶Le t'i afrohemi, pra, me guxim frontit të hirit, që të marrim mëshirë e të gjejmë hir, për të pasur ndihmë në kohën e duhur.
- k **Heb. 10:19** Duke pasur, pra, o vëllezër, guxim për të hyrë në shenjtërore me anë të gjakut të Jezusit.
Heb. 10:22 Le t'i afrohemi me zemër të vërtetë, në siguri të plotë besimi, duke i pasur zemrat tona të spërkatura domethënë të pastruara prej ndërgjegjes së ligë dhe trupin të larë me ujë të pastër.
- l **Heb. 7:24–25** ...kurse ai, mbasi mbetet përjetë, ka priftëri të patjetërsueshme,²⁵prandaj edhe mund të shpëtojë plotësisht ata, që me anë të tij i afrohen Perëndisë, sepse gjithmonë rron që të ndërmjetësojë për ta.

- m **Gjo. 14:6** Jezusi i tha: «Unë jam udha, e vërteta dhe jeta; askush nuk vjen tek Ati përveçse nëpërmjet meje.
- n **1 Tim. 2:5** Sepse një është Perëndia, dhe një është ndërmjetësi midis Perëndisë dhe njerëzve: njeriu Krishti Jezus.
- 1 Gjo. 2:1** Djema të mi, ju shkruaj këto që të mos mëkaton; dhe në qoftë se ndokush ka mëkatur, kemi një avokat tek Ati, Jezu Krishtin, të drejtin.
- Rom. 8:33** Kush do t'i padisë të zgjedhurit e Perëndisë? Perëndia është ai që i drejtëson.
- o **Psa. 44:21** A nuk do ta kishte zbuluar Perëndia këtë gjë? Në fakt ai i njeh sekretet e zemrës.
- p **Lu. 11:2** Dhe ai u tha: «Kur të luteni, thoni: "Ati ynë që je në qiej, u shenjtëroftë emri yt, ardhhtë mbretëria jote, u bëftë vullneti yt si në qiell, edhe në tokë.
- q **Gjo. 4:17** Iu përgjigj gruaja dhe tha: «Unë nuk kam burrë». Jezusi i tha: «Mirë the: "Nuk kam burrë?...».
- Gjo. 16:23** Dhe atë ditë ju nuk do të më pyesni më asgjë. Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them se çdo gjë që t'i kërkoni Atit në emrin tim, ai do t'ju japë.

NENI 27

Kisha e krishterë e përgjithshme^a

Ne besojmë dhe rrëfejme një Kishë të vetme, katolike, pra të përgjithshme^b, e cila është një bashkësi e shenjtë e besimtarëve të krishterë të vërtetë, ku të gjithë presin shpëtimin e tyre në Jezu Krishtin, duke qenë të larë me gjakun e Tij, të shenjtëruar e të vulosur nga Fryma e Shenjtë.

Kjo Kishë ka qenë që nga fillimi i botës dhe do të jetë deri në fund të saj; kjo është e qartë nga fakti se Krishti është një Mbret i përjetshëm, gjë që nuk mund të jetë e vërtetë, nëse Ai nuk ka nënshtetas^d. Dhe kjo Kishë e shenjtë ruhet ose mbështetet nga Perëndia kundër tërbimit të të gjithë botës^e, ndonëse, nganjëherë, për njëfarë kohe, duket shumë e vogël dhe në sytë e njerëzve shndërrohet në hiç^f; si gjatë sundimit të rrezikshëm të Ahabit, kur Zoti ruajti për Vete shtatë mijë burra që nuk i ishin gjunjëzuar Baalit^g.

Për më tepër, kjo kishë e shenjtë nuk mbyllet, nuk kyçet apo nuk kufizohet brenda një vendi të caktuar ose disa personash të caktuar, por përhapet dhe shpërhapet në mbarë botën; gjithsesi, ajo është e lidhur dhe e bashkuar me zemër dhe vullnet^h, me anë të fuqisë së besimit, në të njëjtin Frymë të vetëmⁱ.

- a Shënim i botuesit: Teksti origjinal këtu ka termin "katolike", që kupton "e përgjithshme". Ne kemi zgjedhur këtë sinonim për të shmangur keqkuptimet. Kjo fjalë (katolike) gjendet në fjalinë e mëposhtme.
- b **Isa. 2:2** Në ditët e fundit do të ndodhë që mali ku ndodhet Shtëpia e ZOTIT do të vendoset në majën e maleve dhe do të ngrihet mbi disa kodra, dhe këtu do të vërshojnë tërë kombet.
- Psa. 46:5** Perëndia është në mes të tij, ai nuk do të luajë nga vendi; Perëndia do ta ndihmojë në dritat e para të mëngjesit.
- Psa. 102:14** Sepse shërbëtorët e tu i duan edhe gurët e tij dhe u vjen keq për pluhurin e tij.
- Jer. 31:36** «Në qoftë se këto ligje do të binin përpara meje», thotë ZOTI, «atëherë edhe pasardhja e Izraelit do të pushonte së qeni një komb përpara meje përjetë».
- c **Mt. 28:20** «Duke i mësuar të mbajnë të gjitha sa ju kam urdhëruar. Dhe ja, unë jam me ju gjithë ditët, deri në mbarim të botës. Amen».
- 2 Sam. 7:16** Sepse nuk kam banuar në një shtëpi nga dita që kam nxjerrë bijtë e Izraelit nga Egjipti e deri më sot, por kam bredhur nën një çadër dhe në një tabernakull.
- d **Lu. 1:32-33** «Ai do të jetë i madh dhe do të quhet Biri i Më të Lartit; dhe Zoti Perëndi do t'i japë fronin e Davidit, atit të tij; ³³dhe do të mbretërojë mbi shtëpinë e Jakobit përjetë dhe mbretëria e tij nuk do të ketë kurrë të sosur».
- Psa. 89:37-38** «...do të jetë i qëndrueshëm si hëna dhe dëshmitari në qiell është besnik». ³⁸Por ti na ke braktisur dhe na ke kthyer; je zemëruar shumë kundër të vajosurit tënd.
- Psa. 110:2-4** ZOTI do ta shtrijë nga Sioni skeptrin e fuqisë sate. Ai sundon në mes të armiqve të tu. ³Populli yt do të ofrohet vetë ditën e pushtetit tënd; në shkëlqimin e shenjtërisë, nga gjiri i agimit, ti do të kesh vesën

- e rinisë sate. ⁴ZOTI është betuar dhe nuk do të pendohet: «Ti je prift përjetë sipas rendit të Melkisedekut».
- e **Mt. 16:18** Dhe unë po të them gjithashtu se ti je Pjetri, dhe mbi këtë shkëmb do të ndërtoj kishën time dhe dyert e ferrit nuk do ta mundin atë.
- Gjo. 16:33** Jua kam thënë këto gjëra, që ta keni paqen në mua; në botë do të keni shtrëngim, por merrni zemër, unë e kam mundur botën!
- Zan. 22:17** Unë me siguri do të të bekoj fort dhe do të shumoj pasardhjen tënde si yjet e qiellit dhe si rëra që ndodhet në brigjet e detit dhe pasardhja jote do të zotërojë portat e armiqve të vet.
- 2 Tim. 2:19** Megjithatë themeli i fortë i Perëndisë qëndron i patundur, dhe ka këtë vullë: “Zoti i njehtë vetët”, dhe: “Le t’i largohet paudhësisë kushdo që përmend emrin e Krishtit”.
- f **Lu. 12:32** Mos ki frikë, o tufë e vogël, sepse Atit tuaj i pëlqeu t’ju japë mbretërinë.
- Isa. 1:9** Në qoftë se ZOTI i ushtrive nuk do të na kishte lënë një mbetje të vogël, do të ishim si Sodoma, do t’i ngjisnim Gomorrë.
- Zbu. 12:6** Dhe gruaja u arratis në shkretëtirë, ku kishte vend të përgatitur nga Perëndia, që të ushqehet atje një mijë e dyqind e gjashtëdhjetë ditë.
- Zbu. 12:14** Dhe iu dhanë gruas dy krahët e shqiponjës së madhe, që të fluturojë në shkretëtirë në vendin e saj, ku të ushqehet një kohë dhe dy kohë dhe gjysmën e një kohe, larg fytyrës së gjarprit.
- Lu. 17:21** Dhe as nuk do të mund të thuhet: “Ja, këtu”, ose: “Ja, atje”; sepse ja, mbretëria e Perëndisë është përbrenda jush».
- Mt. 16:18** Dhe unë po të them gjithashtu se ti je Pjetri, dhe mbi këtë shkëmb do të ndërtoj kishën time dhe dyert e ferrit nuk do ta mundin atë.
- g **Rom. 12:4** Sepse, sikurse në një trup kemi shumë gjymtyrë dhe të gjitha gjymtyrët nuk kanë të njëjtin funksion.
- Rom. 11:2** Perëndia nuk e hodhi poshtë popullin e vet, të cilin e njohu që më parë. A nuk e dini ç’thotë Shkrimi për Elian? Si i drejtohet Perëndisë kundër Izraelit, duke thënë...
- Rom. 11:4** Por, çfarë i tha përgjigjja hyjnore? «Kam lënë për veten time shtatë mijë burra, që nuk kanë rënë në gjunjë përpara Baalit».
- 1 Mbr. 19:18** Por kam lënë në Izrael një mbetje prej shtatë mijë njerëzish; të gjithë nuk janë gjunjëzuar përpara Baalit dhe nuk e kanë puthur me buzët e tyre».
- Isa. 1:9** Në qoftë se ZOTI i ushtrive nuk do të na kishte lënë një mbetje të vogël, do të ishim si Sodoma, do t’i ngjisnim Gomorrë.
- Rom. 9:29** Dhe ashtu si profetizoi Isaia: «Në qoftë se Zoti i ushtrive nuk do të na kishte lënë pasardhje, do të ishim bërë si Sodoma dhe do t’i kishim ngjarë Gomorrës».
- h **Vep. 4:32** Dhe numri i madh i atyre që besuan ishte me një zemër të vetme dhe me një shpirt të vetëm; asnjëri nuk thoshte se ç’kishte ishte e vetja, por të gjitha gjërat i kishin të përbashkëta.
- i **Ef. 4:3–4** ...duke u përpjekur të ruani unitetin e Frymës në lidhjen e paqes. ⁴Është një trup dhe një Frymë, sikurse ju u thirrë në një shpresë të thirrjes suaj.

NENI 28

Çdo njeri duhet t’i bashkohet Kishës së vërtetë

Për shkak se kjo bashkësi e shenjtë është asambleja e atyre që janë të shpëtuar dhe se jashtë saj nuk ka shpëtim^a, ne besojmë se asnjë njeri, pavarësisht gjendjes apo rangut të vet, nuk duhet të tërhiqet prej saj, duke u kënaqur të rrijë i vetëm^b; por të gjithë njerëzit kanë detyrimin që t’i bashkohen asaj dhe të bëhen një me të, duke ruajtur unitetin e kishës^c; duke iu nënshtruar doktrinës dhe disiplinës së saj; duke e përkulur qafën nën zgjedhën e Jezu Krishtit^d dhe, si gjymtyrë të të njëjtit trup^e, të shërbejnë për ndërtimin e vëllezërve, sipas dhuntive që u ka dhënë Perëndia.

Dhe, që kjo të kryhet në mënyrë sa më të frytshme, detyra e të gjithë besimtarëve, sipas Fjalës së Perëndisë, është që të ndahen prej gjithë atyre që nuk i përkasin Kishës^f dhe t’i bashkohen kësaj bashkësie kudo që ta ketë vendosur Perëndia^g, edhe sikur magjistratët dhe urdhrat e princave t’i ketë kundër, po, edhe sikur të pësojnë vdekje ose ndonjë ndëshkim tjetër

trupor^h. Prandaj të gjithë ata që ndahen nga kjo bashkësi ose që nuk i bashkohen asaj, veprojnë në kundërshtim me urdhrin e Perëndisë.

- a **1 Pj. 3:20** Që dikur nuk bindeshin, dikur kur zemra e gjerë e Perëndisë i priste në ditët e Noeut, ndërsa po ndërtohej arka, në të cilën, pak, gjithsej tetë shpirta, shpëtuan nëpërmjet ujit.
Joe. 2:32 Dhe do të ndodhë që kushdo që do t'i thërrasë emrit të ZOTIT do të shpëtojë, sepse në malin Sion dhe në Jerusalem do të ketë shpëtimit, siç e ka thënë ZOTI, edhe për mbetjen që ZOTI do ta thërrasë.
- b **Vep. 2:40** Dhe me shumë fjalë të tjera po dëshmonte dhe i nxiste, duke u thënë: «Shpëtohuni nga ky brez i çoroditur!». **Isa. 52:11** Ikni, ikni, dilni andej, mos prekni asgjë të papastër! Dilni nga mesi i saj, pastrohuni ju që mbani enët e ZOTIT!
- c **Psa. 22:23** Ju që keni frikë nga ZOTI, lëvdojeni; dhe ju të gjithë, pasardhje e Jakobit, përlëvdojeni; dhe ju të gjithë, o fis i Izraelit, kini frikë nga ai.
Ef. 4:3 Duke u përpjekur të ruani unitetin e Frymës në lidhjen e paqes.
Ef. 4:12 Për ndreqjen e shenjtoreve, për veprën e shërbimit dhe për ndërtimin e trupit të Krishtit.
Heb. 2:12 Duke thënë: «Vëllezërve të mi do t'ua shpall emrin tënd, do të të këndoj himne në mes të kishës».
- d **Psa. 2:10–12** Tani, pra, o mbretër, tregohuni të urtë; pranoni ndreqjen, o gjyqtarë të dheut. ¹¹Shërbejini me frikë ZOTIT dhe gëzohuni me dridhma. ¹²Nënshtrojuni Birit, që të mos zemërohet dhe të mos vdisni rrugës, sepse zemërimi i tij mund të ndizet në një çast. Lum ata që gjejnë strehë tek ai!
Mt. 11:29 Merrni mbi vete zgjedhën time dhe mësoni nga unë, sepse jam zemërbutë dhe i përlulur nga zemra; dhe do të gjeni çlodhje për shpirtat tuaj.
- e **Ef. 4:12** Për ndreqjen e shenjtoreve, për veprën e shërbimit dhe për ndërtimin e trupit të Krishtit.
Ef. 4:16 Prej të cilit gjithë trupi i bashkuar dhe i lidhur mirë, me anë të bashkimit të ndihmesës sipas masës së veprueshmërisë së çdo pjese të veçantë, shkakton rritjen e trupit, për ndërtimin e vetes së tij në dashuri.
1 Kor. 12:12 Sepse ashtu si trupi është një, dhe ka shumë gjymtyrë, edhe të gjitha gjymtyrët e të njëjtit trup, megjithëse janë shumë, janë një trup i vetëm, kështu është edhe Krishti.
- f **Vep. 2:40** Dhe me shumë fjalë të tjera po dëshmonte dhe i nxiste, duke u thënë: «Shpëtohuni nga ky brez i çoroditur!». **Isa. 52:11** Ikni, ikni, dilni andej, mos prekni asgjë të papastër! Dilni nga mesi i saj, pastrohuni ju që mbani enët e ZOTIT!
2 Kor. 6:17 Prandaj «dilni nga mesi i tyre dhe ndahuni prej tyre, thotë Zoti, dhe mos prekni asgjë të papastër, dhe unë do t'ju pranoj».
Zbu. 18:4 Dhe dëgjova një zë tjetër prej qiellit, duke thënë: «Dilni prej saj, o populli im, që të mos bëheni pjesëtarë me mëkatet e saj, dhe të mos merrni nga plagët e saj.
- g **Mt. 12:30** Kush nuk është me mua, është kundër meje dhe kush nuk mbledh me mua, shkapërderdh.
Mt. 24:28 «Sepse ku të ketë kërra, aty do të mblidhen shqiponjat».
Isa. 49:22 Kështu thotë Zoti, ZOTI: «Ja, unë do të çoj dorën time mbi kombet, do të ngre flamurin tim mbi popujt; atëherë do t'i sjellin bijtë e tu në krahë dhe vajzat e tua do t'i sjellin mbi supe.
Zbu. 17:14 Këta do të luftojnë me Qengjin dhe Qengji do t'i mundë, sepse ai është Zot i zotërve dhe Mbret i mbretërve; dhe ata që janë me të janë të thirrur, dhe të zgjedhur dhe besnikë.
- h **Dan. 3:17–18** Ja, Perëndia ynë, të cilit i shërbejmë, është në gjendje të na çlirojë nga furra e ndezur, dhe do të na çlirojë nga dora jote, o mbret. ¹⁸Por edhe sikur të mos e bënte, dije, o mbret, që ne nuk do t'u shërbejmë perëndive të tua dhe nuk do të adhurojmë figurën e artë që ti ke ngritur.
Dan. 6:8–10 «...Tani, o mbret, nxirr dekretin dhe firmos dokumentin, në mënyrë që të mos ndryshohet dot në pajtim me ligjin e medasve dhe të persianëve, që është i parevokueshëm». ⁹Pastaj mbreti Dar nënshkroi dokumentin dhe dekretin. ¹⁰Kur Danieli mësoi që dokumenti ishte nënshkruar, hyri në shtëpinë e vet. Pastaj në dhomën e tij të sipërme, me dritaret e saj të hapura në drejtim të Jerusalemit, tri herë në ditë gjunjëzohej, lutej dhe falënderonte Perëndinë e tij, siç e bënte zakonisht më parë.
Zbu. 14:14 Dhe pashë dhe ja një re e bardhë, dhe mbi re po rrinte i ulur një i ngjashëm me një Bir njeriu, i cili kishte mbi krye një kurorë të artë dhe në dorë një drapër të mprehtë.
Vep. 4:17 Por, që kjo të mos përhapet më shumë në popull, t'i kërcënojmë rreptë të mos i flasin më asnjëriun në këtë emër».
Vep. 4:19 Por Pjetri dhe Gjoni, duke iu përgjigjur atyre, thanë: «Gjykoni ju, nëse është e drejtë para Perëndisë t'ju dëgjojmë më shumë ju sesa Perëndinë».
Vep. 17:7 «Dhe Jasoni këta i priti; të gjithë këta veprojnë kundër urdhëresave të Cezarit, duke thënë se është një mbret tjetër, Jezusi».
Vep. 18:13 Duke thënë: «Ky ua mbush mendjen njerëzve të adhurojnë Perëndinë, në kundërshtim me ligjin».

NENI 29

Shenjat e Kishës së vërtetë dhe ku dallon ajo nga kisha e rreme

Ne besojmë se, me anë të Fjalës së Perëndisë, duhet të dallojmë me kujdes dhe maturi se cila është Kisha e vërtetë, pasi të gjitha sektet që janë në botë e pretendojnë për vete emrin e Kishës. Por këtu nuk e kemi fjalën për hipokritët, të cilët janë të përzier në Kishë me të vërtetët, por nuk janë të Kishës, ndonëse i përkasin asaj së jashtmi^a; por po themi se trupi dhe bashkësia e Kishës së vërtetë duhet dalluar nga të gjitha sektet që e quajnë veten *kishë*.

Shenjat me të cilat njihet Kisha e vërtetë janë këto: nëse aty predikohet doktrina e kulluar e Ungjillit^b; nëse ruan zbatimin e pastër të sakramenteve, siç i porositi Krishti^c; nëse ushtrohet disiplinë kishtarë për ndëshkimin e mëkatit^d; shkurt, nëse të gjitha gjërat administrohen sipas Fjalës së kulluar të Perëndisë, nëse gjithçka në kundërshtim me to refuzohet^e dhe nëse Jezu Krishti pranohet si Kreu i vetëm i Kishës^f. Në këtë mënyrë mund të njihet me siguri Kisha e vërtetë, prej së cilës asnjë njeri nuk ka të drejtë të ndahet.

Në lidhje me ata që janë anëtarë të kishës: ata mund të njihen nga shenjat e të krishterëve; pra nga besimi^g dhe nga fakti se, pasi pranojnë Jezu Krishtin, si të vetmin Shpëtimtar^h, i shmangen mëkatit, i vihen pas drejtësisëⁱ, e duan Perëndinë e vërtetë dhe të afërmin, nuk kthehen as majtas, as djathtas, dhe e kryqëzojnë mishin me gjithë veprat e tij^j. Por nga kjo gjë nuk duhet të mendojmë se në ta nuk mbeten më dobësi të mëdha; veçse ata i luftojnë ato nëpërmjet Frymës, gjatë gjithë ditëve të jetës së tyre^k, duke gjetur vazhdimisht strehim në gjakun, vdekjen, mundimin dhe bindjen e Zotit tonë Jezu Krisht, në të Cilin kanë faljen e mëkateve, me anë të besimit në Të^l.

Sa për kishën e rreme, ajo i jep më tepër pushtet dhe autoritet vetes dhe riteve të saj, sesa Fjalës së Perëndisë^m, dhe nuk pranon t'i nënshtrohet zgjedhës së Krishtitⁿ. Po kështu, ajo nuk i zbaton sakramentet, siç i ka caktuar Krishti në Fjalën e Vet, por u shton dhe u heq gjëra, siç i vjen për shtat; ajo mbështetet më tepër te njerëzit, sesa te Krishti, dhe i përndjek ata që jetojnë në shenjtëri, sipas Fjalës së Perëndisë^o, dhe që e qortojnë atë për gabimet, lakminë dhe idhujtarinë e saj^p.

Këto dy kisha njihen dhe dallohen lehtësisht nga njëra-tjetra.

a **Mt. 13:22** Edhe ç'u mboll ndër ferra, ky është ai që dëgjon fjalën, po kujdesi i kësaj bote edhe mashtrimi i pasurisë e mbysin fjalën, edhe bëhet i pafrytshëm.

2 **Tim. 2:18–20** ...të cilët, lidhur me të vërtetën, dolën nga rruga, duke thënë se ringjallja ka ngjarë dhe përmbysin besimin e disave. ¹⁹Megjithatë themeli i fortë i Perëndisë qëndron i patundur, dhe ka këtë vullë: "Zoti i njeh të vetët", dhe: "Le t'i largohet paudhësisë kushdo që përmend emrin e Krishtit". ²⁰Në një shtëpi të madhe nuk ka vetëm enë prej ari dhe argjendi, por edhe prej druri dhe balte; disa për të nderuar, të tjerat për të çnderuar.

Rom. 9:6 Por kjo nuk do të thotë se fjala e Perëndisë ra poshtë, sepse jo të gjithë që janë nga Izraeli janë Izrael.

b **Gjo. 10:27** Delet e mia e dëgjojnë zërin tim, dhe unë i njoh dhe më ndjekin...

Ef. 2:20 Të ndërtuar mbi themelin e apostujve dhe të profetëve, duke qenë Jezu Krishti vetë guri i qoshes.

Vep. 17:11–12 Por këta ishin më fisnikë se ata të Thesalonikëve dhe e pranuan fjalën me gatishmëri të madhe, duke i shqyrtuar çdo ditë Shkrimet, nëse këto gjëra ishin ashtu. ¹²Shumë veta, pra, nga ata besuan, si nga gratë fisnike greke, edhe nga burrat jo pak.

Kol. 1:23 Në qoftë se qëndroni në besim të themeluar dhe të patundur dhe të mos luani nga shpresa e ungjillit, që ju keni dëgjuar dhe që i është predikuar çdo krijese nën qiell; të cilit unë, Pali, iu bëra shërbenjës.

- Gjo. 8:47** «Kush është prej Perëndisë, i dëgjon fjalët e Perëndisë; prandaj ju nuk dëgjoni, se nuk jeni prej Perëndisë».
- c **Mt. 28:19** Shkoni, pra, dhe bëni dishepuj të gjitha kombet duke i pagëzuar në emër të Atit e të Birit e të Frymës së Shenjtë.
Lu. 22:19 Dhe mori bukë, falënderoi, e theu dhe ua dha atyre duke thënë: «Ky është trupi im, që jepet për ju; bëni këtë në përkujtimin tim».
1 Kor. 11:23 Sepse unë mora nga Zoti atë që ju transmetova edhe juve; se Zoti Jezus, në atë natë që po tradhtohej, mori bukë.
- d **Mt. 18:15–18** «Por në qoftë se vëllai yt ka mëkatuar kundër teje, shko dhe qortoje vetëm për vetëm; në qoftë se të dëgjon, e fitove vëllanë tënd; ¹⁶por në qoftë se nuk të dëgjon, merr me vete edhe një ose dy vetë, që çdo fjalë të vërtetohet nga goja e dy ose tre dëshmitarëve. ¹⁷Nëse pastaj refuzon t'i dëgjojë, thuaja kishës; dhe në qoftë se refuzon të dëgjojë edhe kishën, le të jetë për ty si pagan ose tagrambledhës. ¹⁸Në të vërtetë ju them se ç'të keni lidhur mbi tokë do të jetë lidhur edhe në qiell; dhe ç'të keni zgjidhur mbi tokë do të jenë zgjidhur edhe në qiell.
- 2 The. 3:14–15** Dhe në qoftë se dikush nuk i bindet fjalës sonë në këtë letër, shënojeni atë dhe mos u shoqëroni me të, që ai të turpërohet. ¹⁵Dhe mos e mbani atë si armik, por qortojeni si vëlla.
- e **Mt. 28:2** Dhe ja, ra një tërmet i madh, sepse engjëlli i Zotit zbriti nga qielli, erdhi, e rrokullisi gurin nga hyrja e varrit dhe u ul mbi të.
Gal. 1:6–8 Çuditem që kaluat kaq shpejt nga ai që ju thirri ju nëpërmjet hirit të Krishtit, në një ungjill tjetër, ⁷që nuk është tjetër; por ka disa njerëz që ju turbullojnë dhe që duan ta shtrembërojnë ungjillin e Krishtit. ⁸Por, edhe në qoftë se ne ose një engjell i qiellit t'ju predikonte një ungjill tjetër nga ai që ju kemi predikuar, qoftë i mallkuar.
- f **Ef. 1:22–23** ...dhe vuri gjithçka nën këmbët e tij, edhe përmbi çdo gjë ia dha për krye kishës, ²³e cila është trupi i tij, plotësia e atij që mbush gjithçka, në të gjitha.
Gjo. 10:4–5 «Dhe, pasi i ka nxjerrë delet e tij, shkon para tyre; dhe delet e ndjekin, sepse njohin zërin e tij. ⁵Por një të huaj nuk e ndjekin, por do të ikin nga ai, sepse nuk e njohin zërin e të huajve».
Gjo. 10:14 Unë jam bariu i mirë, dhe i njoh të miat dhe njihem nga të miat.
- g **Ef. 1:13** Në të edhe ju, pasi e dëgjuat fjalën e së vërtetës, ungjillin e shpëtimit tuaj dhe, pasi besuat, u vulosët me Frymën e Shenjtë të premtimit.
Gjo. 17:20 Tani unë nuk lutem vetëm për ta, por edhe për ata që do të besojnë në mua me anë të fjalës së tyre.
- h **1 Gjo. 4:2** Në këtë e njihni Frymën e Perëndisë: çdo frymë, që rrëfen se Jezu Krishti ka ardhur në mish, është prej Perëndisë.
1 Gjo. 3:8–10 Kush bën mëkat është nga djalli, sepse djalli mëkaton nga fillimi; për këtë është shfaqur Biri i Perëndisë: për të shkatërruar veprat e djallit. ⁹Kush lindi prej Perëndisë nuk bën mëkat, sepse fara e Perëndisë qëndron në të dhe nuk mund të mëkatojë sepse ka lindur prej Perëndisë. ¹⁰Në këtë njihen bijtë e Perëndisë dhe bijtë e djallit; kushdo, që nuk bën drejtësinë nuk është prej Perëndisë, as ai, që nuk do vëllanë e vet.
- j **Rom. 6:2** Kurrë mos qoftë! Ne që jemi të vdekur ndaj mëkatit, si do të jetojmë ende në të?
Gal. 5:24 Por ata që janë të Krishtit e kanë kryqëzuar mishin bashkë me pasionet dhe epshet.
- k **Rom. 7:6** Por tani u liruam nga ligji, duke qenë të vdekur në atë që na mbante të lidhur, që të shërbejmë në risinë e frymës dhe jo në vjetërsinë e shkronjës.
Rom. 7:17 Por tani nuk jam më unë që veproj, por mëkati që banon në mua.
Gal. 5:17 Sepse mishi ka dëshira kundër Frymës, dhe Fryma ka dëshira kundër mishit; dhe këto i kundërvihen njëra-tjetrës, që të mos bëni ato që doni.
- l **Kol. 1:14** Në të cilën ne kemi shpengimin me anë të gjakut të tij, faljen e mëkateve.
- m **Kol. 2:18–19** Askush të mos përvetësojë prej jush çmimin me pretekst përlulësie dhe kultit të engjëjve, duke u përzier në gjëra që nuk i ka parë, i fryrë nga një krenari e kotë nga mendja e tij mishërore, ¹⁹dhe nuk mbahet te kryet, prej të cilit gjithë trupi, i furnizuar dhe i lidhur bashkë me anë të nyjave dhe të lidhurave, rritet me rritjen e Perëndisë.
- n **Psa. 2:3** Duke thënë: «Le t'i këputim prangat e tyre dhe t'i heqim qafe litarët e tyre».
- o **Zbu. 12:4** Dhe bishti i tij tërhiqte pas vetes një të tretën e yjeve të qiellit dhe i hodhi në dhe. Dhe dragoi qëndroi përpara gruas, që ishte gati për të lindur, për të gllabëruar birin e saj, kur ta kishte lindur.
Gjo. 16:2 Do t'ju përjashtojnë nga sinagogat; madje po vjen ora që, kushdo që t'ju vrasë, do të mendojë se ai i bën një shërbim Perëndisë.
- p **Zbu. 17:3–4** Dhe më çoi në Frymë në shkretëtirë, dhe pashë një grua që ishte ulur mbi një bishë të kuqe të ndezur, plot me emra blasfemie dhe që kishte shtatë krerë dhe dhjetë brirë. ⁴Edhe gruaja ishte veshur me

purpur dhe me të kuq të ndezur, e stolisur me ar, gurë të çmuar dhe margaritarë; kishte në dorë një kupë ari plot me neveritë dhe ndyrësitë e kurvërimit të saj.

Zbu. 17:6 Dhe e pashë gruan të dehur nga gjaku i shenjtoreve dhe nga gjaku i dëshmitarëve të Jezusit. Dhe, kur e pashë, u çudita me çudi të madhe.

NENI 30

Qeverisja e kishës dhe ofiqet e saj

Ne besojmë se kjo kishë e vërtetë duhet drejtuar nga ajo qeveri frymërore që Zoti na e ka mësuar në Fjalën e Vet; pra se duhet të ketë shërbenjës ose pastorë për të predikuar Fjalën e Perëndisë dhe për të administruar sakramentet^a; edhe pleq e dhjakë që, së bashku me pastorët, të përbëjnë këshillin e kishës^b; se me anë të këtyre mjeteve mund të ruhet feja e vërtetë dhe mund të përhapet kudo doktrina e vërtetë, ndërsa shkelësit mund të ndëshkohen dhe të bëhen zap me anë të mjeteve frymërore^c; ndërsa të varfrit dhe të munduarit të çlirohen dhe të ngushëllohen sipas nevojave të tyre. Me anë të këtyre mjeteve, gjithçka në kishë do të kryhet me rendin dhe hijeshinë e duhur, kur zgjidhen burra besnikë, sipas rregullit të përcaktuar nga apostulli Pali në Letrën e Parë drejtuar Timoteut^d.

- a **Ef. 4:11** Dhe ai dha disa si apostuj, të tjerë si profetë, të tjerë si ungjilltarë, të tjerë si barinj e mësues.
- 1 Kor. 4:1–2** Kështu njeriu, le të na mbajë për shërbëtorë të Krishtit dhe administratorë të mistereve të Perëndisë. ²Dhe tjetra që kërkohet nga administratorët, është që secili të gjendet besnik.
- 2 Kor. 5:20** Jemi, pra, ambasadorë të Krishtit, sikur Perëndia t'ju lutet nëpërmjet nesh; ju lutemi në vend të Krishtit: Pajtohuni me Perëndinë!
- Gjo. 20:23** Kujt do t'ia falni mëkatet, do t'i jenë falur, kujt do t'ia mbani, do t'i jenë mbajtur».
- Vep. 26:17–18** «...duke të zgjedhur ty nga populli dhe nga kombet, tek të cilët po të dërgoj tani, ¹⁸që t'u çelësh sytë atyre dhe të kthehen nga errësira në dritë dhe nga pushteti i Satanit te Perëndia, që të marrin me anë të besimit në mua faljen e mëkateve dhe trashëgim midis të shenjtëruarve».
- Lu. 10:16** «Kush ju dëgjon juve, më dëgjon mua; kush ju përbuz juve, më përbuz mua; dhe kush më përbuz mua, përbuz atë që më ka dërguar mua».
- b **Vep. 6:3** Prandaj, vëllezër, kërkoni midis jush shtatë burra, me dëshmi të mirë, të mbushur me Frymën e Shenjtë dhe me urtësi, të cilët do t'i vendosim në këtë detyrë.
- Vep. 14:23** Dhe mbasi u caktuan atyre pleqtë sipas kishave, u lutën me agjërime, ia lanë Zotit, në të cilin kishin besuar.
- c **Mt. 18:17** Nëse pastaj refuzon t'i dëgjojë, thuaja kishës; dhe në qoftë se refuzon të dëgjojë edhe kishën, le të jetë për ty si pagan ose tagrambledhës.
- 1 Kor. 5:4–5** Në emër të Zotit tonë Jezu Krisht, si të mblidheni ju dhe fryma im, me fuqinë e Zotit tonë Jezu Krisht, ⁵t'i dorëzohet ai Satanit për prishjen e mishit, që të shpëtohet fryma në ditën e Zotit Jezus.
- d **1 Tim. 1:3** Ashtu si t'u luta kur u nisa për në Maqedoni, që të qëndrosh në Efes për t'i porositur disa të mos japin mësim tjetër.
- Tit. 1:5** Për këtë arsye të lashë në Kretë, që ti të rregullosh punët që kanë mbetur pa u bërë dhe që, në çdo qytet, të caktosh pleq, siç të porosit...

NENI 31

Shërbenjësit, pleqtë dhe dhjakët

Ne besojmë se shërbenjësit e Fjalës së Perëndisë^a, pleqtë dhe dhjakët^b duhen zgjedhur në ofiqet e tyre të veçanta, me anë të një zgjedhjeje të ligjshme nga kisha, duke i bërë thirrje emrit të Zotit

dhe sipas rendit që na mëson Fjala e Perëndisë. Prandaj gjithsecili duhet të ketë kujdes që të mos imponojë me mënyra të papërshtatshme, por është i detyruar të presë derisa Perëndisë t'i pëlqejë që ta thërrasë; duhet të ketë dëshmi të thirrjes së vet dhe të jetë i sigurt dhe i siguruar se kjo është nga Zoti.

Sa për shërbenjësit e Fjalës së Perëndisë, ata kanë në mënyrë të barabartë të njëjtin pushtet dhe autoritet kudo që të jenë, pasi të gjithë janë shërbenjës të Krishtit^d, i vetmi Peshkop universal dhe i vetmi Kre i kishës^e.

Për më tepër, në mënyrë që ky institucion i shenjtë i Perëndisë të mos shkelet apo të fyhet, ne themi se gjithsecili duhet t'i vlerësojë shërbenjësit e Fjalës së Perëndisë dhe pleqtë e kishës së tepërmi për hir të punëve të tyre, dhe duhet të jenë në paqe me ta, pa ankesa, sherre apo zënka^f, sa më tepër që të jetë e mundur.

a **1 Tim. 5:22** Mos i vër duart askujt me ngut dhe mos u bëj pjesëtar në mëkatet e të tjerëve; ruaje veten të pastër.

b **Vep. 6:3** Prandaj, vëllezër, kërkoni midis jush shtatë burra, me dëshmi të mirë, të mbushur me Frymën e Shenjtë dhe me urtësi, të cilët do t'i vendosim në këtë detyrë.

c **Jer. 23:21** Unë nuk i kam dërguar ata profetë, por ata kanë vrapuar; nuk u kam folur atyre, por ata kanë profetizuar.

Heb. 5:4 Dhe askush nuk e merr këtë nder prej vetes së tij, po ai thirret nga Perëndia, njësoj si edhe Aaroni.

Vep. 1:23 Dhe vunë dy: Jozefin, të quajtur Barsaba, që ishte i mbiquajtur Just, dhe Matian.

Vep. 13:2 Dhe, ndërsa po kryenin shërbesën e Zotit dhe agjëronin, Fryma e Shenjtë tha: «M'i ndani veç Barnaban dhe Saulin për veprën për të cilën i kam thirrur».

d **1 Kor. 4:1** Kështu njeriu, le të na mbajë për shërbëtorë të Krishtit dhe administratorë të mistereve të Perëndisë.

1 Kor. 3:9 Ne, pra, jemi bashkëpunëtorë të Perëndisë; ju jeni ara e Perëndisë, ndërtesa e Perëndisë.

2 Kor. 5:20 Jemi, pra, ambasadorë të Krishtit, sikur Perëndia t'ju lutej nëpërmjet nesh; ju lutemi në vend të Krishtit: Pajtohuni me Perëndinë!

Vep. 26:16–17 Por çohu dhe qëndro në këmbë, sepse për këtë të jam shfaqur: që të të vë shërbyes dhe dëshmitar për ato që pe dhe për ato me të cilat do të të dëfthem, ¹⁷duke të zgjedhur ty nga populli dhe nga kombet, tek të cilët po të dërgoj tani.

e **1 Pj. 2:25** Sepse ju ishit si dele endacake, por tani ju u kthyet te bariu dhe ruajtësi i shpitrave tuaj.

1 Pj. 5:4 Dhe kur të shfaqet kryebariu, do të merrni kurorën e lavdisë që nuk fishket.

Isa. 61:1 Fryma e Zotit, ZOTI, është mbi mua, sepse ZOTI më ka vajosur për t'u dhënë një lajm të mirë të përlururve; më ka dërguar të lidh plagën e atyre që e kanë zemrën të thyer, t'u shpall çlirimin atyre në robëri, hapjen e burgut të burgosurve.

Ef. 1:22 Dhe vuri gjithçka nën këmbët e tij, edhe përmbi çdo gjë ia dha për krye kishës.

Kol. 1:18 Ai vetë është kreu i trupit, pra i kishës; ai është fillimi, i parëlinduri prej së vdekurish, që ai të bëhet i pari në të gjitha.

f **1 The. 5:12–13** Por ju lutemi, vëllezër, t'i njihni ata që mundohen midis jush dhe që janë në krye ndër ju në Zotin dhe që ju qortojnë, ¹³edhe t'i vlerësoni tej mase në dashuri për veprën e tyre. Jetoni në paqe midis jush.

1 Tim. 5:17 Pleqtë që qeverisin mirë, le të nderohen dyfish, sidomos ata që mundohen në fjalë e mësim.

Heb. 13:17 Dëgjoni udhëheqësit tuaj dhe bindjuni, sepse ata rrinë syhapur mbi shpitrat tuaj, si ata që duhet të japin llogari; që ta bëjnë këtë me gëzim dhe jo me psherëtima, sepse kjo nuk do t'ju sillte dobi.

NENI 32

Rendi dhe disiplina e kishës

Ndërkohë, ne besojmë se, ndonëse është e dobishme dhe dobiprurëse që ata që janë drejtues të kishës të caktojnë dhe të vendosin disa rregulla mes njëri-tjetrit për mbarëvajtjen e trupit të kishës, ata duhet të kujdesen seriozisht që këto rregulla të mos devijojnë nga ato gjëra që ka

caktuar Krishti, Zoti ynë i vetëm^a. Prandaj ne i hedhim poshtë të gjitha shpikjet njerëzore dhe të gjitha ligjet që mund të fusë njeriu në adhurimin e Perëndisë, në mënyrë që ta detyrojë dhe ta shtrëngojë ndërgjegjen në çfarëdolloj mënyre^b. Prandaj ne pranojmë vetëm atë gjë që priret të forcojë dhe të ruajë harmoninë dhe unitetin, si dhe t'i mbajë të gjithë njerëzit në bindje ndaj Perëndisë. Për këtë qëllim është i domosdoshëm shkishërimi ose disiplina e kishës, me të gjitha elementet që i përkasin, sipas Fjalës së Perëndisë^c.

- a **Kol. 2:6–7** Ashtu si e keni marrë Krishtin Jezus, Zotin, ashtu, pra, ecni në të, ⁷duke pasur rrënjë dhe duke u ndërtuar në të, dhe duke u forcuar në besim ashtu sikurse u mësuar, duke tepruar në të me falënderim.
- b **1 Kor. 7:23** Ju jeni blerë me një çmim, mos u bëni skllëvër të njerëzve.
Mt. 15:9 Dhe më kot më nderojnë, duke dhënë mësim për doktrina që janë urdhërime njerëzish.
Isa. 29:13 Prandaj Zoti thotë: «Meqenëse ky popull më afrohet vetëm me gojën e tij dhe më nderon me buzët e tij, ndërsa zemra e tij më rri larg dhe frika e tij ndaj meje është vetëm një urdhërim i mësuar nga njerëzit».
Gal. 5:1 Qëndroni, pra, në lirinë, me të cilën Krishti na liroi, dhe mos hyni përsëri nën zgjedhjen e skllavërisë.
Rom. 16:17–18 Tani unë ju bëj thirrje, o vëllezër, të ruheni nga ata që sjellin përçarje dhe skandale kundër doktrinës që keni mësuar dhe të largoheni nga ata; ¹⁸sepse të tillë nuk i shërbejnë Zotit tonë Jezu Krisht, por barkut të tyre, dhe me fjalë të ëmbla dhe të bukura gënjëjnë zemrat e atyre që s'dinë ligësi.
- c **Mt. 18:17** Nëse pastaj refuzon t'i dëgjojë, thuaja kishës; dhe në qoftë se refuzon të dëgjojë edhe kishën, le të jetë për ty si pagan ose tagrambledhës.
1 Kor. 5:5 T'i dorëzohet ai Satanit për prishjen e mishit, që të shpëtohet fryma në ditën e Zotit Jezus.
1 Tim. 1:20 Ndër këta janë Imeneu dhe Aleksandri, të cilët ia dorëzova Satanit që të mësojnë të mos blasfemojnë.

NENI 33

Sakramentet

Ne besojmë se Perëndia ynë i hirshëm, duke marrë parasysh dobësinë dhe pafuqitë tona, ka caktuar sakramentet për ne, duke na vulosur në këtë mënyrë premtimet e Tij^a, dhe që të shërbejnë si zotime të vullnetit të mirë dhe të hirit të Perëndisë ndaj nesh, si dhe për të na ushqyer dhe për të na forcuar besimin; Ai ia ka bashkuar ato Fjalës së Ungjillit, në mënyrë që t'ua paraqesë më mirë shqisave tona, si atë që Ai na shpall me anë të Fjalës së Tij, ashtu dhe atë që Ai kryen së brendshmi në zemrat tona, duke na vërtetuar kështu shpëtimin që na përçon Ai. Sepse ato janë shenja dhe vula të dukshme të një gjëje të brendshme dhe të padukshme, nëpërmjet të cilave Perëndia vepron në ne, me anë të fuqisë së Frymës së Shenjtë. Prandaj shenjat nuk janë boshe apo të pakuptimta, në mënyrë që të na mashtrojnë. Sepse Jezu Krishti është objekti i vërtetë që na paraqesin ato, pa të Cilin ato nuk do të kishin kurrfarë vlere^b.

Për më tepër, ne jemi të kënaqur me numrin e sakramenteve që ka caktuar Krishti, Zoti ynë, të cilat janë vetëm dy: pra, sakramenti i Pagëzimit dhe ai i Darkës së Shenjtë të Zotit tonë Jezu Krisht^c.

- a **Rom. 4:11** Edhe mori shenjën e rrethprerjes, si vulë të drejtësisë për besimin që kishte pasur kur ishte ende i parrethprerë, me qëllim që të ishte ati i gjithë atyre që besojnë edhe se janë të parrethprerë, me qëllim që edhe atyre t'u llogaritet drejtësia.
Zan. 9:13 Unë e vendos ylberin tim në një re dhe do të shërbejë si shenjë për besëlidhjen e përfunduar midis meje dhe tokës.
Zan. 17:11 Dhe do të rrethpiteni në mishin e lafshës suaj; dhe kjo do të jetë një shenjë e besëlidhjes midis meje dhe jush.
- b **Kol. 2:11** Në të cilin ju edhe u rrethpretë me rrethprerjen që nuk u bë me dorë, nëpërmjet zhveshjes së trupit mëkatar të mishit, me anë të rrethprerjes së Krishtit...

Kol. 2:17 Këto gjëra janë hija e atyre që kanë për të ardhur; por trupi është i Krishtit.

1 Kor. 5:7 Fshijeni, pra, majanë e vjetër, që të jeni një brumë i ri, siç jeni pa maja; sepse pashka jonë, që është Krishti, u flijua për ne.

c **Mt. 26:36** Atëherë Jezusi shkoi bashkë me ta në një vend, që quhej Gjetsemani, dhe u tha dishepujve: «Uluni këtu, gjersa të shkoj atje dhe të lutem».

Mt. 28:19 Shkoni, pra, dhe bëni dishepuj të gjitha kombet duke i pagëzuar në emër të Atit e të Birit e të Frymës së Shenjtë.

NENI 34

Pagëzimi i Shenjtë

Ne besojmë dhe rrëfejmë se Jezu Krishti, i Cili është përmbushja e ligjit^a, u ka dhënë fund, me anë të derdhjes së gjakut të Vet, të gjitha derdhjeve të tjera të gjakut që njerëzit mund ose duan të bëjnë, si pajtim ose shlyerje për mëkatën; dhe se, pasi shfuqizoi rrethprerjen, e cila ishte bërë me gjak, Ai caktoi sakramentin e Pagëzimit^b, në vend të saj; me anë të të cilit, ne pranohe mi në kishën e Perëndisë dhe ndahemi nga të gjithë njerëzit e tjerë dhe nga fetë e huaja, në mënyrë që t'i përkasim plotësisht Atij, shenjën dhe simbolin e të cilit mbajmë; dhe i cili na shërben si dëshmi se Ai do të jetë përjetë Perëndia dhe Ati ynë i hirshëm.

Prandaj Ai i ka porositur të gjithë ata që janë të Tijtë që të pagëzohen me ujë të pastër në emër të Atit, të Birit e të Frymës së Shenjtë^c, duke na bërë të ditur se, ashtu si uji lan papastërtinë e trupit, kur derdhet mbi të dhe shihet në trupin e të pagëzuarit, kur spërkatet mbi të, kështu edhe gjaku i Krishtit, me anë të fuqisë së Frymës së Shenjtë, e spërkat së brendshmi shpirtin, e pastron nga mëkatet dhe na rilind duke na kthyer nga bij të zemërimit në bij të Perëndisë^d. Jo se kjo kryhet nga uji i jashtëm, por nga spërkatja e gjakut të çmuar të Birit të Perëndisë^e, i Cili është Deti ynë i Kuq, përmes të cilit duhet të kalojmë për t'i shpëtuar tiranisë së Faraonit, pra djallit, dhe për të hyrë në tokën frymërore të Kanaanit.

Kështu, shërbenjësit nga ana e tyre kryejnë sakramentin dhe atë që është e dukshme^f, por Zoti ynë na jep atë që nënkuptohet nga ky sakrament, pra, dhuratat dhe hirin e padukshëm; duke na larë, duke na pastruar dhe duke na e shpëlarë shpirtin nga çdo ndotje dhe padrejtësi; duke na ripërtërirë zemrën dhe duke na e mbushur me çdo ngushëllim; duke na dhënë një siguri të vërtetë për mirësinë e Tij atërore; dhe duke na veshur njeriun e ri e duke na zhveshur njeriun e vjetër me të gjitha veprat e tij^g.

Prandaj ne besojmë se çdo njeri që dëshiron seriozisht të fitojë jetën e përjetshme, duhet të pagëzohet vetëm një herë me këtë pagëzim të vetëm, pa e përsëritur më kurrëⁱ, pasi ne nuk mund të lindemi dy herë. Po kështu, ky pagëzim nuk na vlen vetëm për momentin kur uji derdhet mbi ne dhe merret prej nesh, por dhe gjatë gjithë pjesës tjetër të jetës^j.

Për këtë arsye ne e përçmojmë gabimin e anabaptistëve, të cilët nuk mjaftohen me pagëzimin e vetëm që kanë marrë dikur, madje për më tepër e dënojnë pagëzimin e foshnjave të besimtarëve, të cilët ne besojmë se duhen pagëzuar dhe duhen vulosur me shenjën e besëlidhjes^k, ashtu siç rrethpriteshin dikur fëmijët e Izraelit^l për të njëjtat premtime që u bëhen dhe fëmijëve tanë. Dhe me të vërtetë, Krishti e derdhi gjakun e Vet, sa për pastrimin e besimtarëve të rritur, aq dhe për pastrimin e fëmijëve të besimtarëve^m; prandaj ata duhet të marrin shenjën dhe sakramentin e asaj që ka kryer Krishti për ta; siç urdhëroi Zoti edhe në ligj, që ata të bëheshin pjesëmarrës të sakramentit të vuajtjes dhe të vdekjes së Krishtit pak pasi lindeshin, duke ofruar

për ta një qengj, i cili ishte sakrament i Jezu Krishtit⁹. Për më tepër, ajo që ishte rrethprerja për judenjtë është dhe pagëzimi për fëmijët tanë. Dhe për këtë arsye apostulli Pali e quan pagëzimin *rrethprerja e Krishtit*⁹.

- a **Rom. 10:4** Sepse fundi i ligjit është Krishti, për drejtësi të kujtdo që beson.
- b **Kol. 2:11** Në të cilin ju edhe u rrethpretë me rrethprerjen që nuk u bë me dorë, nëpërmjet zhveshjes së trupit mëkatar të mishit, me anë të rrethprerjes së Krishtit...
1 Pj. 3:21 Si kundërfornë e kësaj, pagëzimi; na shpëton tani edhe ne, jo heqja e ndyrësisë së mishit, por kërkesa për një ndërgjegje të mirë ndaj Perëndisë, nëpërmjet ringjalljes së Jezu Krishtit.
1 Kor. 10:2 Dhe të gjithë u pagëzuan mbi Moisiun në re dhe në det.
- c **Mt. 28:19** Shkoni, pra, dhe bëni dishepuj të gjitha kombet duke i pagëzuar në emër të Atit e të Birit e të Frymës së Shenjtë.
1 Kor. 6:11 Dhe të tillë qetë disa prej jush; por u latë, por u shenjtëruat, por u drejtësuar në emër të Zotit Jezus dhe nëpërmjet Frymës së Perëndisë tonë.
Tit. 3:5 Na shpëtoi jo me anë të veprave të drejta, që ne bëmë, por sipas mëshirës së tij, me anë të larjes së rilindjes dhe të ripërtëritjes së Frymës së Shenjtë.
Heb. 9:14 Aq më shumë gjaku i Krishtit, i cili me anë të Frymës së përjetshëm ia ofroi veten e tij të patëmetë Perëndisë, do ta pastrojë ndërgjegjen tuaj nga veprat e vdekura për t'i shërbyer Perëndisë së gjallë!
1 Gjo. 1:7 Por, po të ecim në dritë, sikurse ai është në dritë, kemi bashkësi me njëri-tjetrin, dhe gjaku i Jezu Krishtit, Birit të tij, na pastron nga çdo mëkat.
Zbu. 1:6 Dhe na bëri mbretër dhe priftër për Perëndinë dhe Atin e tij, atij i qoftë lavdi dhe pushtet në jetë të jetëve. Amen!
- e **Gjo. 19:34** Por njëri nga ushtarët ia tejshtoi brinjën me një heshtë, dhe menjëherë i doli gjak e ujë.
- f **Mt. 3:11** Unë po ju pagëzoj me ujë, për pendim; por ai që vjen pas meje është më i fortë se unë, të cilit nuk jam i denjë as t'i mbaj sandalet; ai do t'ju pagëzojë me Frymën e Shenjtë dhe me zjarr.
1 Kor. 3:5 Kush është, pra, Pali dhe kush është Apoli, veçse shërbenjës me anë të të cilëve ju besuat, edhe ashtu si Zoti i dha gjithsecilit?
1 Kor. 3:7 Kështu, pra, as ai që mbjell, as ai që ujit, nuk është gjë, por Perëndia që rrit.
Rom. 6:3 A nuk e dini se ne të gjithë që u pagëzuam në Jezu Krishtin, u pagëzuam në vdekjen e tij?
- g **Ef. 5:26** Që ta shenjtërojë, pasi e pastroi me larjen e ujit me anë të fjalës.
Vep. 22:16 Dhe tani ç'pret? Çohu dhe pagëzohu dhe lahu nga mëkatet e tua, duke thirrur emrin e Zotit.
1 Pj. 3:21 Si kundërfornë e kësaj, pagëzimi; na shpëton tani edhe ne, jo heqja e ndyrësisë së mishit, por kërkesa për një ndërgjegje të mirë ndaj Perëndisë, nëpërmjet ringjalljes së Jezu Krishtit.
- h **Gal. 3:27** Sepse sa veta u pagëzuar në Krishtin, Krishtin keni veshur.
1 Kor. 12:13 Sepse të gjithë ne jemi pagëzuar në një Frymë të vetëm në një trup, qofshin hebrenj apo grekë, skllëvër a të lirë, dhe të gjithë jemi ujitur në një Frymë.
Ef. 4:22–24 ...që për sa i përket sjelljes së mëparshme, të zhvishni njeriun e vjetër që prishet sipas epsheve mashtruese, ²³dhe të përtëriheni në frymën e mendjes suaj ²⁴dhe të vishni njeriun e ri, të krijuar sipas Perëndisë në drejtësinë dhe shenjtërinë e së vërtetës.
- i **Mr. 16:16** Ai që beson dhe pagëzohet do të shpëtohet; por ai që nuk beson, do të dënohet.
Mt. 18:19 Përsëri po ju them se, në qoftë se dy prej jush bien në ujdin mbi tokë të kërkojnë çfarëdo gjëje, kjo do t'u jepet atyre nga Ati im në qiej.
Ef. 4:5 Një Zot, një besim, një pagëzim.
Heb. 6:2 E doktrinës së pagëzimeve dhe e vënies së duarve dhe e ringjalljes së të vdekurve dhe e gjyqit të përjetshëm...
- j **Vep. 2:38** Atëherë Pjetri u tha atyre: «Pendohuni dhe secili nga ju le të pagëzohet në emër të Jezu Krishtit për faljen e mëkateve; dhe ju do të merrni dhuratën e Frymës së Shenjtë.
Vep. 8:16 Sepse ende nuk kishte zbritur mbi asnjërin prej tyre, por vetëm ishin pagëzuar në emrin e Zotit Jezus.
- k **Mt. 19:14** Por Jezusi tha: «I lini fëmijët e vegjël dhe mos i ndaloni të vijnë tek unë, sepse për të tillë është mbretëria e qiejve».
1 Kor. 7:14 Sepse burri jobesimtar është shenjtëruar nëpërmjet gruas, dhe gruaja jobesimtare është shenjtëruar nëpërmjet burrit, sepse përndryshe fëmijët do të ishin të papastër; por kështu janë të shenjtë.
- l **Zan. 17:11–12** Dhe do të rrethpiteni në mishin e lafshës suaj; dhe kjo do të jetë një shenjë e besëlidhjes midis meje dhe jush. ¹²Në moshën tetëditësh, çdo maskull i juaj do të rrethpriet, dhe kjo nga një brez në

- tjetrin, qoftë ai i lindur në shtëpi, qoftë ai i blerë me para nga çdo i huaj që nuk është nga pasardhja jote.
- m **Kol. 2:11–12** ...në të cilin ju edhe u rrethpretë me rrethprerjen që nuk u bë me dorë, nëpërmjet zhveshjes së trupit mëkatar të mishit, me anë të rrethprerjes së Krishtit: ¹²të varrosur bashkë me të nëpërmjet pagëzimit, ju edhe u ringjallët bashkë me të, përmes besimit në veprueshmërinë e Perëndisë, që e ka ringjallur prej së vdekurish.
- n **Gjo. 1:29** Të nesërmen, Gjoni e pa Jezusin që po vinte drejt tij dhe tha: «Ja, Qengji i Perëndisë, që ngre mëkatin e botës!»
- Lev. 12:6** Kur të plotësohen ditët e pastrimit të saj, pavarësisht nëse është fjalë për një djalë apo vajzë, do t'i çojë priftit, në hyrje të çadrës së mbledhjes, një qengi motak si holokaust dhe një pëllumb të ri ose një turtull si flijim për mëkatin.
- o **Kol. 2:11** Në të cilin ju edhe u rrethpretë me rrethprerjen që nuk u bë me dorë, nëpërmjet zhveshjes së trupit mëkatar të mishit, me anë të rrethprerjes së Krishtit...

NENI 35

Darka e Shenjtë e Zotit tonë Jezu Krisht

Ne besojmë dhe rrëfejmë se Shpëtimtari ynë Jezu Krisht e urdhëroi dhe e caktoi sakramentin e Darkës së Shenjtë^a për t'i forcuar dhe për t'i mbështetur ata që Ai tashmë i ka rilindur dhe i ka përfshirë në familjen e Vet, e cila është Kisha e Tij.

Tani, ata që janë të rilindur kanë në vetvete një jetë të dyfishtë^b; një jetë trupore dhe të përkohshme, të cilën e kanë marrë nga lindja e parë dhe që e kanë të përbashkët të gjithë njerëzit; dhe një jetë tjetër, frymërore dhe qiellore, që u jepet në lindjen e tyre të dytë^c, e cila prodhohet nga Fjala e Ungjillit^d, në bashkësinë e trupit të Krishtit; dhe kjo jetë nuk është e të gjithëve, por vetëm e të zgjedhurve të Perëndisë^e. Në mënyrë të ngjashme, për mbështetjen e jetës trupore dhe tokësore, Perëndia na ka dhënë bukën tokësore dhe të zakonshme, e cila i shërben kësaj jete dhe është e përbashkët për të gjithë njerëzit, njësoj si vetë jeta. Por, për mbështetjen e jetës frymërore dhe qiellore që kanë besimtarët, Ai ka dërguar një Bukë të gjallë, e cila zbriti nga qielli, pra Jezu Krishtin^f, i Cili ushqen dhe përforcon jetën frymërore të besimtarëve, kur ata e hanë, pra kur e përvetësojnë dhe e pranojnë me anë të besimit në frymë^g.

Në mënyrë që të na e paraqesë këtë bukë frymërore dhe qiellore, Krishti ka caktuar një bukë tokësore dhe të dukshme, si sakrament të trupit të Vet, dhe verën si sakrament të gjakut të Vet^h, që, me anë të tyre të na dëshmojë se, ashtu siç marrim dhe mbajmë me siguri këtë sakrament në dorën tonë, e hamë dhe e pimë me gojë, dhe, i cili, më pas na forcon jetën, kështu dhe me po aq siguri ne marrim me anë të besimit (i cili është dora dhe goja e frymës) trupin dhe gjakun e vërtetë të Krishtit, Shpëtimtarit tonë të vetëm, në shpirtin tonë, për mbështetjen e jetës frymëroreⁱ.

Kështu, siç është e sigurt dhe përtej çdo dyshimi se Jezu Krishti nuk na e ka urdhëruar më kot kryerjen e sakramenteve të Tij, kështu Ai vepron në ne gjithçka që na paraqet me anë të këtyre shenjave të shenjta, ndonëse mënyra se si kryhet kjo e tejkalon zgjuarsinë tonë dhe nuk mund ta rrokim dot, pasi veprimet e Frymës së Shenjtë janë të fshehta dhe të pakapshme. Ndërkohë ne nuk gabojmë kur themi se ajo që hahet ose pihet prej nesh është trupi i vërtetë e i natyrshëm dhe gjaku i vërtetë i Krishtit^j. Por mënyra se si ushqehemi me të nuk është me anë të gojës, por me anë të frymës, nëpërmjet besimit. Pra, kështu, ndonëse Krishti ulet gjithmonë në të djathtë të Atit të Vet në qiej^k, Ai nuk pushon së na bëri pjesëmarrës në Të, me anë të besimit. Kjo festë është një tryezë frymërore, ku Krishti na e komunikon Vetën me të gjitha dobitë e Tij dhe aty na jep të shijojmë Atë Vetë, si dhe meritat e vuajtjeve dhe të vdekjes së Tij^l; duke na

ushqyer, duke na forcuar dhe duke na e ngushëlluar shpirtin tonë të varfër dhe pa ngushëllim, me anë të ngrënies së mishit të Tij, duke na e ngjallur dhe duke na e freskuar shpirtin me anë të pirjes së gjakut të Tij^m.

Më tej, ndonëse sakramentet lidhen me realitetin që përfaqësojnë, gjithsesi nuk merren të dyja nga të gjithë njerëzit. I papërshpirtshëmi vërtet që e merr sakramentin për dënimin e vetⁿ, por nuk e merr të vërtetën e sakramentit, ashtu si Juda dhe Simon Magjistari që vërtet e morën të dy sakramentin, por jo Krishtin që nënkuptohej prej Tij – marrës të Tij janë vetëm besimtarët.

Së fundi, këtë sakrament të shenjtë e marrim në asamblenë e popullit të Perëndisë, me përlulesi dhe nderim^o, duke ruajtur ndër ne përkujtimin e shenjtë të vdekjes së Krishtit, Shpëtimtarit tonë, me falënderim, duke bërë aty rrëfimin e besimit tonë dhe të fesë së krishterë. Prandaj askush nuk duhet të vijë te kjo tryezë, pa e shqyrtuar më parë veten, ashtu siç duhet, se mos, duke ngrënë nga kjo bukë dhe duke pirë nga kjo kupë, ha dhe pi gjykim për veten^p. Me një fjalë, nga zbatimi i këtij sakramenti të shenjtë, ne nxitemi për një dashuri të zjarrtë ndaj Perëndisë dhe të afërmit.

Prandaj ne hedhim poshtë çdo përzjerje dhe shpikje të dënueshme që njerëzit ua kanë shtuar sakramenteve dhe i kanë përzjer me to, duke i përdhosur; por pohojmë se duhet të kënaqemi me porosinë që na kanë mësuar Krishti dhe apostujt e Tij dhe se duhet të flasim për to, ashtu siç folën ata.

- a **Mt. 26:26** Dhe ndërsa ata po hanin, Jezusi mori bukën, dhe e bekoj, dhe e theu, dhe ua dha dishepujve dhe tha: «Merrni, hani; ky është trupi im».
- Mr. 14:22** Dhe, ndërsa ata po hanin, Jezusi mori bukë, e bekoj, e theu dhe ua dha atyre duke thënë: «Merrni, hani; ky është trupi im».
- Lu. 22:19** Dhe mori bukë, falënderoi, e theu dhe ua dha atyre duke thënë: «Ky është trupi im, që jepet për ju; bëni këtë në përkujtimin tim».
- 1 Kor. 11:23–25** Sepse unë mora nga Zoti atë që ju transmetova edhe juve; se Zoti Jezus, në atë natë që po tradhetohej, mori bukë ²⁴dhe, si falënderoi, e theu dhe tha: «Merrni, hani; ky është trupi im që thyhet për ju; bëni këtë në përkujtimin tim». ²⁵Gjithashtu, pas darkës, mori edhe kupën, duke thënë: «Kjo kupë është besëlidhja e re në gjakun tim; bëni këtë sa herë që të pini, në përkujtimin tim».
- b **Gjo. 3:6** Ç'ka lindur nga mishi, është mish; dhe ç'ka lindur nga Fryma, është frymë.
- c **Gjo. 3:5** Jezusi iu përgjigj: «Në të vërtetë, në të vërtetë po të them se, kush nuk lind nga uji dhe nga Fryma, ai nuk mund të hyjë në mbretërinë e Perëndisë».
- d **Gjo. 5:23** Që të gjithë ta nderojnë Birin ashtu siç nderojnë Atin; kush nuk e nderon Birin, nuk nderon Atin, që e ka dërguar.
- Gjo. 5:25** Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Po vjen ora, madje ka ardhur, kur të vdekurit do të dëgjojnë zërin e Birit të Perëndisë, dhe ata që e dëgjojnë do të jetojnë.
- e **1 Gjo. 5:12** Ai, që ka Birin, ka jetën; ai, që nuk ka Birin e Perëndisë, nuk ka jetën.
- Gjo. 10:28** Dhe unë i jap atyre jetë të përjetshme dhe nuk do të humbasin aspak, përjetë, dhe askush nuk do t'i rrëmbejë nga dora ime.
- f **Gjo. 6:32–33** Atëherë Jezusi u tha atyre: «Në të vërtetë, në të vërtetë, ju them: Nuk jua ka dhënë Moisiu bukën prej qiellit, por Ati im jua jep bukën e vërtetë prej qiellit. ³³Sepse buka e Perëndisë është ai që zbret prej qiellit dhe i jep jetë botës».
- Gjo. 6:51** «Unë jam buka e gjallë që zbret nga qielli; kush ha nga kjo bukë, do të jetojë përjetë; dhe buka që unë do të jap është mishi im, që unë do ta jap për jetën e botës».
- g **Gjo. 6:63** Është Fryma që jep jetë; mishi nuk vlen asgjë; fjalët që unë po ju them janë frymë dhe janë jetë.
- h **Mr. 6:26** Jezusi iu përgjigj atyre dhe u tha: «Në të vërtetë, në të vërtetë ju them: ju më kërkoni, jo pse patë shenja, por sepse keni ngrënë nga bukët dhe u ngopët».
- i **1 Kor. 10:16–17** ...kupa e bekimit, që ne bekojmë, a nuk është vallë bashkësia e gjakut të Krishtit? Buka që ne thejtmë, a nuk është vallë bashkësia e trupit të Krishtit? ¹⁷Sepse ne të shumtit, jemi një bukë, një trup, sepse të gjithë marrim pjesë në të vetmen bukë.

- Ef. 3:17** Që Krishti të banojë në zemrat tuaja me anë të besimit, dhe ju të jeni të rrënjosur dhe të themeluar në dashuri.
- Gjo. 6:35** Dhe Jezusi u tha atyre: «Unë jam buka e jetës; ai që vjen tek unë nuk do të ketë uri dhe ai që beson në mua, nuk do të ketë më kurrë etje...»
- j **Gjo. 6:55–56** Sepse mishi im është me të vërtetë ushqim dhe gjaku im është me të vërtetë pije. ⁵⁶Kush ha mishin tim dhe pi gjakun tim, mbetet në mua dhe unë në të.
- 1 Kor. 10:16** Kupa e bekimit, që ne bekojmë, a nuk është vallë bashkësia e gjakut të Krishtit? Buka që ne thyejmë, a nuk është vallë bashkësia e trupit të Krishtit?
- k **Vep. 3:21** Të cilin qielli duhet ta pranojë deri në kohën e ripërtëritjes së të gjitha gjërave, të cilat Perëndia i ka folur nëpërmjet gojës së gjithë profetëve të tij të shenjtë, që nga fillimi i botës.
- Mr. 16:19** Zoti, pra, mbasi u foli atyre, u mor në qiell dhe u ul në të djathtë të Perëndisë.
- Mt. 26:11** Sepse të varfrit do t'i keni përherë me ju, por mua nuk do të më keni përherë.
- l **Mt. 26:26** Dhe ndërsa ata po hanin, Jezusi mori bukën, dhe e bekoji, dhe e theu, dhe ua dha dishepujve dhe tha: «Merrni, hani; ky është trupi im».
- Lu. 22:19–20** Dhe mori bukë, falënderoi, e theu dhe ua dha atyre duke thënë: «Ky është trupi im, që jepet për ju; bëni këtë në përkujtimin tim». ²⁰Po kështu, pas darkës, mori edhe kupën duke thënë: «Kjo kupë është besëlidhja e re në gjakun tim, që derdhet për ju».
- 1 Kor. 10:2–4** ...dhe të gjithë u pagëzuan mbi Moisiun në re dhe në det, ³dhe të gjithë hëngrën të njëjtin ushqim frymëror, ⁴dhe të gjithë pinë të njëjtën pije frymërore, sepse pinin prej shkëmbit frymëror që i ndiqte; edhe ky shkëmb ishte Krishti.
- m **Isa. 55:2** Pse shpenzoni para për atë që nuk është bukë dhe fryt i mundit tuaj, për atë që nuk të ngop? Dëgjomëni me kujdes dhe do të hani atë që është e mirë dhe shpirti juaj do të shijojë ushqime të shijshme.
- Rom. 8:22–23** Sepse e dimë se deri tani mbarë krijesa psherëtin bashkë dhe ndodhet bashkë në dhimbjet e lindjes. ²³Dhe jo vetëm kaq, por edhe ne vetë që kemi frytin e parë të Frymës, psherëtimë në veten tonë, duke pritur me durim birërimin, shpengimin e trupit tonë.
- n **1 Kor. 11:29** Sepse ai që ha dhe pi padenjësisht, ha dhe pi një dënim për veten e tij, sepse nuk e dallon trupin e Zotit.
- 2 Kor. 6:14–15** Mos hyni në një zgjedhë bashkë me jobesimtarët, sepse ç'lidhje ka drejtësia me paudhësinë? Dhe çfarë bashkësie ka drita me errësirën? ¹⁵Dhe ç'harmonia ka Krishti me Belialin? Ose ç'pjesë ka besimtarin me jobesimtarin?
- 1 Kor. 2:14** Dhe njeriu natyror nuk i pranon gjërat e Frymës së Perëndisë; sepse për të janë marrëzi dhe nuk mund t'i njohë; sepse ato hetohen frymërisht.
- o **Vep. 2:42** Por ata ishin ngulmues në mësimin e apostujve dhe në bashkësi dhe në thyerjen e bukës dhe në lutje
- Vep. 20:7** Por ditën e parë të javës, kur ishin mbledhur dishepujt për të thyer bukën, Pali, i cili duhet të nisej të nesërmen, bisedonte me ta dhe e zgjaste fjalën deri në mesnatë.
- p **1 Kor. 11:27–28** Prandaj ai që ha nga kjo bukë ose pi nga kjo kupë e Zotit padenjësisht, do të jetë fajtor i trupit dhe i gjakut të Zotit. ²⁸Por njeriu le të shqyrtojë vetveten dhe kështu të hajë nga buka e të pijë nga kupa.

NENI 36

Magjistratët (Qeveria civile)

Ne besojmë se, për shkak të zvetënimit të njerëzimit, Perëndia ynë i hirshëm ka caktuar mbretër, princër dhe magjistratë^a, duke dashur që bota të qeveriset nga disa ligje dhe politika, me synim që të përmbahet shturja e njerëzve dhe që gjithçka ndër ta të kryhet me rregullin dhe hijeshinë e duhur. Për këtë qëllim, Ai e ka pajisur magjistraturën me shtatë, për ndëshkimin e keqbërësve dhe për mbrojtjen e atyre që veprojnë mirë.

Ofiqi i tyre nuk është vetëm që të kujdesen dhe të mbikëqyrin mbarëvajtjen e shtetit civil, por edhe të mbrojnë shërbesën e shenjtë, dhe në këtë mënyrë të shmangin dhe të ndalojnë gjithë idhujtarinë dhe adhurimin e rremë^b; që mbretëria e antikrishtit të mund të shkatërrohet

dhe të përkrahet Mbretëria e Krishtit. Prandaj ata duhet ta mbështesin predikimin e Fjalës së Ungjillit kudo, që Perëndia të mund të nderohet dhe të adhurohet nga çdo njeri, ashtu siç urdhëron Ai në Fjalën e Vet.

Për më tepër është detyra dhe detyrimi i kujtdo, në çfarëdo rangu, cilësie apo gjendjeje që të jetë, që t'u nënshtrohet magjistratëve^e; t'i nderojë^d, t'u tregojë nderimin dhe respektin e duhur dhe t'u bindet në të gjitha gjërat që nuk janë në kundërshtim me Fjalën e Perëndisë^e; të përgjërohet për ta në lutjet e tij, që Perëndia t'i drejtojë dhe t'i udhëheqë në të gjitha udhët e tyre, dhe që të mund të bëjmë një jetë të qetë dhe të paqtë me çdo përshpirtshmëri dhe nder^f.

Prandaj ne i hedhim poshtë bindjet e anabaptistëve dhe të njerëzve të tjerë turbullues, dhe në përgjithësi ata që refuzojnë pushtetet e larta dhe magjistratët, që duan të rrenojnë drejtësinë^g, të fusin ndarjen kolektive të të mirave dhe ta pështjellojnë hijeshinë dhe rendin e mirë që ka përcaktuar Perëndia ndër njerëzit^h.

a **Eks. 18:20** Mësoju atyre statutet dhe ligjet dhe tregoju rrugën nëpër të cilën duhet të ecin dhe atë që duhet të bëjnë.

Rom. 13:1 Çdo njeri le t'i nënshtrohet pushteteve të sipërme, sepse nuk ka pushtet veçse prej Perëndisë; dhe pushtetet që janë, janë caktuar nga Perëndia.

Fja. 8:15 Nëpërmjet meje mbretërojnë mbretërit dhe princat vendosin drejtësinë.

Jer. 21:12 «...O shtëpi e Davidit», kështu thotë ZOTI: «Ushtroi gjykimin që në mëngjes dhe çlirojeni atë që e kanë vjedhur nga dora e shtypësit, që zemërimi im të mos shpërthejë si zjarr dhe të djegë, pa mundur njeri ta shuajë, për shkak të ligësisë së veprimeve tuaja...»

Jer. 22:2-3 ...duke thënë: Dëgjo fjalën e ZOTIT, o mbret i Judës, që rri ulur mbi fronin e Davidit, ti, shërbëtorët e tu dhe populli yt, që hyni nëpër këto porta. ³Kështu thotë ZOTI: Veproni me ndershmëri dhe drejtësi, çlirojeni atë që e kanë vjedhur nga dora e shtypësit, mos i bini më qafë dhe mos ushtroi dhunë kundër të huajit, jetimit dhe gruas së ve dhe mos derdhni gjak të pafaj në këtë vend.

Psa. 82:1 I këndon mi gëzim Perëndisë, forcës sonë; lëshoni britma gëzimi për Perëndinë e Jakobit.

Psa. 82:6 Unë kam thënë: «Ju jeni perëndi, jeni të gjithë bijtë e Shumë të Lartit».

Psa. 101:2 Do të kujdesem të bëj një jetë të ndershme. Kur do të vish tek unë? Do të eci me zemër të pastër brenda shtëpisë sime.

LiP. 1:15-16 Atëherë mora prijësit e fiseve tuaja, njerëz të urtë dhe me përvojë, dhe i caktova si prijësit tuaj, prijës të mijërave, të qindrave të pesëdhjetëve, të dhjetërave dhe oficerë të fiseve tuaja. ¹⁶Në atë kohë u dhashë këtë urdhër gjykatësve tuaj, duke thënë: «Dëgjoni dhe gjykoni me drejtësi grindjet midis vëllezërve tuaj, midis një njeriu dhe të vëllait ose të huajit që ndodhet pranë tij».

LiP. 16:18 Do të caktosh gjykatës dhe zyrtarë brenda portave të tua për çdo fis tëndin, në të gjitha qytetet që ZOTI, Perëndia yt, të jep; dhe ata do ta gjykojnë popullin me vendime të drejta.

LiP. 17:15 Do të caktosh mbi ty mbretin që ZOTI, Perëndia yt, ka për të zgjedhur. Do të caktosh mbi ty një mbret të zgjedhur midis vëllezërve të tu; nuk mund të caktosh mbi ty një të huaj që të mos jetë vëllai yt.

Dan. 2:21 Ai ndryshon kohërat dhe stinët, i ul mbretërit dhe i larton, u jep dituri të urtëve dhe dije atyre që kanë mend.

Dan. 2:37 Ti, o mbret, je mbreti i mbretërve, sepse Perëndia i qiellit të ka dhënë mbretërinë, pushtetin, forcën dhe lavdinë.

Dan. 5:18 O mbret, Perëndia Shumë i Lartë i kishte dhënë Nebukadnetsarit, atit tënd, mbretëri, madhësi, lavdi dhe madhëri.

b **Isa. 49:23** Mbretërit do të jenë baballarët tuaj birësues dhe mbretëreshat e tyre do të jenë tajat tuaja; ata do të bien përmbys para teje me fytyrën përtokë dhe do të lëpijnë pluhurin e këmbëve të tua; kështu do të mësosh që unë jam ZOTI dhe ata që shpresojnë tek unë nuk do të turpërohen.

Isa. 49:25 Po, kështu thotë ZOTI: «Edhe i burgosuri do të çohet tutje dhe preja e tiranit do të shpëtohet. Unë vetë do të luftoj me atë që lufton me ty dhe do të shpëtoj bijtë e tu».

1 Mbr. 15:12 Dëboi nga vendi ata që merrshin me kurvëri të shenjta dhe tërë idhujt e krijuar nga etërit e tij.

2 Mbr. 23:2-4 Mbreti u ngjit pastaj në Shtëpinë e ZOTIT dhe me të u ngjitën tërë njerëzit e Judës, tërë banorët e Jerusalemit, priftërinjtë, profetët dhe tërë populli, nga më i madhi deri te më i vogli; dhe ai lexoi në prani të tyre tërë fjalët e librit të besëlidhjes, që ishte gjetur në Shtëpinë e ZOTIT. ³Pastaj mbreti, duke

qëndruar më këmbë mbi podium, lidhi një besëlidhje përpara ZOTIT, duke u zotuar të ndiqte ZOTIN, të respektonte porosinë dhe statutet e tij me gjithë zemër dhe me gjithë shpirt, për të zbatuar fjalët e kësaj besëlidhjeje, të shkruara në atë libër. Tërë populli e pranoi besëlidhjen. 'Mbreti urdhëroi pastaj kryepriiftin Hilkiyah, priftërinjtë e rangut të dytë dhe derëtarët të çonin jashtë tempullit të ZOTIT objektet që ishin ndërtuar për Baalin, për Asherahun dhe për ushtrinë e qiellit; pastaj i dogjën jashtë Jerusemit, në fushat e Kidronit, dhe hirin e tyre e çuan në Bethel.

- c **Tit. 3:1** U kujto atyre që t'u nënshtrohen principatave dhe pushteteve, të jenë të bindur, gati për çdo vepër të mirë.
Rom. 13:1 Çdo njeri le t'i nënshtrohet pushteteve të sipërme, sepse nuk ka pushtet veçse prej Perëndisë; dhe pushtetet që janë, janë caktuar nga Perëndia.
- d **Mr. 12:17** Dhe Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: «I jepni Cezarit atë që është e Cezarit, dhe Perëndisë atë që është e Perëndisë». Dhe ata u çuditën nga ai.
Mt. 17:24 Por kur erdhën në Kapernaum, vjelësit e didrahmave iu afruan Pjetrit dhe thanë: «Mësuesi juaj a nuk e paguan didrahmen e tempullit?».
- e **Vep. 4:17-19** «...por, që kjo të mos përhapet më shumë në popull, t'i kërcënojmë rreptë të mos i flasin më asnjëri në këtë emër». ¹⁸Dhe, si i thirrën, u dhanë urdhër atyre të mos flasin fare dhe as të mësojnë në emër të Jezusit. ¹⁹Por Pjetri dhe Gjoni, duke iu përgjigjur atyre, thanë: «Gjykoni ju, nëse është e drejtë para Perëndisë t'ju dëgjojmë më shumë ju sesa Perëndinë».
Vep. 5:29 Por Pjetri dhe apostujt, duke u përgjigjur, thanë: «Duhet t'i bindemi Perëndisë më shumë sesa njerëzve».
Ose. 5:11 Efraimi është një shtypës dhe një shkelës i drejtësisë, sepse ka ndjekur me vendosmëri urdhrat njerëzorë.
- f **Jer. 29:7** Kërkoni të mirën e qytetit ku ju kam çuar në robëri dhe lutjuni ZOTIT për të, sepse mirëqenia juaj varet nga mirëqenia e tij.
1 Tim. 2:1-2 Bëj thirrje, pra, para së gjithash, të bëhen përgjërime, lutje, ndërhyrje dhe falënderime për të gjithë njerëzit, ²për mbretërit e për të gjithë ata që janë në pozitë të lartë, që të mund të shkojmë një jetë të qetë dhe të paqetë në çdo përshtetshmëri dhe nder.
- g **2 Pj. 2:10** Sidomos ata që shkojnë pas mishit në epshin e fëlliqësisë dhe e përbuzin pushtetin. Ata janë të paturpshëm, arrogantë dhe nuk dridhen të blasfemojnë për dinjitetet...
- h **Jud. 1:8** Gjithashtu edhe këta, duke parë ëndrra, nga njëra anë e ndotin mishin, nga ana tjetër përbuzin pushtetin dhe blasfemojnë dinjitetet.
Jud. 1:10 Por këta shajnë të gjitha gjërat që nuk i dinë, dhe për të gjitha gjërat, që njohin prej natyre, si shtazë pa arsye, në këto gjëra prishin veten.

NENI 37

Gjykimi i fundit

Së fundi, sipas Fjalës së Perëndisë, ne besojmë se, kur të vijë koha e përcaktuar nga Zoti (që është e panjohur për njerëzit)^a dhe, kur të plotësohet numri i të zgjedhurve, Zoti ynë Jezu Krisht do të vijë nga qielli, trupërisht dhe dukshëm, ashtu siç u ngjit^b, me lavdi të madhe dhe me madhështi, për ta shpallur Vetën Gjykatës të të gjallëve dhe të të vdekurve^c, duke e djegur këtë botë të vjetër me zjarr dhe flakë, për ta pastruar^d.

Atëherë të gjithë njerëzit do të shfaqen personalisht përpara këtij Gjykatësi madhështor, qofshin burra, gra apo fëmijë, që kanë jetuar që nga fillimi i kësaj bote e deri në fund të saj^e, kur të thërriten nga zëri i kryeengjëlilit dhe nga tingulli i borisë së Perëndisë^f. Sepse të gjithë të vdekurit do të ringallen nga toka dhe shpirtrat e tyre do t'u bashkohen dhe do t'u bashkëngjiten trupave me të cilët kishin jetuar më parë^g. Ndërsa ata që në atë kohë do të jenë ende gjallë, nuk do të vdesin si të tjerët, por do të shndërrohen sa hap e mbyll sytë nga të kalbshëm në të pakalbshëm^h. Atëherë do të hapen librat dhe të vdekurit do të gjykojnë sipas asaj që kanë bërë

në këtë botë, qofshin të mira apo të këqija^a. Po, madje të gjithë njerëzit *do të japin llogari për çdo fjalë të kotë që kanë thënë*, gjë që bota e konsideron thjesht si zbatimëse dhe qesharake^b; dhe atëherë të fshehtat dhe hipokrizia e njerëzve do të zbulohen dhe do të shfaqen haptazi para të gjithëve^c.

Për këtë arsye realiteti i këtij gjykimi është me të drejtë i tmerrshëm dhe i frikshëm për të ligjtë dhe të papërsqirshmit^d, por tejet i dëshirueshëm dhe i këndshëm për të drejtët dhe të zgjedhurit; sepse atëherë do të përsoset çlirimi i tyre i plotë dhe aty do të marrin frytet e mundimit të tyre dhe të vështirësive që kanë duruar^e. Pafajësia e tyre do t'u bëhet e njohur të gjithëve dhe ata do të shohin hakmarrjen e tmerrshme që Perëndia do të ushtrojë mbi të ligjtë^f, të cilët i përndoqën, i shtypën dhe i munduan në mënyrën më të tmerrshme të zgjedhurit në këtë botë^g, por që do të dënohen nga dëshmia e vetë ndërgjegjes së tyre^h dhe do të bëhen të pavdekshëm, por vetëm për t'u munduar në *zjarrin e përjetshëmⁱ, i cili është përgatitur për djallin dhe engjëjt e tij^j*.

Por përkundrazi, besniku dhe i zgjedhuri do të kurorëzohet me lavdi dhe nder^k; dhe Biri i Perëndisë do të rrëfejë emrat e tyre përpara Perëndisë, Atit të Tij, dhe engjëjve të Tij të zgjedhur^l; të gjithë lotët do të fshihen nga sytë e tyre^m; dhe arsyeja e tyre, e cila tani është dënuar nga shumë gjykatës dhe qeveritarë si heretike dhe e pabesë, atëherë do të njihet të jetë arsyeja e Birit të Perëndisëⁿ. Dhe për një shpërblim të hirshëm, Zoti do t'i bëjë ata të zotërojnë një lavdi të tillë që nuk është përfytyruar kurrë nga zemra e njeriut^o.

Prandaj ne e presim atë ditë të madhe me dëshirën më të flaktë, deri në fund, që të mund të gëzojmë premtimet e Perëndisë në Krishtin Jezus, Zotin tonë^x.

Amen!

Po, eja, Zoti Jezus (Zbu. 22:20).

- a **Mt. 24:36** Por sa për atë ditë dhe për atë orë, askush s'e di, as engjëjt e qiejve, por vetëm Ati im.
Mt. 25:13 «Rrini zgjuar, pra, sepse nuk e dini as ditën as orën në të cilën vjen Biri i njeriut».
- 1 The. 5:1–2** Sa për kohët dhe për stinët, vëllezër, nuk keni nevojë t'ju shkruaj, ²sepse ju vetë e dini shumë mirë se dita e Zotit do të vijë kështu, si vjedhësi natën.
- Zbu. 6:11** Dhe secilit iu dhanë petka të bardha dhe iu thanë që të preheshin ende për pak kohë, derisa të plotësohej numri edhe i bashkëshërbëtorëve të tyre dhe i vëllezërve të tyre që duhet të vriteshin posi ata.
- Vepr. 1:7** Por ai u tha atyre: «Nuk ju takon juve të dini kohët dhe afatet e përshtatshme, që ka përcaktuar Ati me autoritetin e vet».
- 2 Pj. 3:10** Dhe dita e Zotit do të vijë si një vjedhës natën; atë ditë qiejt do të shkojnë me krismë, por elementet do të shpërbëhen nga të nxehtit dhe toka dhe veprat, që janë në të, do të digjen krejt.
- b **Vepr. 1:11** Dhe thanë: «Burra galileas, çfarë qëndroni e shikoni drejt qiellit? Ky Jezus, që u mor nga mesi juaj në qiell, do të kthehet në të njëjtën mënyrë, me të cilën e keni parë atë të shkojë në qiell».
- c **2 The. 1:7–8** ...kurse juve, që shtrëngoheni, të preheni bashkë me ne, kur Zoti Jezu Krisht të zbulohet nga qielli me engjëjt e fuqisë së tij, ⁸në flakë zjarri, për t'u hakmarrë kundër atyre që nuk njohin Perëndi, dhe të atyre që nuk i binden ungjillit të Zotit tonë Jezu Krisht.
- Vepr. 17:31** Sepse ai ka caktuar një ditë në të cilën do të gjykojë me drejtësi botën me anë të një burri të cilin ai e ka caktuar; dhe për këtë u ka dhënë të gjithëve një provë të sigurt, duke e ringjallur prej së vdekurish».
- Mt. 24:30** Dhe atëherë do të duket në qiell shenja e Birit të njeriut; dhe atëherë të gjitha fiset e dheut do të mbajnë zi dhe do ta shohin Birin e njeriut duke ardhur mbi retë e qiellit me fuqi dhe lavdi të madhe.
- Mt. 25:31** «Dhe kur të vijë Biri i njeriut në lavdinë e tij, dhe gjithë engjëjt e shenjtë bashkë me të, atëherë do të ulet mbi fronin e lavdisë së vet».
- Jud. 1:15** «Për të bërë gjyq kundër të gjithëve, edhe për të qortuar të gjithë të pabesët në mesin e tyre, për të gjitha veprat e pabesisë së tyre, që i bënë me pabesi, edhe për të gjitha fjalët e ashpra, që mëkatarë të pabesë folën kundër tij».
- 1 Pj. 4:5** Ata do të japin llogari para atij që është gati të gjykojë të gjallë e të vdekur.

- 2 Tim. 4:1** Unë po të përbej, pra, përpara Perëndisë dhe Zotit Jezu Krisht, që ka për të gjykuar të gjallë e të vdekur, në dukjen e tij dhe në mbretërinë e tij...
- d **2 Pj. 3:7** Ndërsa qiejt e sotëm dhe dheu i sotëm janë ruajtur nga e njëjta fjalë për zjarrin, të rezervuar për ditën e gjyqit dhe të humbjes së njerëzve të pabesë.
- 2 Pj. 3:10** Dhe dita e Zotit do të vijë si një vjedhës natën; atë ditë qiejt do të shkojnë me krismë, por elementet do të shpërbëhen nga të nxehtit dhe toka dhe veprat, që janë në të, do të digjen krejt.
- 2 The. 1:8** Në flakë zjarri, për t'u hakmarrë kundër atyre që nuk njohin Perëndi, dhe të atyre që nuk i binden ungjillit të Zotit tonë Jezu Krisht.
- e **Zbu. 20:12–13** Dhe pashë të vdekurit, të vegjël e të mëdhenj, që qëndronin përpara Perëndisë, dhe librat u hapën; dhe një libër tjetër u hap, që është libri i jetës; dhe të vdekurit u gjykuan në bazë të gjërave të shkruara në libra, sipas veprave të tyre. ¹³Dhe deti i dha të vdekurit që ishin në të, dhe vdekja dhe ferri dhanë të vdekurit që ishin në ta; dhe u gjykuan secili sipas veprave të tij.
- Vep. 17:31** Sepse ai ka caktuar një ditë në të cilën do të gjykojë me drejtësi botën me anë të një burri të cilin ai e ka caktuar; dhe për këtë u ka dhënë të gjithëve një provë të sigurt, duke e ringjallur prej së vdekurish.
- Heb. 6:2** E doktrinës së pagëzimeve dhe e vënies së duarve dhe e ringjalljes së të vdekurve dhe e gjyqit të përjetshëm...
- Heb. 9:27** Dhe, duke qenë se është caktuar që njerëzit të vdesin një herë, dhe më pas vjen gjyqi.
- 2 Kor. 5:10** Sepse ne të gjithë duhet të shfaqemi para selisë së gjykatës së Krishtit, që secili të marrë shpëtimin e gjërave që ka bërë me anë të trupit, në bazë të asaj që ka bërë, qoftë në të mirë apo në të keq.
- Rom. 14:10** Por ti, përse e gjykon vëllanë tënd? Ose edhe ti përse e përbuz vëllanë tënd? Sepse të gjithë, do të paraqitemi përpara fronit të gjykatës së Krishtit.
- f **1 Kor. 15:42** Kështu do të jetë edhe ringjallja e të vdekurve: mbillet në prishje, ringjallet në paprishje...
- Zbu. 20:12–13** Dhe pashë të vdekurit, të vegjël e të mëdhenj, që qëndronin përpara Perëndisë, dhe librat u hapën; dhe një libër tjetër u hap, që është libri i jetës; dhe të vdekurit u gjykuan në bazë të gjërave të shkruara në libra, sipas veprave të tyre. ¹³Dhe deti i dha të vdekurit që ishin në të, dhe vdekja dhe ferri dhanë të vdekurit që ishin në ta; dhe u gjykuan secili sipas veprave të tij.
- 1 The. 4:16** Sepse Zoti vetë, me urdhër, me zë kryeengjëlli dhe me borinë e Perëndisë, do të zbresë nga qielli dhe të vdekurit në Krishtin do të ringjallen të parët...
- g **Gjo. 5:28–29** Mos u mrekulloni për këtë, sepse po vjen ora kur të gjithë ata që janë në varre do ta dëgjojnë zërin e tij ²⁹dhe do të dalin prej tyre; ata që kanë bërë të mira, në ringjallje të jetës, dhe ata që kanë bërë të liga, në ringjalljen e gjyqit.
- Gjo. 6:54** Kush ha mishin tim dhe pi gjakun tim, ka jetë të përjetshme, dhe unë do ta ringjall atë në ditën e fundit.
- Dan. 12:2** Shumë nga ata që flenë në pluhurin e tokës do të zgjohen, disa në një jetë të përjetshme, të tjerë në turpin dhe në poshtërsi të përjetshme.
- Job. 19:26–27** Mbas shkatërrimit të lëkurës sime, në mishin tim do të shoh Perëndinë. ²⁷Do ta shoh unë vetë; sytë e mi do ta sodisin dhe jo një tjetër. Po më shkrihet zemra.
- h **1 Kor. 15:51–53** Ja, po ju them një mister: të gjithë nuk do të vdesim, por të gjithë do të shndërrohemi, ⁵²në një çast, sa hap e mbyll sytë, në tingullin e borisë së fundit; sepse do të bjerë boria, të vdekurit do të ringjallen të paprishshëm dhe ne do të shndërrohemi, ⁵³sepse kjo prishje duhet të veshë mosprishjen dhe e vdekshmja të veshë pavdekësinë.
- i **Zbu. 20:12–13** Dhe pashë të vdekurit, të vegjël e të mëdhenj, që qëndronin përpara Perëndisë, dhe librat u hapën; dhe një libër tjetër u hap, që është libri i jetës; dhe të vdekurit u gjykuan në bazë të gjërave të shkruara në libra, sipas veprave të tyre. ¹³Dhe deti i dha të vdekurit që ishin në të, dhe vdekja dhe ferri dhanë të vdekurit që ishin në ta; dhe u gjykuan secili sipas veprave të tij.
- 1 Kor. 4:5** Prandaj mos gjykoni asgjë para kohe derisa të vijë Zoti, që do të nxjerrë në dritë të fshehtat e errësirës dhe do të shfaqë këshillat e zemrave; dhe atëherë secili do të ketë lavdërimin e vet nga Perëndia.
- Rom. 14:11–12** Sepse është shkruar: «Rroj unë, thotë Zoti, se çdo gju do të ulët para meje, dhe çdo gjuhë do ta përlëvdojë Perëndinë!». ¹²Kështu, pra, secili nga ne do t'i japë llogari Perëndisë për veten e vet.
- Job. 34:11** Sepse ai ia kthen njeriut sipas veprave të tij dhe secilin e bën të gjejë shpërbëlimin për sjelljen e tij.
- Gjo. 5:24** Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them: Ai që e dëgjon fjalën time dhe beson në atë që më ka dërguar, ka jetë të përjetshme, dhe ai nuk vjen në gjyq, por ka kaluar nga vdekja në jetë.
- Dan. 12:2** Shumë nga ata që flenë në pluhurin e tokës do të zgjohen, disa në një jetë të përjetshme, të tjerë në turpin dhe në poshtërsi të përjetshme.
- Psa. 62:12** Edhe ty, o Zot, të përket mirësia, sepse do të shpërblesh cilindo sipas veprave të tij.

Mt. 11:22 Por po ju them se ditën e gjyqit, për Tiron dhe Sidonin do të jetë më e lehtë se për ju.

Mt. 23:33 O gjarpërinj, o pjellë nepërkash! Si do t'i shpëtoni gjykimit të ferrit?

Gjo. 5:29 Dhe do të dalin prej tyre; ata që kanë bërë të mira, në ringjallje të jetës, dhe ata që kanë bërë të liga, në ringjalljen e gjyqit.

Rom. 2:5-6 Por, sipas ashpërsisë sate dhe të zemrës së papenduar, po mbledh për veten tënde zemërim për ditën e zemërimit dhe të zbulësës së gjyqit të drejtë të Perëndisë, ⁶që do ta shpaguejë secilin sipas veprave të tij...

2 Kor. 5:10 Sepse ne të gjithë duhet të shfaqemi para selisë së gjykatës së Krishtit, që secili të marrë shpëtimin e gjërave që ka bërë me anë të trupit, në bazë të asaj që ka bërë, qoftë në të mirë apo në të keq.

Heb. 6:2 E doktrinës së pagëzimeve dhe e vënies së duarve dhe e ringjalljes së të vdekurve dhe e gjyqit të përjetshëm...

j **Rom. 2:5** Por, sipas ashpërsisë sate dhe të zemrës së papenduar, po mbledh për veten tënde zemërim për ditën e zemërimit dhe të zbulësës së gjyqit të drejtë të Perëndisë.

Jud. 1:15 «Për të bërë gjyq kundër të gjithëve, edhe për të qortuar të gjithë të pabesët në mesin e tyre, për të gjitha veprat e pabesisë së tyre, që i bënë me pabesi, edhe për të gjitha fjalët e ashpra, që mëkatarë të pabesë folën kundër tij».

Mt. 12:36 Por po ju them se ditën e gjyqit njerëzit do të japin llogari për çdo fjalë të kotë që kanë thënë.

k **1 Kor. 4:5** Prandaj mos gjykoni asgjë para kohe derisa të vijë Zoti, që do të nxjerrë në dritë të fshehtat e errësirës dhe do të shfaqë këshillat e zemrave; dhe atëherë secili do të ketë lavdërimin e vet nga Perëndia.

Rom. 2:1-2 Prandaj, o njeri, cilido të jesh ti që e gjykon, je i pajustificueshëm sepse në këtë që gjykon tjetrin, dënon vetveten, sepse ti që gjykon bën të njëjtat gjëra. ²Por ne e dimë se gjykimi i Perëndisë është sipas së vërtetës kundër atyre që bëjnë gjëra të tilla.

Rom. 2:16 Ditën, kur Perëndia do të gjykojë të fshehtat e njerëzve me anë të Jezu Krishtit, sipas ungjillit tim.

Mt. 7:1-2 «Mos gjykoni, që të mos gjykoheni. ²Sepse me atë gjykim me të cilin gjykoni, do të gjykoheni; dhe me atë masë me të cilën matni, do t'ju matet edhe juve».

l **Zbu. 6:15-16** Dhe mbretërit e dheut, edhe të mëdhenjtë, edhe të pasurit, edhe komandantët, edhe të fuqishmit, edhe çdo skllav e çdo i lirë, u fshihën nëpër shpella dhe nëpër krepat e maleve, ¹⁶dhe u thoshin maleve dhe shkëmbinjve: «Bini mbi ne dhe na fshihni nga fytyra e atij, që rri mbi fron dhe nga zemërimi i Qengjit».

Heb. 10:27 Por vetëm një pritje gjyqi e tmerrshme dhe një e ndezur zjarri që do të përpijë kundërshtarët.

m **Lu. 21:18** Por as edhe një fije floku e kokës suaj nuk do të humbasë.

1 Gjo. 3:2 Të dashur, tani jemi bij të Perëndisë, dhe ende nuk është shfaqur çdo të jemi; por dimë se, kur të shfaqet ai, do të jemi të ngjashëm me të, sepse do ta shohim atë sesi është.

Zbu. 14:7 Dhe thoshte me zë të madh: «Kini frikë Perëndinë dhe i jepni lavdi, sepse ora e gjyqit të tij erdhi; adhuroni atë që bëri qiellin dhe dheun dhe detin dhe burimet e ujërave».

2 The. 1:5-7 Ky është një tregues i gjyqit të drejtë të Perëndisë, që ju të çmoheni të denjë për mbretërinë e Perëndisë për të cilën edhe vuani, ⁶sepse është e drejtë, përpara Perëndisë, t'u kthehet shtrëngimi atyre që po ju shtrëngojnë, ⁷kurse juve, që shtrëngoheni, të preheni bashkë me ne, kur Zoti Jezu Krisht të zbulohet nga qielli me engjëjt e fuqisë së tij.

Lu. 14:14 «Dhe do të jesh i lum, sepse ata nuk kanë se si të ta kthejnë shpërblimin; por shpërblimi do të të jepet në ringjallje të të drejtëve».

n **Dan. 7:26** Pastaj do të bëhet gjyqi dhe do t'i hiqet sundimi, i cili do të asgjësohet dhe do të shkatërrohet përjetë.

o **Mt. 25:46** «Dhe ata do të shkojnë në mundim të përjetshëm, dhe të drejtët në jetën e përjetshme».

2 The. 1:6-8 Sepse është e drejtë, përpara Perëndisë, t'u kthehet shtrëngimi atyre që po ju shtrëngojnë, ⁷kurse juve, që shtrëngoheni, të preheni bashkë me ne, kur Zoti Jezu Krisht të zbulohet nga qielli me engjëjt e fuqisë së tij, ⁸në flakë zjarri, për t'u hakmarrë kundër atyre që nuk njohin Perëndi, dhe të atyre që nuk i binden ungjillit të Zotit tonë Jezu Krisht.

Mal. 4:3 Do t'i shkëlmi me këmbë të pabesët, sepse do të jenë hi nën tabanin e këmbëve tuaja gjatë ditës që unë po përgatis, thotë ZOTI i ushtrive.

p **Rom. 2:15** Këta tregojnë veprën e ligjit të shkruar në zemrat e tyre për dëshminë që jep ndërgjegjja e tyre, dhe sepse mendimet e tyre akuzojnë ose edhe mbrojnë njëri-tjetrin.

q **Zbu. 21:8** «Por frikacakët dhe të pabesët, dhe të neveritshmit dhe vrasësit, dhe kurvëruarit, dhe magjistarët, dhe idhujtarët, dhe gjithë gënjeshtarët, do të kenë pjesën e tyre në liqenin që digjet me zjarr dhe sqfur, që është vdekja e dytë».

- 2 Pj. 2:9** Zoti di t'i shpëtojë nga tundimi të përsëritshmit dhe t'i ruajë të padrejtët që të ndëshkohen ditën e gjyqit.
- r **Mal. 4:1** «Sepse ja, dita po vjen, e zjarrtë si një furrë; dhe të gjithë ata që veprojnë me pabesi do të jenë si kallamishte; dita që po vjen do t'i djegë», thotë ZOTI i ushtrive, «në mënyrë të tillë që të mos u mbetet as rrënja as dega.
- Mt. 25:41** Atëherë do t'u thotë edhe atyre që do të jenë në të majtë: "Largohuni nga unë, të mallkuar, në zjarr të përjetshëm, të përgatitur për djallin dhe engjëjt e tij.
- s **Mt. 25:34** Atëherë Mbreti do t'u thotë atyre që do të jenë në të djathtë të tij: "Ejani, të bekuar të Atit tim; trashëgoni mbretërinë që u bë gati për ju që nga themelimi i botës."
- Mt. 13:43** Atëherë të drejtët do të ndriçojnë si dielli në mbretërinë e Atit të tyre. Kush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë!
- t **Mt. 10:32** Prandaj kushdo që do të më rrëfejë përpara njerëzve, edhe unë do ta rrëfej përpara Atit tim në qiej.
- u **Isa. 25:8** Do të shkatërrojë përgjithnjë vdekjen; Zoti, ZOTI do t'i thajë lotët nga çdo fytyrë, do të heqë nga tërë dheu turpin e popullit të tij, sepse ZOTI ka folur.
- Zbu. 21:4** Dhe Perëndia do të fshijë çdo lot nga sytë e tyre; dhe vdekja nuk do të jetë më; as brengë, as britmë, as dhimbje nuk do të ketë më, sepse të parat shkuan.
- v **Isa. 66:5** Dëgjoni fjalën e ZOTIT, ju që dridheni nga fjala e tij. Vëllezërit tuaj, që ju urrejnë dhe ju dëbojnë për shkak të emrit tim, kanë thënë: "Le ta tregojë Zoti lavdinë e tij, që ne të mund të shohim gëzimin tuaj". Por ata do të jenë të shushatur.
- w **Isa. 64:4** Nga kohët e lashta askush nuk kishte dëgjuar kurrë, asnjë vesh nuk kishte dëgjuar dhe asnjë sy nuk kishte parë ndonjë Perëndi tjetër veç teje, që vepron për atë që ka shpresë tek ai.
- 1 Kor. 2:9** Por, sikurse është shkruar: «Ato gjëra që syri nuk i ka parë dhe veshi nuk i ka dëgjuar dhe që nuk kanë hyrë në zemër të njeriut, janë ato që Perëndia ka përgatitur për ata që e duan atë».
- x **Heb. 10:36–38** Sepse ju keni nevojë për durim që, mbasi të bëni vullnetin e Perëndisë, të merrni gjërat e premtuara. ³⁷«Edhe vetëm pak kohë, edhe ai që duhet të vijë do të vijë, dhe nuk do të vonojë. ³⁸Dhe i drejti do të jetojë prej besimit; por në qoftë se ndokush tërhiqet prapa, shpirti im nuk do të gjejë pëlqim në të».

